

Giới thiệu Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày

Hiện trường : 1 nam sinh đang bị 1 nữ sinh đè bẹp dưới đất .. Khuôn mặt chàng trai cực thê thảm ..

- Có gì đâu mà thét - Nó đập mạnh tay lên bờ vai của Khoa
- Tại mày chứ ai ! Con gái gì mà hóp tóp - Khoa mắng nó , đang lúc định đỡ nó xuống thì nó lanh chanh nhảy xuống , kết quả là đè bẹp Khoa
- Hết cho to đi , ông Hắc Ám (thầy giám thị) mà ra thì chết cả đám - Nó liếc Khoa
- Mày vọt ra khỏi người ta mau - Khoa gắt giọng - Ôi má ơi , sắp không thở nổi nữa rồi

Nó cười tươi rồi nhảy ra khỏi người Khoa , 2 người ôm cặp rồi bay thật nhanh về khu vực lớp 11

Nó và Khoa bước vô lớp , may là cô giáo chưa vô . Lúc nó đang định ngồi vô chỗ thì cảm thấy có gì có ngoài sau , nó quay khuôn mặt ngây thơ lại thì bất gặp đám bạn đang nhìn nó cười như đuôi ươi

Truyện teen Heo Ngốc! Tao Sẽ Luôn Theo Dối Mày nói về một cô gái ngốc nghếch, xung quanh là 3 chàng trai hotboy với tính cách khác nhau. Liệu ai sẽ là người thật sự mang lại sự rung động cho cô bé. Mời bạn đọc theo dõi tựa truyện đầy thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Tít ... Tít ... Tít Cái chuông đồng hồ reo vang . Nó xoay người quay qua , không thương tiếc mà thẳng tay đập cái đồng hồ xuống nền . Nó tiếp tục giắc nòng của mình

Bảo Quyên (Nó) : 17t . Xinh gái , cũng dạng Hot gơ nhưng chỉ tội hơi mũm mĩm tí thôi . Nhà cũng chả giàu được bao nhiêu . Ghét nhất là những người dối trá . Bề ngoài mạnh mẽ nhưng vô cùng yếu đuối .. Tật : Nói nhiều , hay pha trò

Bạn thân : Vĩnh Khoa

- Quyên ớiii ờiiii ờiiii - Mẹ nó lay người nó ... " Ngày đầu tiên năm học mới mà giờ này vẫn con ngủ "

- Oaaa - Nó ngáp dài , chồm chắn lại - Gì vậy mẹ ??????

- Dậy đi học .. hơn 6h rồi - Rồi mẹ nó lôi cái chăn ra khỏi đầu nó - Con gái con gừa gì mà ngủ nướng quá .. Sáng nào cũng gọi như hò ò ò thể mà cũng còn ngủ !!!!! Dậy mauuuuuuuuuuu .. Thăng Khoa đang chờ ở dưới kia

- HẢ ? - Nó bật dậy - Hôm nay .. đi học sao ????? - Nó ngơ người

- Mày có vấn đề à heooooo - Khoa từ ngoài bước vô phòng nó .. tay khoanh trước ngực .. Khuôn mặt baby cực ciuuu

Hoàng Đăng Vĩnh Khoa : 17t .. Thân với nó từ mẫu giáo tới giờ .. Là người rất hiểu nó .. Tính tội , hay chọc nó điên lên .. Nhà cực giàu .. Đẹp trai <3 <3

Bạn thân : Con heo ngốc - Bảo Quyên

- Bỏ mấy lão !!!! Dám gọi bà là heo - Nó sôi máu ném thẳng cái gối vô mặt Khoa . Gì cơ chứ ! Nó đâu mập lắm đâu ... Chỉ tại chiều cao quá khiêm tốn thôi mà .. 1m55 .. 49kg cũng đâu có tệ

- AAAAA ... Sợ quá - Khoa nhanh tay chụp đc cái gối lại .. Khuôn mặt nở ra 1 nụ cười khiêu chiến

- Thôi .. - Mẹ nó can - Đy vô vệ sinh chải chuốt lại đi

- Hừ - Nó hâm hực bỏ vô WC .. Sau 20' rề rề , rốt cuộc nó cũng chui ra , ôm giỏ sách màu hường đi lẻo đẻo theo Khoa xuống lầu

- Con đi học đây mẹ - Nó phi lên chiếc SH của Khoa , quay lại vẫy tay với mẹ

- Ừm .. Đi học cảm quý đây nhé ! - Mẹ nó cười hiền hậu

Khoa rồ ga -> chiếc ga thẳng tiến tới trường .. Còn khoảng 5' nữa là vô lớp nên Khoa chạy sẽ tới mức độ tăng hình thôi .. Nó cũng chả thèm giận Khoa nữa .. quá hiểu Khoa mà ... Xe đi vun vút, tới đèn đỏ .. Khoa vượt qua luôn . Đúng lúc có cái xe Audi màu vàng chóc cũng quẹo sang trái đi cùng làn đường với xe Khoa nên...

"ẦM" Cái xe Audi nhanh tay quẹo sang phải. Chiếc SH đâm sầm vô cây trụ điện bên kia đường .. may là phanh kịp nên chỉ tạm hun cây thôi ...

'Bịch' Cái thân hình mập của nó an tọa với ông địa ... Nó nhăn nhó xoa xoa cái mông . Khoa vọt xuống xe đứng lên đỡ nó

- Cái thằng nắm kia , đi kiểu gì vậy hả ? - Nó quay sang chiếc xe Audi kia trách mắng ... Xe xịn mà đi kiểu trời ơi đất hời vậy hả chòiii

- Nói đàng hoàng nhé ! Là xe máy người đi vượt đèn đỏ đấy - Tên tài xế bước xuống xe

- Máy' người cũng chạy xe quá tốc độ kìa ! Nhìn lại mình có hơn ai đâu mà đồ lỗi - Nó nổi quạu

Tên tài xế cứng họng . Cũng do hắn đi học trễ , buộc phải chạy nhanh thôi . Tên tài xế thoáng nhìn hắn trong xe , mặt hắn nhú lại , chết rồi . không lẽ đang trách phạt mình sao

Trần Minh Khánh (hấn) : 17t . Đẹp trai lúm lún đấy !!. Lạnh bẻ ngoài , kiêu căng . Nhà giàu . học cực giỏi .. sơ sơ v đủ hiểu rồi nhé !!

Hắn chả thèm liếc tên tx , móc bóp ra , rút xấp tiền 200k ra đưa cho tên tài xế rồi hất cằm qua nó đang tức giận bên kia

- Vâng - Tên tx hiểu chuyện , cầm tiền rồi đưa ra trc' mặt nó - Cầm lấy rồi đi đi , muốn tiền thì nói lẹ ngay từ đầu đi

- CÁI GÌ ??????????- Nó gầm to ... Nó là loại người đó sao ? xem ra tên hách dịch công tử nào đấy phải dạy cho hắn 1 bài học thôi

- Tên kia , anh tưởng chúng tôi cần những tờ tiền này ư ? - Khoa nóng mặt vội to tiếng .. Cái gì chứ ? Anh là công tử nhà giàu . tiền xài còn hông hết cần gì phải ăn vạ chờ ngta cho tiền cơ chứ

Nó giờ tay trc' mặt Khoa .. ý bảo im . Nó tiến lên từng bước . Nó đến bên cái xe Audi , nhìn vô trong , gõ gõ cái cửa kính . mắt nhìn hắn nảy cả lửa

Hắn lạnh lùng mở cửa ra ..

- Cái thằng cha âm binh âm ỉ kìa ? Anh tưởng tui tôi là ăn xin à ???? Mấy tờ tiền của anh đáng giá lắm sao ? Công tử hào hoa đẹp trai mà hành động thô lỗ .. Đừng tưởng có tiền là có tất cả ha ?

- Hừ - Hắn nhếch mép - Mún bao nhiêu nữa - Hắn ns giọng khinh thường làm nó càng điên hơn .. Đúng lúc định xả cha hắn 1 trận thì Khoa kéo tay lại

- Hơn 7h rồi Heo ơi - Khoa không đợi nó nói thêm, lòi thẳng nó lên xe - Tha cho hắn ta đi , tích đức đời sau cho con cháu

-Hừ - Nó vẫn còn âm ức nên chả thèm cái lại , thừa lúc xe chưa đi , nó ném nguyên bịch mắm tôm trong cặp lên trúng người hắn rồi xe Khoa phóng nhanh

- Con nhỏ khó ưa - Hắn nhăn mặt nhìn cái áo dính đầy mắm tôm của mình , thảm máng nó " Cầu mong lần sau sẽ không gặp mày nữa "

- Cậu chủ... - Tên tài xế áp ứng , e rằng hắn sẽ nổi trận cuồng điên lên

- VỀ NHÀ THAY -Hắn quát to làm tên tài xế giật mình . Hắn dùng dùng vọt lên xe . Tên tx cũng cuống cuống le lên tay lái

Vútттт ~ cái xe Audi bay nhanh trong chớp mắt

~~~~~

Trường THPT Chu Văn An

Kít ..... Chiếc xe SH dừng nhanh tại cổng trường

Nó và Khoa bước xuống xe .. Nhìn cái trường đóng cổng mà ngán ngấm ..

- Giờ làm sao đây ??????- Nó nói giọng bần hui , mắt nhìn Khoa .. Troq lòng rửa thâm hấn .. tại hấn mà ra .. tại hấn mà h' nó đi học trễ ... tại hấn .. tất cả đều tại hấn hếttttttt ..... Nó quá ức chế rồiiiiiiiiii

- Thì thi hành chính sách đy học trễ đi - Khoa cười đều , mắt lộ ra tia gian xảo

P/s : Tạm thời chừng này thôi nhé , bần ngủ quá r' .. Mọi người đọc và nhận xét mạnh tay nhé ! Vì đây là lần viết truyện đầu tiên nên Miu còn hơi yếu Truyện này Miu viết tặng con bạn thân tên Quyên . Có lẽ bộ truyện này rất có ý nghĩa đối với 2 đứa ^_^:

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

- Để tao leo trước cho - Khoa đang đứng trước cái bức tường khu vực sân vườn của nhà trường (để không bị cô thầy phát hiện đó) . Với chiều cao lý tưởng 1m82 , sau 2' khéo léo trèo tường Khoa đã chạm đc đất trong trường

- Quyên óiii , tới đây trèo kiaaa - Ở trog trường , Khoa nói vọng ra ngoài cho nó

- Ok - Nó sấn tay áo lên .. "Hêy" Nó nhảy cao lên để với tay lên thành tường , chỉ tội quá lùn và cái tà áo dài quá vướng víu .."Hêy" 1 lần nữa vẫn không với tay lên thành tường được nhảy tới 4,5 lần vẫn không được . Nó đuối sức ngồi xồm thờ dốc .

- Ê Heo .. mày chết rồi à - Khoa đứng ở trong sọt ruột gọi ra nhưng vẫn nhăn răng ra mà troll nó

- Còn sống màyyyyyy - Nó gậm gừ .. Đã bảo đừng gọi là heo nữa rồi mà !!!! Nó cố gắng nhảy thêm vài lần nữa .. rút cuộc cũng được .. Và bây giờ nó đang ngồi trên thành tường mà thờ

- Ngày nào mày cũng đi học trễ kiểu này , tao đảm bảo đây sẽ là biện pháp giảm cân lí tưởng - Khoa ngồi trên ghế đá , tay khoanh trước ngực như ông hoàng

- Ở cái thằng dở hơi kia , thấy tao vậy mà còn ngồi đó à - Rồi nó giơ tay ra trước mặt , nói - Đờ tao xuốnggggg

- Biết rồi - Nói vậy thôi chứ Khoa đang run cầm cập , lấm bầm - Đờ nó không cẩn thận là bị đè chết mất

Khoa bước lên , giơ tay ra nắm nó .. Chuẩn bị tinh thần đờ nó thì .....

- AAA - Tiếng hét thánh thót của Khoa vang dội , nó vội bịt miệng Khoa lại

Hiện trường : 1 nam sinh đang bị 1 nữ sinh đè bẹp dưới đất .. Khuôn mặt chàng trai cực thê thảm ..

- Có gì đâu mà hét - Nó đập mạnh tay lên bờ vai của Khoa

- Tại mày chứ ai ! Con gái gì mà hóp tóp - Khoa nằng nó , đang lúc định đờ nó xuống thì nó lanh chanh nhảy xuống , kết quả là đè bẹp Khoa

- Hết cho to đi , ông Hắc Ám (thầy giám thị) mà ra thì chết cả đám - Nó liếc Khoa

- Mày vọt ra khỏi người ta mau - Khoa gắt giọng - Ôi má ơi , sắp không thờ nổi nữa rồi

Nó cười tươi rồi nhảy ra khỏi người Khoa , 2 người ôm cặp rồi bay thật nhanh về khu vực lớp 11

Nó và Khoa bước vô lớp , may là cô giáo chưa vô . Lúc nó đang định ngồi vô chỗ thì cảm thấy có gì có ngoài sau , nó quay khuôn mặt ngây thơ lại thì bất gặp đám bạn đang nhìn nó cười như đuôi uoi

- Sao .. sao thế ? Có gì à ? - Nó lấp bắp hỏi, sáng nay nhớ là có rửa mặt sạch sẽ mà ta , chẳng lẽ có vấn đề gì á

- Áo dài mày rách Quyên ơi - Con My vừa cười vừa nói , rồi chỉ tay xuống ống quần nó - Quần gì mà lấm lem thế kia

Con My vừa dứt lời , cả lớp cười rần . Khoa cũng ngồi cười như dại , nó quay mặt sang lờm anh chàng rồi cúi đầu nhìn bộ áo dài mới toanh của mình , kiểu này chắc chắn mẹ sẽ chửi cho 1 trận tã toi == Cả lớp thấy khuôn mặt nó đau khổ thì càng phấn kích hơn , vừa cười vừa đập bàn rần rần .. Xấu hổ quá , nó nằm úp mặt lên bàn , tay úp lên tai nhưng vẫn nghe tiếng cười chế nhạo của tụi bạn ác ôn . Chắc chắn là do lúc té xe , nó nguyên rửa hần - người làm nó te tua ra nông nỗi này

- Tụi mày nín đi - Khoa trừng mắt nó , thấy nó đỏ mặt dữ dội nên thôi , tha cho nó 1 lần , rồi đứng lên - Cô vô kia , đứng lên

- Cả lớp đứng lên chào cô giáo. Nó bị Khoa lôi đầu dậy , bắt đắc dĩ phải đứng lên , nó vẫn còn " quê " nên cứ cúi chằm chằm đầu xuống ... Cô bước đi trong tà áo dài , khuôn mặt phù thủy đã biến thành 1 khuôn mặt thiên thần , nhăn răng cười muốn rớt cả hàm răng .. Tại bữa nay có trai đẹp chuyển về nên bà xung sướng lắm (OMG , Mê trai ơ)

- Thôi cả lớp ngồi xuống đi - Cô bước vô chỗ bàn Giáo viên r` ngồi xuống , cả lớp cũng an tọa , nó tiếp tục úp mặt xuống bàn- Năm nay tôi tiếp tục làm chủ nhiệm lớp cá biệt này .. Vì chả có giáo viên này dám làm CN lớp quậy này cả

- Câu này năm ngoái nói rồi cô ơi - Khoa hóng hót lên troll bà cô , năm nào cũng lặp lại cái lịc sử này , Cái lớp phát ngán lắm rồi

- Ờ thì .. - Bà cô cứng họng , ho khan vài cái , cô chuẩn chủ đề - À , năm nay lớp mình sẽ có 1 học sinh từ Úc chuyển về

Nam hả cô [tụi girl sáng mắt trừ nó ra]

Nữ phải hông cô , xinh không cô , đẹp hông cô[tụi boy cũng vậy , cứ liến thoắng cái miệng liên tục]

Chời ơi , bánh bèo hay bánh gay cũng vậy thôi hà !!! [Bê Đê lên tiếng]

- Là nam - Sau đó bà cô chấp tay , mắt sáng long lanh - Rất rất rất là đẹp trai , cực kì handsome

- Cho vô liền ngay và lập tức đi cô - Đám gái lên con hám zai , chý tụi đám boy .. thất vọng vô cùngggg

- Ý chết nãy giờ quên nhì - Bà cô hướng mặt ra phía của lớp - Vô đi em

Một bóng người con trai cao ráo và tất nhiên rất là đẹp ~~~ bước vô , khuôn mặt toát lên vẻ lạnh lùng , khí chất cao quý .. hần là thiếu gia của nhà giàu nào đó !

Hần đang đứng giữ lớp , lông mày nhíu nhẹ khi cái tụi con gái cứ nhìn chằm chằm , tụi boy liếc xéo hần , đám bê đê thì khỏi nói .. chảy cái nước dãi ==

Ồi má ơi , đẹp trai quá

Ban ơi , cho mình biết tên đi

v. v. v

Cái lớp (bao gồm 2 thành phần hám trai : girl & bê đê) bắt đầu bàn tán sôi nổi , cứ khen hết lời này đến lời kia làm bọn boy phát tức

- Ủa người này .. - Khoa ngạc nhiên cực độ , lằm bằm - Là người đụng độ lúc sáng nè , quả là trái đất tròn

- Này heooo - Khoa hét vô tai nó

- Thằng này - Nó bật dậy , tay xoa xoa lỗ tai - Mày tính ám sát tao à

- Trời ơi , làm quá vậy má - Khoa trườ môi rồi chỉ tay lên bực giảng - Cái thằng hồi sáng kia !

Con mắt nó nhìn theo cánh tay của Khoa , mắt tròn to hết cỡ nhìn hần , suýt nữa thì hét to lên rồi .. Đám con gái thấy nó vậy thì hoài nghi

- Mày có anh Tuấn Vỹ (boy friend của nó) rồi thì nhường anh này cho tao đi ... đừng cưa chứ ! - My nói .. Tuấn Vỹ là hot boy khối 12 , Khoa là hot boy khối 11 .. số nó sướng đc 2 hotboy cận kề nên đám con gái rất gato .. Tụi girl quyết định sẽ không để hần lọt vào tay nó , sẽ không bị mất 1 anh chàng đẹp trai nữa . Thà là để chung còn hơn bị nó chiếm xài riêng (gớm , lằm như bấu lằm ==)

- Hừ ! Tao khôq cần loại hách dịch như vậy đâu ! Cho tao cũng không thèm - Nó bừ môi tỏ vẻ không quan tâm . cái gì chứ thứ bản chất cao quý mà hành động như người vô học nó chả cần . Với lại nó đã có Tuấn Vỹ rồi mà <3 <3

Hần khó chịu khi nghe nói chê , mắt nhìn nó biểu lộ vẻ tức giận nhưng có vẻ như nó không hề biết

- Chỗ ngồi ? - Hần quay lên hỏi cô

- Á .. - Bà cô nghe hán kêu thỳ giệt nãy mình , nãy giờ lo ngắm -.- Chỉ tay xuống nó - Lớp mình chỉ còn trống chỗ của Quyên và Khoa , em xuống ngồi bàn 3 người nhé ! Yên tâm đi , bàn dài lắm

Hán gật đầu rồi đi từng bước xuống bàn dưới nó . Nó vẫn luôn miệng chê bai hán , mấy đứa trong lớp liên tục nháy mắt ra hiệu cho nó .. No' quá ngốc

- Gì..gì vậy - Nó hỏi mấy đứa , đang khúc "nổ" cao trào mà mấy tụi đó làm nó mất cả hứng .. Nó chỉ thấy lạnh lạnh sống lưng

- Lùi qua cho người ta ngồi - Khoa kéo mạnh nó qua cạnh mình .. Nó vẫn hồn nhiên , không biết chuyện gì , đến khi hán ngồi xuống bên cạnh thì mới nhận thức được

- Á - nó hét nhỏ , vội lấy tay bịt miệng lại , không ... không thể nào ... Nó đang ngồi bên cạnh tên mà nó quăng mắt tòm cách đây 30' .. eo oi , "Những ngày tháng bình yên sắp kết thúc rồi , loại người như hán chắc không tha cho mình đâu ... oaoa pháo về ăn thật nhiều , lỡ chết sẽ làm ma no oaoa " Nó khóc rống trong bụng , chỉ hận không thể khóc to lúc này

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

- Các em có thể về rồi đấy - Sau 2 tiếng đồng hồ " tụng kinh " về năm học mới thì bà cô cũng đã ngừng . Hôm nay là đầu tuần nên chỉ phổ biến sơ sơ vậy thôi , ngày mai mới bắt đầu đi học .

Cả lớp mừng như hộp đường vàng , hơn nửa lớp bợm nhờ ngồi dậy cảm cặp trong tư thế nửa tỉnh nửa mê , nãy h' nghe bà cô nói nhiều mệt quá lăn ra ngủ :o .. Và nó cũng là 1 trong số đó , vẫn mê man trong giấc ngủ . Năng gay gắt chiếu vào khuôn mặt má hồng phúng phính của nó .. Khoa nhìn nó miên man suy nghĩ , nếu trước đây Khoa dũng cảm nói ra mình nếu nói ra thì sẽ khôq bị Tuấn Vỹ cướp mất nó (nói cướp thì có vẻ hơi quá -.-)

- Tao biết tao đẹp rồi - Nó bật dậy nhìn Khoa , mắt chớp long lanh , miệng nở ra nụ cười tươi rói .. Thật ra nó tỉnh ngủ lâu rồi , tại lười mở mắt thôi - Không cần nhìn kĩ vậy đâu ~,~

- Ọe , không có thai mà cũng mún ới quá !! - Khoa vuốt vuốt ngực , bĩu môi chê .. Uh thỳ Khoa công nhận nó đẹp thiệt

- Hứ - Nó liếc xéo Khoa , lôi cái giỏ xách trong học bàn ra rồi chuẩn bị đứng lên , vô tình giẫm phải 1 cái điện thoại của ai đó .. Nó nhặt lên , là iphone 6 , " OMG , iphone luôn ha , chắc nhà giàu lắm " Nó vẫn đang còn ngắm nhìn cái iphone thì đột nhiên có cuộc gọi tới .. " Chết rồi , làm sao đâyy " Nó cuống quýt định quay sang Khoa cầu cứu thì 1 bàn tay vươn ra giật lấy cái điện thoại ra khỏi tay nó .. Theo đà giật nó chúi người về phía trước , cũng may có 1 bàn tay đỡ nó .. Nó ngước mắt lên nhìn vị superman đã đỡ nó , vừa chạm mắt vào thân hình đầy vẻ lạnh lùng của hán ... nó hoảng .. Tay trái hán đang cầm cái điện thoại vẫn đang còn đồ chuông , tay phải hán đang giữ lấy bờ vai hán . Đôi mắt lạnh lùng nhìn nó chừng 2s thì hán buông nó ra và đi 1 hồi không quay đầu lại

- Ồ .. ợ cái con người gì mà kì quặc kinh khủng - Nó thảm chúiii , nhặt điện thoại cho rồi mà không thêm cảm ơn , nó ghét những loại người như thế .. Nhìn hán cứ như là sinh ra cái miệng để làm cảnh

- Thông cảm đi - Khoa cười ảm áp , kéo nó đi về

~~~~~

Nó rón rén bước vô nhà , tay trái cầm chặt 2 tà áo dài , tay trái ôm cái giỏ xách .. Mắt liên ngang liếc dọc , chắc chắn trong nhà ko có ai mới bước vô nhà .. Nó quyết tâm , không để mẹ thấy cái bộ áo dài mới mặc chưa đầy 1 buổi rách thảm như thế này , mẹ mà thấy chỉ có nước chết

- Làm gì mà lén lút vậy em ? - Giọng nói của ảm áp của 1 người con trai với volume như hét khi có trộm . Tuấn Vỹ tươi cười nhìn nó bằng ánh mắt triu mến

Hoàng Tuấn Vy : 18t , học cũng trường với nó , đẹp trai , hào phóng .. Cực handsome , là hotboy khối 12 được nhiều cô gái để ý tới . Nhưng đời đâu biết được điều gì

Người yêu : Nó - con heo ngốc - Bảo Quyên

- Á - Nó giật mình quay lại , tay đánh rơi cả cái giỏ xách , tà áo dài tuột ra khỏi tay . Miệng lắp bắp hỏi - Sao .. sao .. anh lại .. lại ở đây ?

- Anh qua chơi lúc em chưa về , bác gái nhờ anh trông nhà hộ , bác đi chợ - Vỹ nói , anh đứng dưới trời nắng , nắng chiếu lên rõ từng nét trên khuôn mặt thiên nhiên của anh . Nụ cười làm say nắng bao nhiêu cô gái nhưng anh đã chọn nó làm người yêu

- Vậy à - Nó cười nhẹ , tìm nó suýt rớt .. cứ tưởng là mẹ . Nó quay người đi vô nhà mà quên mất có 1 sự việc cần nó giải quyết gấp : THỦ-TIÊU-BỘ-ÁO-DÀI

Vỹ cũng đi theo nó vô nhà , ánh mắt dừng lại trên tà áo dài sau của nó .. Miệng cười tủm tỉm ‘‘ Cô ngốc này , rõ là hậu đậu ‘‘ anh cũng đoán ra được lí do nó lén lút như vậy ~,~ . Vỹ ngồi lên bộ ghế sofa đối diện với nó

- Uống trà đi anh - Nó rót cốc trà đưa cho Vỹ

- Khỏi - Vỹ cầm lấy bỏ xuống - Nãy anh mới uống sinh tố bơ trong tủ lạnh

- Hờ - Đôi mắt nó trợn to ra - Ai ..ai cho anh uống hả ?????????? ‘‘ Không đc , sinh tố làm từ bơ hư ... nó quên vứt -,- ‘‘

- Thì mẹ em cho - Vỹ nói tỉnh bơ - Sao ? Có gì à ?

- À không ! - Nó cười ngượng , sợ nói ra sẽ ‘‘ quê ‘‘ , dù gì Vỹ cũng là người yêu của nó mà , phải giữ điểm trước mắt đối phương chứ .. Nói ra không khéo sẽ bị Vỹ cười thối mặt :o

- Mà dạo này anh bận quản lí việc ở công ti , có thể ta sẽ ít gặp nhau đây - Vỹ đưa tay ra nắm tay nó , mặt tỉnh cảm cực kỳ .. Từ năm lớp 11 , anh đã thay ba làm vài công việc ở công ti , anh thông minh nhà lại có điều kiện học thức , vài công việc ấy cũng bổ ích cho anh thôi , coi như là 1 bài tập nâng cao đề động não

- Vâng , anh đừng làm quá sức nhé ! - Nó cười hiền , hơi ầm từ lòng bàn tay anh lan ra cả tay nó , nó yêu anh , nó tin anh

- Lo cho anh thế à - Vỹ kéo nó lại ngồi sát bên cạnh mình , ôm chặt nó vào lòng , tay xoa xoa mớ tóc như đứa trẻ lên 3

Nó không trả lời , chỉ cười nhẹ , nó nằm trong bờ ngực vững chãi ủa anh , áp sát tai mình vào ngực anh để nghe rõ trái tim đang đập liên hồi - nơi trái tim anh , nó giao tất cả tình cảm lẫn niềm tin vào .. Và bây giờ nó muốn , thời gian ngừng trôi để nó có thể bên anh những giây phút yên bình như thế này .. ‘‘ Em Yêu Anh ‘‘ Nó thầm nói , miệng nở ra 1 nụ cười cực hạnh phúc

P/s : Ềm ngây thơ quá điiii ... ai mà biết đc lòng dạ con traiii >.

Dự định là 1 ngày post 2 chương ạ ... cho tớ cái nhận xét đi nào

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Sory nhé , tại tối nay đi học về trễ quá .. Mai úp bù nhé :*

CHƯƠNG 4

Sau khi ăn tối xong , nó lao đầu vô phòng giấu đy chiếc áo dài bị rách của mình .. Lôi em laptop yêu dấu ra , điều đầu tiên nó làm là vô FACEBOOK (sở thích của con Q ngoài đời luôn đây ạ :’x) Vừa mở lên đã thấy cái nick của Khoa ib nó liền

[Vĩnh Khoa’x : Ê con heo , soạn bài chưa ?]

Nó ngẩn ngẩn 1 tí rồi hỏi lại

[Bảo’s Quyên’s : Ủa ? có soạn hả ? .. Hề Hề Tao quên chép thời khóa biểu rồi :D :D :D]

[Vĩnh Khoa’x : Đồ ngốc này , mai học 5 tiết : Văn , Văn , Sử , Công nghệ , Toán .. Soạn Văn trước đy]

[Bảo’s Quyên’s : Soạn bài nào] Nó ngốc nghếch hỏi lại

[Vinh Khoa'x : Tao chết với mày mất :3 :3 Bài đầu tiên đó cô x x ĐỒ HEO NGỐC]

Dòng tin chat của Khoa vừa hiện lên là máu nó lập tức dồn lên não bộ . Nó không thích ai gọi là heo .. Đằng này Khoa lại thêm chữ Ngốc vào ‘‘ Tội nặng không thể dung tha , tao thề ngày mai gặp mày tao sẽ băm mày ra 100 mảnh .. Dám động chạm tới bốn cô nương à ... to gan to ganmmmmnn ‘‘ Vừa nói nói liên tục bấm bấm cái bàn phím , nói bấm cũng không phải .. Nó đang đập từng con chữ trên bàn phím=)) cái bàn phím không hề có tội nhưng phải gánh tội thay Khoa . Vì cái nó có thể trút giận khi này chỉ có cái laptop thôi à :’x :’

[Bảo Quyên's : Nè , tao quát mày 1 phát ba má nhìn hộc ra luôn bây giờ .. Tao heo , tao ngốc kệ tao .. ai mượn mày xỏ ra]

Kim nén lăm nó mới hộc nói nặng .. Nó mà nói nặng 1 phát là coi như tình bạn từ hồi mẫu giáo sẽ tan mau như bong bóng :o

[Vinh Khoa'x : Heo thì tao nói heo .. bộ hộc phải à ... Lêu lêu , có ngon thì qua đây đánh nè ... lêu lêu] Tiếp sau dòng tin nhắn là cái ảnh troll của Khoa đang lè lưỡi nổi lên .. Nó bức kinh khủng nó , vốn vậy mà , dễ giận lắm x .. Nó chưa nghĩ ra 1 câu nào chính đáng để xỏ cho Khoa 1 trận thì Khoa đã gửi qua 1 dòng tin

[Vinh Khoa'x : Mà thôi , muốn giết muốn băm tao sao thì để mai tính .. Bây giờ phải đi ăn no để lỡ mai có bị mày ám sát thì cơ may ra mà thành ma đói] Nó vừa đọc xong thì khung chat hiện lên dòng chữ ‘‘ Vinh Khoa'x hoạt động 2 phút trước ‘‘ Không có cái gì có thể diễn tả tâm trạng nó lúc này ngoài 2 từ Đ-I-Ê-N & B-Ư-C . Nó nghiêng rãnh ken két , để rồi coi mai nó xử tội hân ra sao

Nó đã dậy từ lúc sớm để chuẩn bị đồ nghề : 2 cây súng nước (chòm của thằng hàng xóm bên cạnh) , 3 chai nước suối để cấp ‘‘đạn’’ khi súng hết nước (cái này đồ của nhà , không hề chòm=,=)

Chờ từ nãy giờ mà không thấy Khoa tới nó đứng ngồi không yên , lo cho tên bạn thân hộc biết đang ở đâu ? ngủ quên ? không đi học ? quên đồ ? hư xe ? v ..v bao nhiêu câu hỏi hiện tùm lùm trong đầu nó ‘‘ mà lỡ hân bị đụng xe như hôm qua , rồi chẳng lẽ hân đã .. ‘‘ 2 chữ ‘‘ đã chết ‘‘ nó không dám nói ra , nói tới đây nó đã đá bay cái ý nghĩ xui xẻo đó ra khỏi đầu rồi .. Đi ra đi vô mà vẫn không thấy , lo lắng dang trào trong đầu nó ... Nó chấp tay nam mô a di đà

Cái điện trên bàn reo lên , nó vội cộp lấy .. Mở ra xem

[From : Khoa Troll

-- Mày đi học trước đi , tao vô công ti đưa tài liệu cho ba]

Đọc xong dòng tin nhắn nó vừa giận vừa thuơq .. Nãy giờ hộc nói sớm để nó khỏi lo , cũng may là Khoa đã nt , có nghĩa Khoa vẫn còn sống ^_ ^

Nó cong đuôi chạy tới trường .. cũng hông quá xa mà , chạy cũng dễ giảm cân ^_ ^

Nó ngồi troq lớp chéo chân chờ Khoa tới , Đã vô lớp cách đây 5’ rồi mà Khoa vẫn chưa đến .. Cái cảm giác lo sợ lúc sáng lại tiếp tục xâm lăng tâm trí nó , hàng vạn cái tưởng tượng ghê sợ nó nghĩ ra cũng đã đủ nó run muốn khóc .. Nhìn quanh cả lớp , ai cũng đi học rồi , nó nghĩ chỉ còn thiếu Khoa thôi . Thật ra còn có tên Trần Minh Khánh-hân chưa tới nữa , chỉ tội nó ngốc quá không nhớ ra hân cũng là thành viên lớp này =,=

Cả lớp im ắng xuống vì cô giáo sắp vô , nó đứng ngồi không yên .. Nghe được tiếng bước chân đang đổ dồn vô lớp , nó đoán chắc chắn là Khoa , lòi 2 cái súng đã nạp đạn ra rón rén đi về phía cửa

- Im nghe tụi bây - Nó nói nhỏ với tụi bạn , cả lớp cá biệt cũng gật đầu tán thành

Tiếng bước chân đã đến gần cửa , nó giơ 2 cái súng nước cao ra , nhảy xổm ra của lớp và B-Ấ-N

Nước bắn tứ tung vào người 1 thằng con trai với vẻ mạnh lạnh lùng .. Nó cười híp mắt bắn liên tục , vì mỗi lần nó cười là mắt nó híp lại nên chả thấy gì cả .. Nó cười khoái trá , liên tục bắn xối xả vô người con trai .. Cười đau cả ruột

- QUYÊN - Tiếng gầm nhỏ của Khoa vang lên , giọng có chút buồn cười xen lẫn lo lắng

Nó tưởng đầu Khoa giận giỗi nên lấy làm khoái , nó tiếp tục bắn tiếp , vừa bắn vừa cười híp cả mắt .. Đến khi nghe tiếng xôn xao gì đó trong lớp , nó nghĩ vậy đủ rồi

- Haha , đáng đời chưa - Nó mở mắt ra , tiếng cười đang rộ lên bỗng im bất đi .. Nó trợn mắt hết cỡ nhìn người con trai trước mắt : đầu tóc ướt , áo tăng cũng ướt ..Người mà nãy giờ nó ‘‘ ám sát ‘‘ chính là hân - khuôn mặt ướt đẫm nước đang đổ mặt tức giận nhìn nó ,, ôi không Cây súng trên tay nó rơi ‘‘cộp ‘‘ xuống sàn nhà . Nó ngốc quá , nãy giờ hân là người đi trc’ , Khoa đi sau cơ mà .. ‘‘ Mày tự hại chính bản thân mày rồi Quyên xinh gái oiiii ‘‘ Hân nhìn trăn nó như muốn bóp cổ nó lúc này , sao lại dám bắn nước lên người hân ? Con nhỏ ngốc đáng ghét này , to gan quá .. nó là người tiên dám lỗ mãng với bốn thiếu gia như hân .. áo trắng hân ướt nhem , mặt ướt , tóc như cái đồng rom bụi nhùi . Khoa nín cười đến nổi đỏ cả mặt , sao nó ngốc thế cơ chứ .. nó trả thù nhằm đối tượng rùi :D :D Đến khi nhìn kỹ cái đầu tóc tổ quạ của hân , nó bịt chặt miện lại để không lộ ra tiếng cười , bộ dạng hân lúc này ai mà không buồn cười chứ .. Nhưng cái vẻ mặt phẫn kích của nó đã tố giác hành vi của nó , hân đỏ gay mặt bức mình , lại còn dám cười hân cơ chứ =,=,=

- Các em làm gì lúc này - Thầy Văn từ phía sau bước tới bên tụi nó .. Trời xui đất khiến thế nào lại để ông thầy phát hiện , nó dờ khóc dờ cười nhìn ông thầy , kiểu này chết chắc rồi . Đang suy nghĩ miên man tìm cách để giải thích với ông thầy , cách này không được , cách kia không xoq . Đang suy nghĩ thì đột nhiên hấn kéo lấy tay nó đi 1 hơi để mặc Khoa và ông thầy đứng đơ cái mặt ra

Rốt cuộc là hấn muốn gì ? Muốn đi đâu ?

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Hấn sai bước chân kéo nó đi ra khu vực để xe .. Tay hấn nắm chặt tay nó , nó thoáng đỏ mặt .

- Đây - Tay nó vùng vằng , nhưng càng chống đối hấn càng xiết chặt tay nó hơn - Mau bỏ tay tao raaa (Xưng tao-mày cho nó dễ thương <3 :*))

Giọng hét của nó ngọc ngà tới nỗi hấn phải nhíu mày . Hấn thả tay nó ra . Phải trừng phạt cho nó chừa , dấm xị nước vào người hấn . Tay được tự do , nó cong chân định chạy , chưa được nửa bước đã bị hấn tóm gọn

- Phải trừng phạt cô nhóc như mày ra sao đây heo ! - Hấn nhếch môi tiến sát lại phía nó , hấn càng tiến nó càng lùi , đến khi vấp cục đá ngã ra sau , nó mới im lìm luôn . Hấn ngồi xồm xún , cúi sát mặt vào khuôn mặt phúng phính của nó

- Gì .. gì đây .. Giết .. tao ...tao hả ? - Nó run rẩy , lời nói vấp vại chỗ . Đầu óc nó bắt đầu hoạt động ,” Phải làm sao đây ? hấn sẽ giết mình sao ? đâm hay chém ? rồi ba mẹ biết tin thì sao đây ??? Ông trời ơi con còn trẻ , con chưa lấy chồng luôn mà , ông nỡ đối xử với con vậy thật sao ????? ” Hét lên , phải vùng lên chống đối , nghĩ v thôi nó chả dám =,=

Hấn lạnh nhạt lắc đầu , cúi tiếp đầu xuống mặt nó , mặt sát mặt chỉ cách chừng 1cm nữa là ... kiss lun rồiiiii

“ Hôq lẽ hấn định ” Nghĩ tới đây , nó nuốt từng giọt nước bọt xún “ ... hôn mình “

Nhìn mặt nó lo đến vẻ hình sự , càng muốn chọc thêm , tay nâng cằm nó lên , cúi sát môi vào thì

- KHÔNGGGGGG - Nó hét lên rồi đứng dậy , toàn bộ cảm phần lẫn nước bọt từ trong miệng phun ra đều đaq “ an vị” trên khuôn mặt “ Ôi không , chết tới nơi rồi , con Quyên ngốc này “

Hấn vuốt mặt , mắt hấn lên tia đỏ tức giận “ Con nhỏ này , quá đáng “

- Đáng ghét - Hấn hét lên 2 từ , cầm chặt cổ tay nó và BÓP đầy cam phần

- A - Nó khê hét nhỏ trong miệng , mắt uơn ướt , sống mũi đỏ đỏ .. Hấn dần nói lỏng tay ra , định dọa tí thôi

Nhìn 2 má mặt phúng phính của nó đỏ dần , hấn cảm thấy muốn nheo mắt tay (ác _ _) Vươn tay 1 cái , hấn thích thú nheo thật mạnh 2 cái má phúng phính của nó .

- Đồ con nít , biết đau khôq hả ? - Nó ôm bờ má của mình , lo sợ đã mất , chỉ còn sự bực mình

- Đó là trừng phạt - Hấn nhếch môi đều , trong lòng đâu đó len lên 1 sự thích thú hồng hề nhẹ

- Đồ khó ưa , đồ biến thái .. Tao về tao mắc anh người yêu của tao - Nó nói giọng cam phần , giờ chân lên và ĐÁP-THẬT-MẠNH lên chân hấn .. Thừa lúc hấn ôm chân la đau , nó hihi haha bỏ chạy trước

- Đồ heo ngốc - Hấn nhìn theo bóng dáng nó , miệng rủa thầm . Tự trách sao hôm nay mình hiền thế (khôq nỡ ra tay thui -,-)

Lon ton chạy vô lớp , nó chào ông thầy rồi nịnh nọt vài câu , ổng yếu lòng liền (nghề của con Q ngoài đời luôn =,=) cho nó vô lớp

- Ê - Nó ngồi vô chỗ , đập thật mạnh lên bờ vai của Khoa

Đang ngủ có kẻ đánh mình , Khoa la oai oái ngồi dậy trừng mắt nó . Cũng may ông thầy già rùi , lẳng tai nên hôq nghe

- Mày tính ám sát tao chắc - Khoa gằng giọng với nó .. Ngủ cũng chả yên

- Ồ , tại số mày cao quá nên giết cỡ nào cũng chả chết - Nó cười cười gian ,

- Uả ? - Khoa nhìn chằm chằm vào 2 cái má của nó - Hấn đánh mày hả Quyền ? Nhìn má mày nhìn như cục thịt luộc á , đồ hỏm .. haha

- Thằng bạn khốn nạn - Nó cầm nắm tóc vàng vàng của Khoa mà giật thật mạnh - Đáng đời nè , dám chọc tao

- Bỏ ra - Khoa la lớn , tay Khoa cố gắng giăng tay nó ra chùm tóc vàng yêu quý của mình

- Tha cho mày - Nó thả tóc Khoa ra , bàn tay nó 1 nhúm tóc vàng của Khoa .. Nó cười như đại lên , hét to - Tóc mày nè Khoa

- HẢ ? - Khoa há hốc mồm ra nhìn chùm tóc của mình bị nó giật đứt , tay Khoa sờ soạn liên tục trên đầu - Ôi không , mày xem xem đầu tao có hói chỗ nào không ??? “ Hói là khỏi lấy vợ luôn -,- “

Nó dòm lên cái đầu tóc Khoa , nhìn ngang nhìn dọc rồi phán 1 câu :

- Đầu như tổ quạ làm sao biết được có hói hay không ? - Rồi nó an ủi - Thôi , chắc không hói đâu .. Có hói thì tao “cấp” cho mày mấy đầu tóc giả

- Con bạn khốn nạn - Khoa găm gừ rồi nằm úp xuống , tiếp tục công việc : NGỦ

- Mày ngủ hả ? Thì tao cũng ngủ luôn - Nó gục đầu xuống bàn . Ngoài Khoa ra đâu có ai tâm với nó đâu , Khoa ngủ nó thức làm gì ? Thôi thì ngủ @.@

Chả biết nó ngủ bao lâu mà tới khi nghe 3 tiếng trống ra về nó chợt tỉnh giấc , loay hoay vài lúc rồi ngẩn mặt dậy đã không còn ai trong lớp trừ Khoa với nó ra

- Kaka , hôm nay lập kỷ lục rùi, Ngủ từ tiết 1 tới tiết 5 .. Tui tự hào tui quá - Nó tự hào hí hửng , quay sang phải đã không thấy hấn . Nó cũng chả biết nãy giờ hấn có vô lớp không ?

- Khoa , dậy đi về - Nó hét to vào tai Khoa . Khoa bùng tỉnh

- Mày tính ám sát tao tiếp à ? - Khoa cúi , cái gì mà ngủ lúc nào cũng bị nó phá rồi

- Ôm sách vở về - Nó cầm giỏ xách đứng lên đi ra . Khoa cũng ôm cặp lủi thủi đi theo nó

~~~~~

Nó chạy vô nhà , rớt cuộc ngày hôm nay đi học chỉ để làm cảnh , ngủ từ đầu tới cuối , chẳng học hành gì hết

- Thừa mẹ con đi họccccc về ! - Vừa thấy mẹ , nó ngã nhào ôm bà

- Èo , tính đề mẹ mày nghệt thờ à ? - Mẹ nó trêu chọc , bà hiền từ vuốt mặt nó

-Ặc , con đâu có nặng vậy đâu - Nó bấu môi ngồi dậy

- Con làm sinh tố bơ kiểu gì vậy ? - Bà nghiêm ngặt hỏi

- Có gì hả mẹ - Nó trả lời , vẫn không phát hiện ra ánh mắt khác thường của mẹ

- Thằng Vỹ mới gọi , kêu bị ngộ độc thức ăn - Rồi mẹ nó quả quyết - Mẹ nghi là cái sinh tố bơ của con , con làm có vấn đề phải không ?

- À .. À . Ồ .. - Nó lấp bắp , chả biết giải thích sao cả .. Nói ra đảm bảo bị chửi tệ hại ...” Con gái mà hậu đậu , bơ hư mà không đem vứt đi “ Đảm bảo mẹ nó sẽ chửi thề

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

CHƯƠNG 6 ;

- Đứng rồi phải không ? - Mẹ nó lườm nó bằng mắt nghiêm khắc

- Vâng - Nó cúi gằm đầu ra về hối lỗi, nó cũng đầu muốn vậy đâu, chỉ là quên vứt thoi mà

- Con gái mà thế đó hả ? Đồ ăn hư thối không vứt, bây giờ hành thẳng Vỹ đấy kìa ! Con liệu mà đi xuống bếp nấu gì đó chút mang qua thẳng Vỹ đi - Mẹ nó quát to, chỉ tay xuống bếp

- Ẹx, đời nhọ - Nó lăm bằm đi xuống bếp - Ai mượn mẹ đưa sinh tố cho Vỹ chiiii

Nó bắt đầu lấy gạo ra, vo xong thì bắc nước bỏ lên bếp. Nhưng cái tính hậu đậu đầu dễ gì tha cho nó .. Cứ vài phút mẹ nó mấy tiếng “ Xoảng “ Mẹ nó phát cáu, đi ra đi vô bầy nó mấy lần .. Cuối cùng tới 2 tiếng đồng hồ sau, nó mới nấu xong 1 nồi cháo .. trắng. Mẹ bảo người bị ngộ độc chỉ được ăn cháo trắng thôi (Phải hột ta ? Miu cũng không rành về mấy vụ này cho lắm @@)

- Lên tắm rửa thay đồ rồi đi - Mẹ nó ngồi trong bếp nói, bà cũng chảy cả mồ hôi với nó, con gái mà chả biết gì hết, xem ra phải tập cho nó mấy cái “ nữ công gia chánh thôi “

- Vâng - Nó chạy lên phòng thay đồ, 15’ xuống lại nhà

- Nè, đi cẩn thận đấy ! - Mẹ nó đưa cái cà-mền đựng cháo cho nó

- Ôk mẹ - Nó hí hửng chạy ra đường, cầm cái cà-mền trong tay, không gì có thể hạnh phúc hơn

Nó đi qua từng con phố, nắng soi vào nó, in hình bóng tròn trịa đáng yêu của nó trên con đường. Lúc này đã là hơn 2h chiều rồi .. Vươn tay lên nhìn cái “tác phẩm “ 2 tiếng đồng hồ của mình .. Lần đầu tiên nó lăn vào bếp nấu ăn. Mà lần này nấu cho người yêu. Nó cảm thấy hạnh phúc hơn bao giờ hết (Thật đấy ! Bạn nào có n/y rồi sẽ biết ! Hạnh phúc lắm.*)

“ Ôi em nấu ngon ghê đó “

“ Phải Quyên của anh nấu không đây ? “

“ Trời ơi anh có phước ghê ! Em nấu ngon hơn cả đầu bếp nổi tiếng “

“ v..v..v..v “ Nó bật cười khi nghĩ tới những lời khen của Vỹ khi ăn cháo nó nấu .. Đi băng qua con đường, nó vẫn lo tưởng tượng ra mấy câu khen của Vỹ, rồi về mặt hí hửng của Vỹ .. Ôi chỉ tưởng tượng cũng đủ để nó hạnh phúc rồi ^_^

Hắn lái chiếc Audi vàng chói lóa quanh trên đường, bỗng nhận ra 1 bóng người hệt nó đang đi trên lề đường

Vốn là muốn dừng lại nhưng nghĩ lại : “ Mặc gì phải dừng lại vì nó ? “ Và thế, hắn tăng ga chạy tiếp .. Đâu ai ngờ đâu, nó đang băng qua con phố đông xe. Chiếc Audi vàng của hắn là chiếc xe tiền gần phía nó nhất.

“ Kíttttt “ Hắn nhanh chân đạp phanh kít xe lại .. May tí nữa là đụng phải nó nữa rồi

“ Xoảng “ Cái cà-mền cháo trên tay nó được rơi tự do, nằm chênh chệ trên mặt đường lạnh lẽo. Không phải là nó đã bị hắn đụng, mà vì quá hoảng nên đánh rơi cả cái cà-mền cháo .. Sau 5s sực tỉnh, nó mới méo mó nhìn cái cà-mền cháo của mình đổ cháo đầy. Rồi, thế là đi tong cái “tác phẩm “ đầu tiên trong đời

Hắn mở cửa xe bước xuống, tay rút vào túi quần. Bộ đồ thể thao, mái tóc vuốt gel của hắn làm không ít người qua đường phải chú ý tới .. Vài cô gái càng la hét phấn khích nhìn về lạnh lùng của hắn.

- Có sao không ? - Hắn lạnh lùng cất lên câu nói thật dài ... 3 chữ. Câu nói chả có gì gọi là quan tâm hỏi han mà toàn đầy ẩn ý lạnh lùng

- Hic - Tối lúc này nó bật khóc nức nở, ngồi xỏm xuống trước cái cà-mền cháo bị đổ .. Hốc mắt cứ liên tục trào nước, mặt nó nhanh chóng đỏ dần lên

- Huh ? - Hắn tự hỏi mình có làm gì đâu, phều phều cái tay nó - Chỉ là 1 cái cà-mền cháo thôi mà .. Cùng lắm tao đền cái khác thôi

- Đồ đáng ghét - Nó hét lên, đứng dậy - Huhu, tao nấu 2 tiếng mới xong đó .. Tại mày hết, tại mày, tại maaaaayyyyyyy

- Ồ thì đền thôi - Hắn vẫn nói giọng bình thản hết sức, làm nó không thấy an ủi chút nào mà càng thêm tủi thân .. có ai hiểu được ?

- Huhuhu .. Mày bít tao nấu cực khổ lắm không hả ? 2 tiếng lận đấy ! Mày là độc ác, đồ máu lạnh - Nó hét lên lặn át luôn cả tiếng còi xe đông đúc ở ngoài đường. Rất nhanh sau đó, nó và hắn là tâm điểm chú ý của mọi người (Việt Nam mình được cái tò mò và nhieu chiện)

- Đi - Hấn kéo nó đến bên xe , mở cửa xe ra và ấn nó vào trong .. Xe bắt đầu lăn bánh , nó tiếc nuối nhìn cái cà mèn cháo vẫn còn nằm vung vẩy trên mặt đường . Một chiếc xe tải phân khối lớn đã đi qua và ..... đè nát cái cà mèn xẹp lẹp . Nó ứa nước mắt . Hấn vẫn lạnh lùng không quan tâm . Hấn cho xe dừng lại trước 1 nhà hàng lớn trên con đường phố . Mở cửa đi xuống xe , chừng 10' sau đi ra cầm trên tay 1 cái hộp

- Này , đèn đây - Hấn chìa ra trước mặt nó cái hộp cháo

- Không cần - Nó quay đầu sang phía cửa kính bên kia , mở cửa ra nhưng hấn đã vội nín lại , nhét cái hộp vào tay nó - Lấy đi , tôi không muốn mắc nợ ai

Nó lẳng lặng nhìn cái hộp , không tự chủ mà rủa thầm hấn troq đầu ‘‘ Lúc nào xùng làm sai rồi giờ xấp tiền hay đồ trước mặt người ta .. Đáng ghét ‘‘

- Đi đâu ? - Hấn vô chỗ xe lái , nhìn nó trong kính chiếu hậu

- Số 111 đường Hùng Vương - Nó đáp gọn , Đi xe miễn phí ngu gì không đi .. Nó ngốc cũng chưa tới nỗi đàn mà không biết cái nào là lợi cho mình , tự ăn uì mình ‘‘ Thôi , mất đi cháo thì lần sau nấu lại cái khác ‘‘

~~~~~  
Xe hấn dừng trước nhà Vỹ , nó bước xuống không thèm cảm ơn . Dù gì cũng do hấn gây ra mà . Nhìn bóng dáng nó đi vô trong nhà . Hấn hậm hực nắm mạnh tay lên cái vô lăng . ‘‘ Quyên ghét mình ? ‘‘ một câu hỏi chính bản thân mình đặt ra , hấn lại đắn đo mãi có lẽ nào ... Lôi cái iphone trong túi ra , mở máy lên , trước mắt hấn là tấm ảnh 1 cô gái đang cười đùa hồn nhiên , khuôn mặt mũm mĩm cực kì sociu ‘‘ Em là ai ? Sao a không thể nhớ em ? Rốt cuộc em là ai ? Anh không thể nhớ em được , em có quen anh không ? ‘‘ Khuôn mặt lạnh nhạt hàng ngày của hấn bây giờ đã lột xuống , bây giờ là khuôn mặt buồn bã . ‘‘ Em và con heo Bảo Quyên kia có phải cũng là 1 người ‘‘ cô ấy rất giống nó

~~~~~  
- Anh Vỹ ơi - Nó gõ cửa phòng của Vỹ . Một lát sau , cửa được mở . Trước mắt nó là 1 cô gái đẹp cực kỳ , vẻ mặt hiện lên 2 chữ ‘‘ sắc sảo ‘‘ . Người này thì nó biết , là em gái kết nghĩa của Vỹ . Nó đã gặp mấy lần và không có thiện cảm với Kiều

-----
Vũ Ngọc Kiều : 16t , em gái kết nghĩa của Vỹ . Kiều mang một khuôn mặt của thiên thần nhưng bên trong là bản sao của 1 .... (Cái này bật mí từ từ) Nhà giàu , học cùng trường với nó

- Chào em , anh Vỹ đâu em ? - Dù ghét cỡ nào đi nữa thì nó nói chuyện cũng phải có phép lịch sự

- Anh Vỹ ngủ rồi , có gì không chị - Kiều giả giọng ngọc nga ra . Nó nghe cũng lọt tai , đã mấy lần nghĩ Kiều là người giả tạo nhưng rồi thấy Kiều dù gì cũng là em của Vỹ nên nó gạt bỏ qua hết mọi hiềm khích

- À .. Chị mang cháo đến cho Vỹ - Nó giơ cái hộp cháo lên

- Cảm ơn chị - Kiều cầm lấy cái hộp cháo rồi nói - Anh ấy mới ăn được 1 tí thì nôn ra lại .. Không biết anh ấy ăn thứ gì bậy bạ mà lại bị ngộ độc

Giọng nói của Kiều không có vẻ là trách cứ nhưng nó thấy nặng nề vô cùng .. Là tại nó hết

- À .. ừ .. anh ấy đỡ không em ? - Nó hỏi , khuôn mặt mang chút gượng gạo . Kiều gục đầu cười

- Vây à .. thôi chị về - Nó quay bước đi ra .. Dù gì lúc này nó cũng không muốn gặp Vỹ , đối mặt với vẻ mặt ốm yếu của Vỹ , nó làm sao chịu nổi ? Đau lòng ....

Nó đi ra mà hông hề biết rằng phía sau lưng nó là 1 nụ cười nhạt đầy ẩn ý của 1 người con gái xinh đẹp

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Gây War (1)

Sau khi nó đã rời khỏi nhà , Kiều đem cháo đổ ra tô .. Lấy trong túi xách lấy ra 1 gói thuốc xổ bỏ vào trong tô cháo và khuấy đều . Khuôn mặt thiên thần mang trên môi một nụ cười độc ác . Kiều yêu Vỹ từ lúc gặp nhau , nhưng trở trêu , Vỹ lại cặp bồ với nó trước đó . Mang tô cháo lên phòng cho Vỹ , Kiều gọi Vỹ dậy .....

Sáng ra , nó dậy không nổi . Tới khi Khoa lôi nó từ giường rớt xuống nền mới chịu dậy

- Thăng bạn khổ nạn - Nó cúi gắt đứng dậy , cầm ngay cái gối ném thẳng vào mặt Khoa

- Dùng bạo lực mới chịu dậy hả - Khoa vừa nói vừa nhanh tay chộp cái gối . Cái hành động trẻ con ngán áy năm mà vẫn không bỏ , ném có lần nào trúng đâu mà ném mãi @.@

- Hừ ! - Nó vào Wc vsen , Khoa ngồi lên giường nó . Chiếc nệm vẫn còn hơi ẩm của nó , Khoa thích thú nằm xuống chằm chằm lại .... NGỦ .

20' sau , nó từ wc bước ra với đầu tóc gọn gàng . Nhìn quanh căn phòng chẳng thấy bóng dáng Khoa đâu

- Là nhỷ ? đi đâu rồi - Nó mò mẫn tới chiếc giường thân yêu , nơi phát ra tiếng "khò .. khò" . Lật tung chiếc chăn hình Kitty ra , nó phát hiện một "con quái vật" đang co giò nằm ngủ say như chết trên nệm của mình

- DẬYY ĐIIII HỌCCCC - Nó hét muốn nổ cái nóc nhà .. Tay đánh "bép..bép" liên mấy phát lên vai Khoa .. HàHà , cái tội này dám lôi nó xuống đất . Dịp may đã đến , ngu giề mừ hồng trả thù chứ :P :P

-Oáiiiiiiii - Khoa tung chăn bật dậy , xoa xoa cái vai của mình , quay sang nó hét - MÀYYY TÍNHHH GIẾTTT TAO ÀAAAAAA !!!!!

- Ủa - Nó nhún vai tỏ vẻ thần nhiên , cười cười lớn quay đi chỗ khác .. Nó không muốn Khoa nhìn thấy đôi mắt sưng húp của mình . Đêm qua nó đã lo rất nhiều cho Khoa , lo tới nỗi bật khóc . Dù hiểu nó yêu Khoa tới cỡ (cái này thấy con bạn trong lớp cũng vậy nên viết luôn :* :* Chưa yêu chưa biết :)))

- Hừ - Khoa đứng dậy , kéo vai nó quay lại , làm sao mà nó qua mắt Khoa được . Bạn thân hơn 10 năm trời , nó ăn sao ? ngủ sao ? khóc kiểu gì ? Khoa đều biết hết . Nhìn tận sâu vào đôi mắt to tròn của nó , Khoa đau lòng - Có chuyện gì mà khóc ?

Nó bật cười đau khổ

- Đúng là không bao giờ có thể giấu mày điều gì hết 1 - Nó thôi cười , giọng buồn - Tại tao mà anh Vỹ bị ngộ độc , tao thấy có lỗi quá

- Vậy thôi à - Khoa cười lớn , cười che đi nỗi đau đang dần trào trong tim mình , cười chính mình ngu ngốc , hét thảm trong lòng " Quyên nó đang lo cho người yêu nó đấy , Người yêu nó là Vỹ chứ không phải mày , thằng ngốc Khoa à !!!!! "

- Hừ ! Vậy mà con cười - Nó liếc xéo Khoa rồi cầm giỏ xách đi ra . Trong lòng rửa thảm Khoa " Người ta vậy mà không an ủi ! Còn cười được nữa ! " Hậm hực đi xuống phòng mà nó đâu hay biết có một thằng con trai đang vờn ánh mắt buồn rầu nhìn theo bóng dáng nó . Khoa thờ dãi rồi đi theo nó xuống nhà

Nó đang ngồi trog lớp , hôm nay trường họp hội đồng nên lớp nó được ngồi tự do . Nó cầm cái điện thoại trên tay , tai đeo headphone nghe nhạc .. Khoa thì ngồi chát chít gì gì đó trên Facebook . Còn hần thì úp mặt xuống bàn ... NGỦ .. Tối qua đi chơi về khuya nên giờ hần ngủ bù

Vài ca khúc của T-ara nó nghe mãi không chán .. Nổi hứng muốn hát , nó lén lén nhìn xung quanh lớp học , mấy tụi bạn đã tung tăng ra cắntin rồi , trong lớp chỉ còn vài người .. Nó thích thú hát theo điệu nhạc :

" - *Cry Cry Can't you see the music 불꽃처럼 뜨겁게 You're ma boy "

Đang lấy hơi chuẩn bị "bắn" Rap thì .....

- CẬM MỒM - Hần đập bàn rồ to , hét cũng to . Bật dậy nhìn nó với đôi mắt ánh lửa

- Ồ ... Gì thế - Khoa giật mình quay sang hần , rồi nhìn nó

, rồi quay nhìn hần lần nữa - Mày mớ à ??

Trời ơi trời , hần tức muốn xé xác Khoa ra , đang ngủ mà có ai đó éo éo cái giọng hát . Bảo ai không bực :((

- Tao nói mày cậm - Hần chỉ tay vào người nó , - Im lặng dùm đi cho tao ngủ cái

- Ồ .. Gì im ??? - Nó ngu ngơ hỏi , khuôn mặt hiện ra vô vàn sự ngây thơ vô tội .

- Nói chuq là im dùm đi - Hần ngáp dài rồi nằm lại xuống bàn , đơn giản là LUỒI-GIẢI-THÍCH

Mà nó đâu có buông tha cho hần đâu , khi hần chưa nói lý do im thì nó sẽ quậy hần đã

- Ê ê ê - Nó khều tay áo hần . Mà hần vẫn chưa chịu dậy

Bức quá nó hét to vô tai nó

- EEEEEEEEEEEEEEEEEEE

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Gây War (2)

Lời nói đầu : Truyện ít đc ủng hộ , NẢN , có thể sẽ khôq viết nữa .... NẢN LẮM RỒI .. Có ai hiểu được không ı((?

CHƯƠNG 8 : Gây war (2)

Tiếng hét ngọt ngào cực lớn của nó vang lên , tội nhất là lỗi tai của hần . Hần ngồi bật dậy , thiếu ngủ lắm rồi mà nó cũng khôq tha . Bây giờ hần bức kinh khủng , mắt trở nên băng lạnh đáng sợ , toàn thân bốc mùi sát khí , khuôn mặt tối sầm , bàn tay nắm thành nắm đấm

- Mày tính ám sát tao à ? - Khoa đánh “bốp” vào vai nó . Ngồi chơi điện thoại cũng không yên

- No no - Nó đưa ngón tay phẩy phẩy , chỉ hần - Tao ám sát thằng này nè !!!

Hần bây giờ như quả bom sắp nổ , thế mà nó vô tình châm ngòi nổ . Hần nắm lấy cổ tay nó bóp chặt . Hần khôq thích dùng lời nói , chỉ thích dùng hành động .

- Này , làm gì thế hả ?? Bỏ tay Quyền ra - Khoa bức mình lôi tay hần ra khỏi cổ tay nó , mà đâu có đc , hần quá bức nên dùng hết sức . Khoa không thích người con trai nào đụng chạm tới nó (Vỹ ngoại lệ) , đằng này dám làm nó đau , Khoa hận , Khoa khó chịu _ _

- Đauuuuuuuuuuuuuuuuuuu - Nó hét vang trời lên . Mắt uơn ướt ..

- Cảnh cáo - Hần lườm nó rồi buông ra . Cầm cặp lên rồi đi thẳng 1 hơi không quay trở lại

-Này ,đi đâu thế ? - Nó vừa xoa cổ tay vừa hỏi hần . Hần khôq quay lại vẫn đi luôn . Sau khi thấy mình hơi “quê” , nó nhìn lại mình “ Mắc gì phải quan tâm hần ta , đồ máu lạnh ”

- Mày có xao khôq ? - Khoa cầm lấy cổ tay hần dấu đỏ của nó , lòng lo lắng . Đáng chết , dám làm nó tổn thương .

- O .. Không xao - Nó cười trấn an Khoa - Làm gì khăn trương thế ??????????

- Hừ ! Vậy mà còn cười được à - Khoa giận giữ hất tay nó ra . Khoa đang lo cho nó thật sự , mà nó còn cười được , rõ NGỐC ^ _ ^

- O ... Làm gì mà mày lớn tiếng với tao - Nó ngậy ngậy hỏi .. Thôi thì hạ giọng vậy . Nó cầm lấy tay Khoa , lắc lắc , giọng nhõng nhẽo - Khoa đẹp trai đáng yêu vậy mà giận Quyền hả ?? Giận mau già lắm á nhen

- Hừ ! Chi giỏi nịnh - Khoa cười nhẹ , nhéo vào má nó

Tôi” nó ngủ chả được , quay qua quay lại nhìn đồng hồ mới hơn 7h . Còn hơi sớm . Ngày nay chả thấy Vỹ nhắn tin hay gọi gì , cũng hơi có thắc mắc . Mọi hôm mà nó mang đồ ăn sang lĩ Vỹ tíu ta tíu tít gọi điện khen ngon nữa mà . Suy nghĩ một lúc , nó lấy điện thoại gọi cho Vỹ

- Alo - Đầu giây bên kia không phải giọng của Vỹ mà là giọng của 1 người con gái

- À Cho hỏi ai đầu giây bên đó v ? số điện thoại của a Vỹ mà - Nó hỏi

- E đây chị Quyền , Kiều nè - Kiều dừng lại rồi nói tiếp -Hôm qua sau khi ăn hộp cháo chị đưa , bệnh anh Vỹ phát nặng hơn , vừa ói vừa “ đỵ ngoài ” (tế nhị -.-) liên tục - Giọng Kiều tỏ vẻ thương, nhưng nụ cười trên môi là nụ cười cực hiếm

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: X

CHƯƠNG 9 : Hiểu Lâm :’x

Cái điện thoại trên tay nó suýt làm rớt . Cái lời nói của Kiều cứ lặp đi lặp lại TRONG ĐẦU NÓ

“ Ăn cháo xong thì phát bệnh nặng hơn ... Bệnh nặng ???”

Vừa ói .. vừa ... “

Nó tắt máy điện thoại , mau chóng thay đồ rồi tung bay như chim xuống nhà

- Con đi tới nhà Vỹ tỷ nha ba mẹ - Nó vừa mang giày vừa nói với baba mama ngồi trên ghế sofa . Bama nó chưa kịp trả lời thì đã không thấy hình dạng nó nữa~ rồi

Dưới bóng đèn đường vàng rực , trên làn đường xe cộ , có 1 cô gái nhỏ bé đang cố chen qua dòng người chạy thật nhanh . Nó cố gắng chạy thật nhanh , tự trách lòng , ‘ Là tại mày hết Quyền à .. tại mày đấy ‘ Nó mím môi chặt để không bật câu chửi thề tự trách mình ra ngoài . Bước chân nó dần chậm lại hơn , mồ hôi lấm tấm vài giọt trên trán . Đoạn đường mọi hôm tới nhà Vỹ gần lắm mà , sao hôm nay nó chạy mãi vẫn chưa tới thế ? Nó sốt ruột bước trên đường , mệt quá nó không thể chạy được

Một chiếc xe Audi vàng chói chậm rãi đi theo nó này giờ . Hắn lạnh lùng nhìn theo bóng dáng nó . Tình cờ thấy nó chạy bán sống bán chết trên đường , hắn lái xe đi theo sau . Là lo cho nó chăng . Không thể được , hắn vội vàng đẩy cái suy nghĩ đó ra đầu

- Chỉ là tò mò con heo đó thôi .. Không phải lo lắng nghe chưa Minh Khánh - Hắn tự nhủ trong lòng . đạp chân ga tiến lên phía trước . Cứ để nó đi thần thờ như thế này , hắn cảm thấy xót xót sao ý !! Thôi , coi như là tích đức cho con cháu đấy

Ánh đèn xe chiếu vào mặt nó , Chiếc xe Audi đang đi song song với nó . Nó đâu nghĩ rằng có người muốn giúp nó đâu . Vẫn đi , chuẩn bị tư thế chạy thì ....

“ BÍP BÍP “ Hắn đập tay lên kèn “ Đồ ngốc này , có cơ may mà không nhận “ Nó quay mặt sang , trước mắt nó là chiếc xe vàng quen thuộc

Nó không quan tâm , vẫn cất bước mà chạy như ma đuổi

- NÀY - Hắn mún nổi khùng với nó luôn . Nghĩ sao người ta đã tận tâm đi sát sát bên cho đi nhờ mà còn chạy lơ đãng

- Gì - Nó nhủ mày nhìn lại , neohắt khi đèn xe cứ chiếu thẳng vào mặt . Bóng dáng nhỏ bé trên đoạn đường làm người ta thấy thương ghê gớm luôn

- Lên xe - Hắn lười nói dài , ngắn gọn 2 chữ

- Thôi , gần tới rồi - Nó cất bước dõng thêm tý nữa đã tới trước nhà của Vỹ

- Hừ , chẳng chộc - Hắn đập tay lên vô lăng . Tưởng tượng cái vô lăng là mặt nó , hắn đập tay liên tục . Ai bảo dám từ chối hắn . Nó là người đầu tiên hắn có tí quan tâm ấy nhá . Người ta đã galăng vậy rồi mà cũng không nhận ra ==))

Nó tự mở cổng chạy vội trong nhà , đôi chân nhỏ nhắn đang chạy thì khựng lại . Vỹ phờ phạc nằm trên chiếc ghế sofa , khuôn mặt hơi biến sắc , môi tái đi , mắt khép

- A ... Chị Bảo Quyền - Kiều kêu tên nó , tay cầm tô cháo dõng từ trong bếp bước ra

Nghe Kiều hét tên nó , Vỹ giật mình mở mắt ra . đầu Vỹ hơi choáng nhưng vẫn cố ngồi dậy . Người con gái trước mắt , Vỹ thất vọng vô cùng .. Vỹ đâu ngờ sau khi ăn tô cháo nó xong thì Vỹ “thê thảm” như vậy đâu

- Em .. em làm anh thức giấc à ?- Nó chạy lại nắm lấy tay Vỹ , ngồi bên cạnh anh . Đôi tay anh lạnh ngắt , Nó đau lòng hỏi - A sao vậy ? Anh cảm thấy đỡ chưa ? Hay em đưa anh đi bệnh viện nhé ?

- Bỏ ra - Vỹ lạnh nhạt hất tay nó ra , anh thất vọng về người con gái này . Có chút đau lòng

- Anh .. - Tay nó bị hất tung văng rơi trên ghế , nó khựng người trở mắt nhìn Vỹ - Anh sao vậy ?

Tự nhiên hất tay nó ra ? Tự nhiên lạnh nhạt với nó ? Nó làm gì sai ? Hay nó khiến anh ghét bỏ à ?

- Anh đừng hiểu lầm chị ấy ! - Kiều đặt tô cháo lên bàn , ngồi đối diện với nó và Vỹ - Lỡ như do cháo chứ không phải chị ấy sao

- Là sao ? - Nó khó hiểu , gì mà do nó ? nó sai điều gì

- Em còn giả tạo à ! - Vỹ lườm lườm nó hét lên , thật sự anh bức lắm rồi , anh tin nó như thế mà .. Tại sao nó nỡ hại anh

- Em có làm gì đâu - Nó hét lại - Em vừa vô thì anh hất tay em . Tự nhiên anh lạnh nhạt với em ! Em có làm gì anh đâu hả

- Em còn nói không có à ? Em bỏ gói thuốc xỏ cấp tính vô trong tô cháo rồi cho anh ăn . Em thật sự làm anh rất thất vọng - Vỹ lắc lắc đầu , hằn sâu trong đôi mắt là 1 sự thất vọng nặng nề

- Thuốc xỏ ? Em làm gì ... - Nó ngây người nói nhưng bị Vỹ cắt ngang

- Em không làm thì ai làm nữa ? Nói đi - Vỹ cầm lấy cổ tay nó , trợn tròn mắt - Anh làm gì sai để em ghét anh như vậy ?

- Buông em ra - Nó giật tay ra , máu dồn lên não , hét to - Không có là không có mà . Lỡ đâu do cháo thì sao

- Cháo ? - Vỹ cười to - Lúc anh đi khám , bác sĩ bảo do uống thuốc xỏ ! Chẳng lẽ trong cháo tự có

- Em.. - Nó cứng họng , rồi giải thích , nắm chặt tay Vỹ - Em thật sự không có mà .. Anh tin em đi

- Tôi quá thất vọng về em - Vỹ nói giọng khinh bỉ . Vỹ đột nhiên đổi cách xưng hô , nó ngỡ . Lại 1 lần nữa anh hất tay nó ra

- Không có mà- Nó hét to . Vỹ không tin nó đấy ! Vỹ thất vọng nó đấy ! Nó phải làm gì .. Nó đang bị oan mà ..Nó không biết nói cách nào cho anh hiểu - Lỡ đâu có ai đó cố ý hại anh sao ?

- Ý em là Kiều ! Em đừng đổ lỗi cho người vô tội - Vỹ quay sang nó . “ Cô gái này , em nhận tội đi rồi anh tha thứ ” Trong lòng anh vẫn không tin nó , nhưng ngoài nó ra thì còn ai

- Em không có ý đó - Nó phẩy phẩy tay - Nhưng chính anh cũng đang đổ lỗi cho em mà

- Em.. - Vỹ hét lên , anh không thể chịu đựng nổi vẻ mặt thờ ơ vô tội của nó nữa - Em rút về cho tôi

- Anh đuổi em ? - Nó cười đau khổ , cười chế giễu chính mình . Tự nhiên 1 chuyện không đâu ở trên trời rớt xuống đầu nó . Tim nó bắt đầu đau nhói lên . Lần đầu tiên Vỹ nặng lời với nó , chắc anh không còn yêu nó nữa

- BIẾN - Vỹ nhấn mạnh , chỉ mạnh tay ra phía cửa

- Ừ thì em biến cho anh vừa lòng - Nó cười đau khổ , đôi mắt vô hồn đi ra cửa .

Nhưng nó đâu biết có 1 nụ cười cực đều nhìn theo nó . Ngồi xem nó và Vỹ cãi nhau , ai đó rất hài lòng . Chỉ 1 trò nhỏ đủ để Vỹ mất niềm tin ở nó , đủ để nó chịu đau khổ . Trò chơi còn dài ./

- Anh không nên mắng chị ấy như thế ! - Kiều nhìn Vỹ bằng ánh mắt vô cùng hiền từ , khuôn mặt toát lên vẻ nhân hậu

- Nhưng anh không thể làm gì hết nữa - Vỹ tiến đến ôm cô vào lòng - Nhưng chỉ có em luôn thật lòng với anh

Được Vỹ ôm trong lòng ngực ấm áp , Kiều nhếch môi cười hiểm ác . “ Rất tiếc anh Vỹ à , cái em cần là cái công ty đồ sộ kia ”

*****8

Vừa chạy ra khỏi cổng nhà Vỹ , nụ cười trên môi nó tắt lịm . Nước mắt nó cố nén nãy giờ bật trào ra . Nó đau lòng khóc nghẹn ngào

- Anh Vỹ đuổi mày về đó Quyên à ? Anh Vỹ không tin mày nữa đó Quyên ! Haha , mày không là gì trong trái tim anh ấy cả - Nó vừa cười vừa khóc .. Chạy nhanh đi . Nước mắt cứ thế tuôn trào . Nó nấc lên . “ Sao mày ngu quá vậy Quyên ..... ”

Theo sau bóng dáng nhỏ bé của nó là chiếc Audi vàng chậm rãi theo sau . Hắn nhủ mày nhìn theo bóng dáng đó , bóng dáng đang vừa khóc vừa tự nể mình .....

- Lên xe đi - Hắn lái xa đi sát bên cạnh nó . Trong lòng có 1 câu hỏi to đùng “ Sao con heo nó khóc vậy ta ? ”

Nó không muốn ai làm phiền vào lúc này , vẫn cứ vừa đi vừa khóc . Tay chùi nước mắt , tay ôm lấy ngực . Tim nó hiện giờ cứ như bị thiêu đốt , khó chịu vô cùng ..

- LÊN MAU - Hắn nghiêng răng , mở miệng mời mà còn tự chửi

Không thích hấn lái nhai nhiều , nó miễn cưỡng trèo lên xe . Ngồi trên xe cũng khóc được mà , còn hơn là đi bộ nghe hấn lái nhai quai làm sao mà khóc

Nó ngồi lên ghế phụ , tiếp tục khóc . Hấn bắt đầu cho xe chuyển bánh . Nghe tiếng thút thít của nó , hấn ngửa ngái trog lòng . 1 lòng muốn hỏi lý do nhưng sợ nó bảo hấn nhiều chuyện

- Sao khóc ? - Rốt cuộc không chịu nổi tò mò nên hấn lên tiếng hỏi

- Hồng sao - Nó cười , lấy tay quạt ngang dòng nước mắt . Hức , cười rồi mà nước mắt vẫn cứ chảy quai . Trước giờ ngoại trừ Khoa và mẹ nó ra , chưa ai từng thấy nó khóc . Nó là con heo mạnh mẽ mà .. Mạnh mẽ lắm :))

- Thôi nín đi - Hấn lấy khăn giấy đưa cho nó . Lời nói thốt ra 1 cách không tự nhiên .. Bởi vì đây là lần đầu tiên hấn quan tâm ai đó , lần đầu tiên nói lời an ủi . Hấn tự hỏi ‘’ Nói vậy có quá sến không nhể ? ‘’ (ax , anh 2 cổ lỗ sĩ quá anh 2 ơi , sến đâu mà sến :’x :’x)

- Cám ơn - Nó cầm lấy khăn giấy rồi lau nước mắt ..

- Không cần cám ơn , tại tao sợ bạn xe tao thôi - Hấn lạnh lùng nói , thật sự là không phải như vậy

Nếu như đây là ngày thường thì nó đã ‘’ quật ‘’ lại hấn mấy câu cho thỏa bực .. Nhưng hiện giờ nó không có tâm trạng cãi lộn . Nó chỉ muốn suy nghĩ về Vỹ

- Mà sao khóc ? - Hấn vẫn còn tò mò

Vốn là không định trả lời , nhưng nghĩ lại . Tô cháo đó là do hấn mua . Nó lại bật khóc lại 1 lần nữa

- Tại mày - Nó khóc to lên . Nó kiềm nén rồi mà , sao hấn cứ khơi lại lên là sao

- Huh ? - Nó đơ mặt ngu ngơ , ủa hấn làm nó khóc khi nào sao hấn không biết ta />?

- \$%#&\$%#%#&\$%#&\$@#% - Nó kể chuyện lại cho hấn nghe . càng kể nó càng đau lòng mà khóc to hơn

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Đồi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

CHƯƠNG 10 :

- TẤT CẢ LÀ TẠI MÀY - Nói xong nó hét lên , nước mắt nước mũi bắn tứ tung lên mặt hấn hết :’x . Nó đang bị hiểu lầm mà .. Sao anh Vỹ lại không tin nó chứ . Yêu mà không đặt niềm tin thì yêu làm gì .. Yêu thế chỉ làm đôi phương đau khổ thôi

- Sao có chuyện thế được , cháo được mua từ nhà hàng nổi tiếng . - Hấn lạnh lùng lên tiếng , đôi mắt nhìn vào đôi mắt nó . Khẽ nhú mày , hấn nói tiếp - Có lẽ .. ai đó đã bỏ thuốc vào cháo

‘’ Vỹ là người yêu nó ‘’ Hấn nghĩ , trong lòng thoáng qua 1 chút buồn

- Ai ? - Nó ngu ngơ hỏi , nước mắt lại thêm nhiều - Mày .. cũng nghi tao ư ?????

Hấn im lìm , tiếp tục lái xe . Tâm trí thì đang hoạt động không ngừng nghĩ ‘’ Không thể nào .. cháo không thể tự nhiên có thuốc ? mà nếu không phải cháo thì chắc chắn có người nào đó bỏ vô ? mà là ai ? nó ? chắc không phải ? Vỹ là người yêu nó mà , làm sao nó nỡ hại hấn đc ? .. Có ai muốn hại nó chẳng ?... Người đó muốn hại nó hay người tên Vỹ kia ? ‘’

Nó mỉm cười chua xót , cho rằng ngay cả hấn cũng nghi ngờ nó nữa .. Nước mắt chảy dài làm nền cho cái nụ cười ấy thêm thâm trầm .

- Có đưa cháo cho ai không ? - Im lặng 1 hồi , hấn lên tiếng . Hy vọng nó nói có

- Không ... à có chứ . Em gái kết nghĩa của Vỹ - Nó quạt ngang dòng nước mắt

Dứt câu nói , cái xe phanh dừng trước nhà nó . Hấn không nói gì thêm . Nó mở cửa bước vô nhà

*****

Nằm trên nệm, nó ngược nhìn trần nhà . Đã quá nửa đêm rồi , nó không thể nào ngủ được .

“ - Em còn giả tạo à ! “...

“ - Em còn nói không có à ? Em bỏ gói thuốc xỏ cấp tính vô trong tô cháo rồi cho anh ăn . Em thật sự làm anh rất thất vọng “...

“ - Anh làm gì sai để em ghét anh như vậy ? “ .....

“ - Tôi quá thất vọng về em “ ....” Em đừng đổ lỗi cho người vô tội “

“ - - Em cút về cho tôi .. “ “ - BIẾN “

Từng câu nói lúc đó của Vỹ cứ như ăn sâu vào đầu nó . Nghĩ đi nghĩ lại cũng lạ , sao lại có thuốc xỏ trong cháo chứ !!!

- Có lẽ nào ... là Kiều - Nó gác tay lên trán , lời nói ẩn chứa nghi ngờ lẫn không tin . Kiều có thể làm việc đó với lý do gì ??? Chắc không phải Kiều đâu .. Nó mệt mỏi thở dài , khi nó vừa mới chớp mắt 1 tý thì đã nghe tiếng Khoa í ới gọi

*****

“ Từng .. Từng “ Tiếng trống báo hiệu ra chơi vang lên . Lớp cá biệt của nó vỗ tổ mà bay thẳng ra ngoài , có đứa hưng phấn cầm luôn sách ném lên trời . Hắn ngồi im , đeo headphone nghe nhạc , vẫn là thói quen của mọi lúc giải lao . Nó nằm úp mặt dài lên bàn mà cố ngủ đầu . 1 là không thể ngủ được , 2 là sợ Khoa nhìn thấy đôi mắt sưng của mình , Khoa mà biết là làm ầm lên cho coi , chưa kể là có khi nổi nóng lên đi xử tội Vỹ vì làm nó đau .

Nhưng bạn bè với nhau từ mẫu giáo , làm sao mà giấu được . Tuy nó không nói , cứ cố tránh né nhưng Khoa vẫn hiểu nó đang trong tình trạng như thế nào . Ngồi lướt điện thoại , đôi khi Khoa liếc mắt sang nhìn nó . Chẳng biết có chuyện gì , Khoa biết nó giấu không muốn nói . Nhưng chỉ mong nó có thể tự giải quyết được . Nhìn nó khóc tới sưng mắt , lòng Khoa đau như cắt :’x :’x

- Quyên . ăn bánh hông tao đi mua ? - Muốn nó hết buồn , chỉ còn cách dụ ăn . Khoa bỏ điện thoại vô túi , kéo tay nó

- Ừm - Vẫn nằm dài trên bàn , nó trả lời mệt mỏi .

Khoa cười nhẹ , chạy ra khỏi lớp

Hắn nhìn theo dáng Khoa đi , nghĩ thầm “ Khoa cũng có tình cảm với con heo đó ??? Sao nó xấu vậy mà nhiều người quan tâm vậy ? “

Biết Khoa đã đi rồi , nó ngược mặt lên nhìn quanh lớp , chỉ có nó và hắn thôi .. Ở mà hình như hắn chỉ lo nghe nhạc không quan tâm nó , rõ là lạnh mà .

Đôi mắt nó di chuyển ra phía cửa , 1 người con trai đứng ngay cửa lớp nhìn nó

- Anh Vỹ - Nó lẩm bầm .. Anh ấy tới đây làm gì ??? tìm nó sao ? không giận nó ? không nói nặng nó nữa sao ?? Sắc mặt Vỹ đã hồng hào hơn hôm qua ..

Bất gặp nó phát hiện ra mình , Vỹ quay gót bước đi

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Định là sẽ bỏ bộ truyện này , vì bây giờ nó không còn ý nghĩa gì đối với mình nữa , không biết Quyên còn coi Hằng là bạn Quyên không nữa . Hay trong Quyên , chỉ coi pé Trang là bạn !!-,- Nhưng có vài bạn nói , mỗi bộ truyện là con mình , nên Hằng sẽ không bỏ truyện này

CHƯƠNG 11 :

Nó vội vàng chạy ra khỏi lớp , bước chân hấp tấp cố chen lấn qua mấy bạn học sinh . Hắn ngược khuôn mặt lạnh băng lên nhìn , đôi mắt không chút cảm xúc nhìn theo dáng nó chạy theo Vỹ , là người yêu nó đấy . Cảm xúc trong hắn là gì đây ? Sao hắn cứ thấy khó chịu vậy ??? Hắn muốn đứng lên

nắm tay nó , không cho nó chạy theo Vỹ . Nhưng hẳn biết lấy tư cách gì khi trong mắt nó hẳn chỉ là tên máu lạnh đáng ghét !

Nó vừa chạy khỏi cửa lớp , cũng là lúc Khoa vừa mua đồ về đến . Đôi mắt u buồn nhìn nó chạy theo Vỹ - người yêu nó , mà lòng Khoa thấy nhói nhói . 2 bàn tay nắm chặt 2 cái bánh Khoa mua cho nó . Rồi rất nhanh , Khoa nở nụ cười tươi bước đi vô lớp “ Nền mừng mới phải chứ , nó với Vỹ sắp làm hòa . Nó sắp hết buồn rồi “ Nụ cười che đi niềm đau đang dâng trào trong tim

***

Bước chân Vỹ càng nhanh dần khi nghe thấy tiếng nó í ới gọi đằng sau . Rốt cuộc nó cũng còn quan tâm tới anh . Mỗi mím cười nhẹ , anh chạy thật nhanh . Chạy nhanh để xem nó có đuổi theo mình không (cái này mấy người gọi là “thử lòng”)

- C..h..ờ ... em - Nó nói giọng ngắt quãng , chạy nhanh theo Vỹ . eo ơi , Vỹ đi gì mà như siêu nhân . Chạy muốn gãy chân mà còn chưa kịp

- Cho em giảm mỡ - Vỹ đứng dựa lưng vào cây phượng to bụi . Nói giọng lạnh nhạt . Thoảng cái , Vỹ và nó đã chạy ra sân sau trường . Trời nắng chang chang , anh dựa lưng vào cây phượng , Vài tia nắng xuyên qua tán lá chiếu thẳng vào mặt anh . Từng đường nét hoàn hảo tựa như thiên thần , nó cảm thấy yêu hơn bao giờ hết .

- Chạy theo tôi làm gì ! - Vỹ nhìn thẳng ra phía xa xăm , không

thèm liếc mắt nhìn nó đang chạy “bịch bịch”

- Em...- Nó chưa kịp nói hết thì vấp phải cục đá ...

“Bịch” Một màn “hun” ông địa mở ra trước mặt Vỹ . Nó up luôn mặt xuống đất . May là nền đất , nếu là nền gạch men thì tiêu nhan sắc rồi

Vỹ bật cười haha , nhìn nó té một cách vô cùng hài . Dù giận tới đâu , Vỹ cũng nở miệng cười

- Hức - Nó ngước cái khuôn mặt có đất , có nước mắt , có nước mũi lên . Nhìn cái tên trước mặt cười như đại , tức trào dâng , bức quá òa khóc to lên . Sao nó té mà anh còn cười nhạo nó ? Đáng Ghét -,-

- Thôi..thôi - Vỹ cười nhẹ , ngồi xổm xuống trước mặt nó . Lấy tay lau nước mắt nước mũi đất cát trên mặt cho nó . Bàn tay to bụi xoa xoa vào má nó , 1 tia hạnh phúc xoẹt qua mắt nó . Nắm lấy tay anh , nó lấy đà đứng dậy

- Hết giận rồi hờ ? - Nó neho mắt cười tươi , vẻ trẻ con nhí nhảnh khiến đối phương cảm thấy thương .

- Ai thèm giận ! - Anh gắt yêu , lấy tay phui phui những hạt cát còn đọng lại trong đôi má phúng phính ấy . Đêm qua trằn trọc không ngủ , có lẽ anh cần phải suy nghĩ lại . Chắc nó cũng không hại anh đâu ! Chắc chỉ là tình cờ thôi , Anh không muốn 1 chuyện như thế này mà làm vỡ nứt tình cảm của anh và nó . Vâng , mọi sự cũng vậy yêu

- Còn chuyện ... - Nó hé môi nói nhỏ , nhưng đã bị anh lấy tay bịt miệng lại

- Anh quên rồi - Đôi môi anh nở một nụ cười ấm áp , đôi mắt dán chặt vào mặt nó . Khuôn mặt mồm mỉm béo ú cực ngây thơ , sao có thể hại anh ? Chắc anh nghi oan nó rồi . Bàn tay anh di chuyển sờ nhẹ vào má nó .... nhéo mạnh 1 phát

- Oáiiii - Nó nhăn mặt , tay nó cố gắng gỡ bàn tay ai kia đang nỗ lực nhéo má mình . Rất đau .. nhưng rất hạnh phúc .

- Híhí - Anh che miệng cười tỏ vẻ duyên dáng nhìn khuôn mặt nó đang đỏ ửng lên , nhéo mạnh quá mà . Nó tức muốn học máu , co chân lên .. dồn sức mà đập thật mạnh vào bàn chân anh

- Oáiii - Tiếng kêu la của Vỹ phát ra , anh khom người xuống ôm lấy chân . Nó chơi ác . Bị anh ăn hiếp là phải ăn hiếp ngược lại anh cho bằng được . Bướng bỉnh trẻ con dễ sợ .

- Đáng đời - Nó làm mặt quỷ , quay lưng bỏ đi . Cho anh đáng đời , ai bảo cứ ăn hiếp nó . Bộ mặt quỷ vậy thôi chứ lòng nó đang dâng trào hạnh phúc

- Đây .. - Vỹ vẫy tay í ới gọi lại , nói - Chiều anh chờ trước cổng trường nhé ! Chúng ta đi chơi

Nó dừng bước chân lại .. Anh rủ nó đi chơi kia .. híhí .. cái gì chứ đi chơi là phải đi .. Nhưng nó lại quay lại , xụ mặt liếc xéo Vỹ

- Ai thèm đi với anh ! - Rồi nó quay lưng đi ... Cái môi chum chím cười . Đôi má phúng phính đỏ dưới nắng càng thêm hồng

Anh nhìn theo bóng dáng đó . Biết nó chỉ nói đùa thôi , chắc chắn nó sẽ đi . Cơ mà nếu không đi , anh cũng lờ đi bằng mọi cách

*****

Mọi người nhận xét dùm Hằng nhé ! Đang buồn lắm r` ... đừng bơ truyện nhé !

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dồi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Buổi Đi Chơi Không Trọn Vẹn

- Ê mày có chiến gì vui thể heo óc lợn ????? - Gạt hết đau buồn trong lòng, cổ mỉm cười, Khoa lại troll nó. Thấy nó vừa đi vừa cười vào lớp là biết tâm trạng nó sao rồi

- Cái thằng chết bầm này, tao vậy mà mày kêu là heo óc lợn à - Nó nhảy xổ lên, túm mớ tóc của Khoa lại .. giật thật mạnhhhh

- A ... Auu - Khoa túm tay nó, cố gỡ ra mớ tóc đẹp của mình. Sáng người ta chảy chuốt vuốt gel hết hơi mà nó nở hiiii ==))

- Cho chưa - Cảm thấy đã trừng trị vậy là được rồi, Nó buông tay. Miệng cười tươi, 2 tay chống cằm tạo nên vẻ thơ mộng. , mắt nhìn lên trần nhà - Chiều nay tao sẽ đi chơi với anh Vỹ .. 2 tụi tao sẽ đi thật nhiều nơi nè .. Đi ăn, rồi đi dạo ... Sau đó sẽ nắm tay nhau ngắm nhìn khung cảnh ban đêm .. Nắm tay xong thì sẽ như thế nào ta ?? à .. chắc ôm... hay là ... đúng rồi .. chắc anh Vỹ sẽ chủ động HỒN tao .. bla bla

Nó ngồi mơ mộng phần nó .. Còn Khoa thì quay mặt ra phía cửa sổ ! Đôi mắt nhìn xa xăm... Bây giờ nên vui hay nên buồn đây ???

- Hừ ! Học chả lo học .. suốt ngày yêu với chả đương ! - Kẽ miệng hần nhếch lên tỏ vẻ khinh thường nói .. Bất giác suy nghĩ lại ... sao mình lại quan tâm chuyện của nó chứ

- Nhiều chuyện - Nó quay lại liếc xéo hần. Rồi ngồi mơ mộng tiếp

“Nhiều chuyện ? ” Hần thấy ... sao sao ý, Lần đầu có người phán đoán khi hần nói. Hần nói nhiều hả ?? Có người còn mong hần nói nhiều còn không được đó chứ ^ _ ^

- Ê .. bây ôi - Bỗng con My hét âm lên-ngay-trong-giờ-học, che miệng tỏ vẻ ngạc nhiên cực độ, cánh tay mảnh mai chỉ về phía hần - Minh Khánh cười bây oiiii .. Đẹp trai quá đi ... có cả răng khềnh kiaaaaa ....

Cái lớp rò lên, ngay cả bà cô dạy cũng lấy làm thú vị bèn lên nhìn xuống hần

Nghe gọi tên mình, hần giật bắn mình. Bàn tay từ từ di chuyển lên môi, khước môi hần cong ra một khoảng .. “ Minh đang cười ? ” Hần thu lại nụ cười mà ngồi suy nghĩ vẩn vơ

Cả lớp lại bị mất hứng vì vẻ mặt lạnh băng như thể không quan tâm của hần

- Cười thôi mà, làm gì xôn xao thế ! - Nó bĩu môi chê bai, rồi cười tinh nghịch đến híp cả mắt - Tao tình nguyện cười cho tụi mày xem nè .. ~~~~

- Hồng thềm - Lớp đồng thanh rồi quay mặt lên bục giảng, bỏ lại nó lơ lửng với nụ cười trên môi. Thật ra không phải lớp ghét bỏ gì nó, mà ngày nào cũng thấy nó cười nên chả có gì lạ hết

Cảm thấy có 1 sự “ què ” không hề nhẹ. nó cúi gằm đầu xuống bàn. Khoa bật cười hahaha, tay cứ pheù tóc nó, miệng luyên thuyên chọc này nọ

.....

Hôm nay học cả ngày, nên chiều nó vs Vỹ mới đi chơi .....

.....

Nắng chiều nhạt phai dần, hoàng hôn cũng sắp nhô lên .. Phía cuối chân trời còn lưu đọng vài tia nắng ấm áp rồi tắt hẳn

. Phía cuối con đường, bóng dáng mũm mĩm và bóng dáng cao ráo nắm tay đi bên nhau. Một cơn gió thoảng qua tung bay mớ tóc mềm của nó .. Vỹ khẽ cười hiền, lấy tay vén vài sợi tóc bay nhảy trên mặt nó qua. 2 người ngồi vào chiếc ghế trên lề đường

- Em nè ! - Vỹ lên tiếng, phá tan bầu không khí im lặng này giờ

- Gì anh ? -Nó ngược mặt lên nhìn Vỹ. Hàng mi chớp chớp như thiên thần

- Lỡ mai này ... anh phản bội ... Thì em.. - Vỹ nấp máy môi ngập ngừng

- Em sẽ chém em chết luôn .. haha - Nó cắt đứt lời Vỹ, trả lời lại bằng 1 câu hỏi vô cùng hồn nhiên và 1 tràng cười thích thú

- Cơ mà em tin anh .. Anh sẽ không bao giờ như vậy đâu .. Đúng hông ? - Nó chớp mi làm nũng , ôm lấy cánh tay Vỹ , tựa đầu lên bờ vai của anh

Vỹ cười nhẹ , xoa đầu nó

- Bây giờ mình đi đâu ? - Nó ngồi dậy , hỏi

- Vậy thì em muốn đi đâu ? - Vỹ hỏi ngược lại nó .. Mọi chuyện anh tự cho nó giải quyết

- À , đi xem phim nheee - Nó hào hứng

- Ok - Vỹ và nó đứng dậy

Vừa đi được vài bước . Thì điện thoại Vỹ reng lên . Nhìn vào màn hình , là số của Kiều

- Alo .. Có gì không em - Vỹ bắt máy

-.....

-Ok , em chờ tí . Anh về liền - Mặt Vỹ tràn lên vẻ lo lắng . Tắt vội điện thoại

- Kiều có chuyện .. Anh về trước .. Em về sau nhé - Nói xong , Vỹ vội chạy đi trước

- Anh .. - Nó ngậm ngùi nhìn Vỹ chạy đi .. Chỉ là quan hệ anh em kết nghĩa .. sao quan tâm vậy cơ chứ ????

Thở dài buồn bã .. một mình nó lại bước trên con đường .. Trời cũng sắp tối rồi . Vài cặp tình nhân đi trên đường nắm tay nói cười hạnh phúc .. Làm nó ganh tị vô cùng

- BÍPPP - Tiếng kèn xe vang lên làm nó giật cả mình , những dòng suy nghĩ vì vậy mà bay hết tron hết trời

Nó quay mặt lại nhìn , lấy tay che mắt vì đèn xe quá chói . Nhìn sơ qua nó biết chắc là xe của tên đáng ghét - Minh Khánh rồi .. Xe màu vàng quá nổi trội

Nó dậm chân đi đến bên cửa xe , lấy chân đạp mạnh

- Cái tên này .. sao ám tui hoài vậy hử ? - Phồng má trợn mắt về lưu manh .. Nó chẳng biết là nó đang là tâm điểm chú ý của mấy đôi tình nhân

- Ai mượn đứng giữa đường ! - Đầu hấn chui ra khỏi cửa kính , mặt găm gù - Bộ mày tưởng tao thêm mày chắc

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Đưa Về Tận Nhà

Tại Biệt Thự của Kiều

Vỹ gấp gáp cởi bỏ đôi giày da , chạy nhanh lên phòng . Nhà tắt đèn tối thui , Vỹ càng thêm lo . Nhìn quanh thì chả thấy Kiều ở đâu hết , Vỹ đoán chắc Kiều ở trên phòng

“Cạch” Mở cánh cửa ra , phòng có đèn sáng . nhìn thân hình bé bé ở trên giường đang trùm chăn kín mít

Vỹ vội chạy tới bên Kiều , mở chăn ra

Nghe tiếng động Kiều vội mở chăn ra , ôm sầm lấy Vỹ

- Huhu anh oiii .. Nãy có con rắn bò vào nhà .. Em sợ quá - Kiều òa khóc nức nở

- Thôi .. nín .. có anh đây .. - Vỹ thở dài dỗ dành .. Chuyện có 1 tí này thôi hả trời

- Tối nay anh ở lại với em nhé ~ Ba đi công tác rồi em sợ lắm - Kiều vẫn ôm cứng lấy Vỹ , ngược mắt lên nói như năn nỉ

- Ủ - Vỹ cười khi đỡ dành , xoa đầu Kiều . Hối hận khi tới đây . Nhưng thôi .. ờ rồi

Khuôn mặt thiên thần từ từ nhếch môi , mắt dấy lên 1 tia ghê rợn đáng sợ “ Xin lỗi anh ... Em thề , những gì em nói lúc này là thật .. Nhưng .... nước mắt của em là giả . Chỉ có thể như vậy , anh mới chia lìa con heo đó mà về bên em / “ Trong lòng Kiều đang cười haha .. Cái gì Kiều muốn là phải có .. Bằng mọi cách ..

.....

Hắn 1 tay cầm vô lăng lái xe , 1 tay lấy cái áo khoác lên người nó . Nhìn nó ngủ say , nụ cười từ khóe môi hắn cong lên.. Cái môi be bé , đôi mắt nhắm nghiền .. hàng lông mày lâu lâu nhú lìa nhưng vẫn giữ lại nét thanh bình

Chẳng biết từ bao giờ , hắn bắt đầu cười nhiều hơn , nói cũng nhiều hơn và đã biết quan tâm người khác .. Hắn cũng hiểu , chỉ bên nó .. hắn mới có thể như vậy

Lúc gặp nó , hắn đang bận tí việc . Nhưng nó cứ nằng nặc đòi lên xe vì ... mời chân . Ngồi trên xe mà cứ liếng thoắng kể chuyện của nó lúc này , kể xong thì lái sang mấy thứ chuyện thiên hạ .. Có vài lúc muốn bật cười lớn lên và vỗ đầu nó , nói “ Mày thu nhập tin tức sai rồi , cô ca sĩ đó chưa lấy chồng “ ... Nhưng rồi lại thôi

Đã biết nhà nó rồi , nên hắn không đánh thức nó dậy chỉ đường , cứ để nó ngủ đi

Lái xe tới nhà nó , hắn mở cửa ra bế nó vào ..

“ Ờo , cũng không nặng lắm “ - Hắn đánh giá nó .. Bước vào nhà vì cửa cổng mở sẵn

- Ủa - Ba mẹ nó đồng loạt lên tiếng khi thấy hắn bế nó vào nhà

- Chào cô chú - Hắn lễ phép - Phòng Quyên đâu ạ ?

- Trên lầu phòng 1 - Ba nó nói như cái máy , chỉ biết trả lời , cốc trà trên tay vẫn còn run .. . Bóng lưng hắn biến mất thì ba nó mới lên tiếng - Em này , cậu đó là con trai của chủ tịch công ty anh .. Quái lạ , sao con Quyên lại quen với cậu ấy

Vì đã có mấy lần thấy hắn vào công ty cũng Chủ tịch , cộng thêm vẻ mặt cực đẹp và lạnh nên Ba nó không thể không nhớ

- Em cũng đâu biết - Mẹ nó vẫn còn bàng hoàng .. Nó quen với cậu chủ công ty ba nó làm .. có lẽ sẽ có lợi .. Đẳng này lại đưa về tận nhà , bế lên tận phòng , chắc thân lắm

.....

Đặt nó lên chiếc giường hồng , lấy chiếc chăn hình Kitty đắp lên cho nó ... Nhìn quanh căn phòng 1 hồi .. Hắn quay bước đi ra và không quên đóng cửa

Xuống nhà lễ phép chào ba mẹ nó .. Hắn đi về

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ngày Chủ Nhật

Sáng mùa thu có vài giọt sương còn đọng lại trên lá cây , màu nắng vàng nhạt xuyên qua từng tán lá cây chiếu qua khung cửa sổ màu hồng . Chiếc giường màu hồng có một cô gái đang khẽ cựa quậy . Bàn tay trắng nõn dụi dụi vào đôi mắt còn nhắm nghiền . Quay qua , quay lại , nằm úp , nằm ngửa một hồi ... Thì chiếc gối yếu rung lên một hồi . Nó sờ loạn xoang mọi nơi trên giường vẫn không thấy điện thoại . Chợt nhận ra , cái gối yếu đang ở trong túi quần . Tối qua nó về lúc nào ? Trong tình trạng nào nhỉ ??

- WHATTT ???? - Nó nói như hét vào trong điện thoại

- Ồ , gì căng thế má ... - Tiếng Khoa vang lên trong điện thoại đầy oan ức ... Có làm gì đâu ? À ... dám hét Khoa à ... cho mày chết nè Quyên .. Tiếng cười nhỏ đầy nguy hiểm trong điện thoại vang lên

- Cười cái gì ?- Nó hét cái , lấy tay đập đập cái gối ..

- Ê trễ học rồi kìa ... hơn 7 giờ rồi á .. Sao mày chưa đi học .. Trời ơi .. cô vô rồi kìa .. Thôi tao tắt máy đây - Giọng Khoa nói như tát nước vào mặt nó , vội cúp nhanh điện thoại

Nó đơ 3s , miệng há hốc .. cái điện thoại được buông rơi , đáp đất 1 cách nguy hiểm . “ Cốp “ tiếng điện thoại va chạm xuống nền nhà làm nó sực tỉnh

- AAAAAA .... Trễ học rồi ..... AAAA .. Chết tôi rồi - Nó vò đầu bứt tai , lảng xảng đứng dậy chạy nhanh vô WC .. Do cuống quýt quá nên đụng vào cái gì là đổ sập cái đó . (Hậu đậu quá mà :D) Vừa đánh răng vừa chải đầu , nhưng nó chỉ làm mọi chuyện thêm rắc rối thôi .

- Con Quyên mớ à ? Làm gì hét toáng lên thế ? - Ba mẹ nó dưới phòng khách đọc báo mà phải chịu tra tấn lỗ tai

Bước ra phòng tắm với bộ áo dài chưa kịp gài khuy áo -.- . Nó sờ tay lên thời khóa biểu .

- Hôm nay thứ mấy nhĩ ?? .... À hôm qua thứ 7 .. hôm nay chủ nhật .. Ủmmmm chủ nhật học gì ta ? .. - Bàn tay sờ sờ dò kiếm cái ngày “ chủ nhật “ học môn gì .... Dò hoài không thấy ... 10s bất động .. Chợt nhận ra .. CHỦ NHẬT NGHỈ HỌC

- AAAAAAAAAAAAA .. THẲNG BẠN KHỐN NẠN .. TAO HẬN MÀY HOÀNG ĐĂNG VĨNH KHOA - Nó nhảy tung tung , vừa hét vừa đập tay mạnh lên tường nhà

- Ôi . Con bé nó bị “tăng động” à em ? Mới sáng ra mà có vấn đề rồi - Ba mẹ nó nhìn nhau nói ... 1 Lần nữa lỗ tai 2 ông bà bị tra tấn bởi tiếng hét ngọc nga của nó

Có thể nói lúc này nó còn hơn con bệnh nhân tâm thần mới trốn trại . Tâm tình tức điên không thể tả nổi , vừa hét vừa nguyên rủa thẳng bạn thân .. Lần này tuyệt đối không thể bỏ qua , không thể tha thứ được . Nằm xuống nệm , đập đầu đập tay liên tục vô gối , cái tay sờ loạn xạ , bỗng nắm được cái gì đó bằng vải , mềm mềm . Nó tò mò ngồi dậy , cầm cái đó lên , à thì ra là cái áo khoác màu sẫm của hắn hôm qua vẫn chưa đem về . Mùi hương nước hoa nhẹ thoảng qua ....

- Ghê .. con trai mà điệu .. xịt nước hoa nồng nặc - Nó nhìn cái áo trên môi , tại nó đang bức nên “phóng đại” sự việc thế thôi , chứ áo người ta có mùi nước hoa đắt tiền nên hương thơm nhẹ thôi à

- Ủa , hôm qua hắn .. đưa mình về à - Nó ngu ngơ nhìn chiếc áo , tự hỏi bản thân ,... AAA , Con gái mà ngủ quên hành người ta đưa về tận nhà . như thế có quá kì không ?

- Haizz .. cùng lắm là cảm ơn ... Còn thằng cha Vĩnh Khoa , đơ đấy , tao sẽ giết mày , băm mày ra trăm mảnh - Nó hằm hằm cái mặt .Ánh mắt như quân tử sắp ra đánh trận , kiên quyết không tha cho kẻ thù

.....

Khoa bước ra khỏi nhà mình , khoác lên người bộ áo vest màu đen lịch lãm , giày da hàng hiệu bóng loáng . mái tóc vuốt gel dựng đứng lên trông rất chững chạc . Hôm nay , Khoa tự nhận mình “ đẹp trai lên hẳn “ =))

Nghĩ tới lúc sáng chộc nó một vỏ thật nặng , lòng Khoa chỉ muốn nhảy cẫng lên sung sướng . Nhưng .. chắc lần này cái mạng của Khoa sẽ tan mau ... như bong bóng

Khoa bước lên vị trí ghế sau của chiếc xe BMW màu đen sáng bóng .

- Đến nhà hàng Smile - Khoa ra lệnh cho tài xế . Chiều tối , công ti Khoa sẽ hẹn gặp làm ăn với đối tác công ti Trần Minh . Ba bắt Khoa phải đi gặp mặt lần này để Khoa có thể mở mang trí óc và tập làm quen dần , sau này còn thay ba làm chủ cái công ti

Khoa ngược mặt xuống nhìn cái đồng hồ trên tay , đã hơn 6h chiều . Trễ rồi

- Nhanh lên một tí - Khoa nói với bác tài , rồi quay mặt ra nhìn khung cảnh ngoài đường

“ KÍT “ Chiếc xe BMW dừng ngay cửa nhà hàng Smile , Khoa mở cửa bước xuống , vuốt nhẹ mái tóc . Các nhân viên nữ như muốn rụng tim . Khoa phớt lờ tất cả , tay đút vào túi quần thong thả đi vào trong nhà hàng . Nhìn bề ngoài cao ngạo thế thôi , nhưng trong lòng Khoa như đang hát karaoke tung bừng ầm ĩ trong đó , tim còn hét to lên “ Chời ơi , gái đang nhìn tui kìa .. “

Đi đến chỗ tiếp tân , Khoa cười khẩy với cô quản lí khoảng 25 tuổi

- Dạ anh cần gì ạ ?- Cô nhân viên cười nở hoa nhìn Khoa ân cần , tay chân cứ bưng rưng hẳn ra ..” Chội ôi trai đẹp kìa “

- Phòng VIP 3 ở đâu em ? - Khoa cũng nở ra 1 nụ cười , bắt đầu dĩ phải gọi cô ấy bằng em . chứ lòng Khoa là đang muốn hét to “ Dạ thưa bà chị em mới học lớp 11 à “ lắm .. Khoa liếc mắt nhìn lại mình trong cái gương ở cái tủ kính kê bên “Oaoa , mặc vest , tóc vuốt gel .. Thằng nào đẹp trai dữ vậy ? “ (anh có quá tự tin không đây =)))

- Dạ anh đi tới 1 đoạn nữa rồi quẹo trái , 1 đoạn nữa thì quẹo phải , đi lên cầu thang xong thì quẹo trái , đi thẳng 1 tí nữa thì quẹo trái - Cô nhân viên nói hết sức “dễ hiểu” cứ chỉ tay lia lịa đủ nơi

- À , vâng cảm ơn em - Khoa cười ngượng . Đút tay vô túi quần

Đi rồi quẹo trái rồi quẹo phải , lên cầu thang rồi quẹo tiếp

- Trời ơi , cái nhà hàng này hồi xưa là mê cung à ?- Khoa than khổ , đi 1 lúc mới thấy cánh cửa gỗ in dòng chữ “ PHÒNG VIP 3 “

Thở phò nhẹ nhõm , Khoa đẩy cửa bước vào . Bên trong phòng cũng rộng , bố trí bàn ghế và giàn loa giao hưởng hợp lí . Chắc bởi nhà hàng có tên Smile nên căn phòng trang trí đầy mặt cười ngộ nghĩnh . Thấy có người đang ngồi trên ghế , bắt tréo chân cầm ly rượu uống nhàn nhã . Khoa tiến tới

- Chào , xin lỗi tôi đến muộn - Khoa cười nhẹ hối lỗi . Lấy tay đẩy ghế ra , ngồi phía đối diện người đó

Người đó ngược mắt lên nhìn Khoa , khuôn mặt lạnh băng không có chút cảm xúc nhưng rất đẹp trai , bộ vest màu đen lịch lãm , ly rượu đỏ trên tay chỉ còn vài giọt

- HẢ ? - Khoa và người đó đồng loạt lên tiếng , ngón trỏ của mình chỉ tay về phía đối phương

Sao là trùng hợp thế chứ ?!?

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Đi Ăn

- Ủa ? Sao lại là mày ? - Khoa bờ ngỡ vô cùng , không ngờ đối tác làm ăn của Khoa chính là hấn-Minh Khánh

- Ồ , ba tao bắt đi tiếp đối tác - Hấn chậm rãi nói . Tay đặt ly rượu lên bàn , rồi cầm lấy chai whisky rót vào ly của Khoa . Ai ngờ hoàn cảnh hấn cũng éo le y chang Khoa , tối chủ nhật định đi bar , ai dè bị ba bắt đi tiếp đối tác

- Haizzz , chả hiểu nổi mấy ông già - Khoa thở dài , cầm lấy ly rượu lên nhấp nhẹ

- Vô vấn đề chính đi - Hấn thẳng thắn nói , 2 bàn tay đan xen vào nhau đặt trên bàn . Dáng vẻ rất nghiêm túc

.....

Nó loay hoay dụi mắt ngồi dậy . Ngủ từ trưa tới giờ . Ngược mắt lên nhìn đồng hồ , thôi chết , đã hơn 7 giờ rồi . Ồ , Sao ba mẹ không gọi nó dậy nhi ?

Nó mang đôi dép bông có con heo bụi chằng vào chân . Chạy xuống nhà , chả thấy ba mẹ đâu . Nhìn thấy mảnh giấy trên bàn , nó cầm lên đọc

“ Ba mẹ ra ngoài chơi . Thấy con ngủ ngon quá không nỡ đánh thức . Mẹ không có nấu ăn , phiền con gái yêu chế mì gói ăn nhá

Kí tên : Mẹ xinh đẹp của Quyên Heo “

Càng đọc , mắt nó càng tròn to ra hơn . Bóp nát tờ giấy trong tay , lòng nó tan nát

- Yaaaaaa .... ba mẹ đi chơi mảnh , không rủ con .. Giờ lấy gì ăn đây , ăn mì tôm phát ngán rồi .. aaaaaaa - Lần thứ 2 trong ngày nó lên con đại . Mắt phụt lửa , có ai sẵn sàng châm thêm dầu lửa , chắc chắn nó sẽ bùng cháy . Và cái vật bị nó hành hạ trút giận lúc này là cái nền nhà .. nó nhảy tung tung , giậm chân mạnh lên nền nhà cho bỏ tức .

- Mì tôm .. mì tôm . Tao hận mày .. A ! Gọi anh Vỹ rủ đi ăn - Nó hí hửng cười đáng yêu , móc cái điện thoại trong túi ra gọi cho Vỹ

..... Nhưng kết quả nhận được là tiếng nói trong trẻo của cô phát thanh viên “ Thuê bao quý khách ... “

Nó ịu xù , xụ mặt , thả tự do thân hình bụi bặm xuống ghế . Tay mân mê cái điện thoại . Ôk ! Gọi cho Vỹ không được thì gọi cho Khoa

- Alo - Khoa bắt máy điện thoại . Trước khi bắt máy , Khoa đã chuẩn bị tâm lý sẵn rồi , Chắc chắn là nó sẽ chửi Khoa tung búng bùng khói lửa luôn >_<

- Khoa đẹp trai ơi , hiện tại baba và mama của Quyên đi hưởng tuần trăng mật rồi (ẹc _ _) . Khoa có thể dắt Quyên đi ăn không ? - Nó nói với giọng ngọt hết cỡ . Tự mình nói nó đã thấy xiêu lòng chính bản thân rồi , Ôi chao , nịnh nọt thì nó là nhất mà)

- Mày ... bị .. cái gì .. đập trúng đầu à .. Quyên - Khoa nói với giọng ngắt quãng , nuốt từng ngụm nước bọt . Hình như thần kinh nó chạm vài dây rồi thì phải

- Tao nói ngọt mày không nghe lọt à ? Giờ mày muốn sao - Nó hét vô điện thoại , giọng nói đầy thuốc súng

- Dạ dạ chị Quyên,, Em đang ở nhà hàng Smile gần nhà chị đây !Phòng VIP 3 - Khoa nói giọng lễ phép trên nó . Chắc nó đã quên chuyện lúc sáng rồi .. hìhì vui quá xá

- Ôk chờ đó - Nó tắt điện thoại

Loăn xoăn chạy thật nhanh lên phòng . Lựa 1 bộ đồ đơn giản phù hợp với công việc ra trận , Kaka , Khoa à , hãy xem Quyên giết Khoa như thế nào nhé

Nó chọn 1 cái quần soóc da ngắn ngang đùi , cái áo sơ mi carô ngắn tay , đôi giày bánh mì cao 2cm . Búi tóc cao lên . Nhìn mình trong gương , tự tin khen “ Con nào đẹp thế trời ! “ Kề ra thì nó với Khoa là bạn thân cũng đúng nha

* Tính khùng khùng điên điên như nhau

* Tự tin tự đại mọi lúc mọi nơi

* Nói nhiều chả ai thua kém ai

* Vâng vâng và vâng :)))

*****

Nhà hàng Smile to bự hiện ngay trước mắt . Nó thông dong bước vô . Đi trực tiếp tới quầy tiếp tân , nó nở nụ cười thân thiện với chị tiếp tân

- Cô ơi , cho con hỏi phòng VIP 3 ở đâu ạ ? - Nó lễ phép hỏi . Vừa nói xong nhận ngay ánh mắt như giết người của cô tiếp tân

- Ở .. con nói gì sai hả cô ? - Nó ngờ ngác hỏi . Tay nắm chặt vào nhau . Ánh mắt cô ấy trao gửi đến làm nó ÁP LỰC quá

Chị tiếp tân khẽ hừ 1 tiếng . Thầm hét trong lòng “ Tôi già vậy sao trời “ Vừa định lên tiếng dạy dỗ nó thì ...

- Ê Quyên Heo .. - Khoa từ trong chạy tới bên cạnh nó , thật ra Khoa đứng đó nãy giờ , nghe nó chào hỏi với người ta thôi cũng đủ điên rồi , đứng thêm tí nữa ăn đấm ngay lập tức. Nó và chị tiếp tân ngược mắt lên nhìn . Oaoa , có phải Khoa thường ngày hay troll nó không đây .

- Đi theo tao - Khoa kéo tay nó , rồi quay sang cười tươi với chị tiếp tân - Hỳ hỳ , em thông cảm nhá ! Cháu của anh mới được bệnh viện tâm thần trả về . Nói chuyện có vẻ hơi điên

- Cái gì ? Mà điên hả Vĩnh Khoa .. Mà mới đúng là trốn viện á ? Tao vậy mà kêu cháu mà á ? Người “tỉnh” như tao mà mà kêu bị điên á hả ? - Nó không chịu thua , vung tay ra khỏi tay Khoa , chỉ tay nói lia lịa vô mặt Khoa , rồi quay sang chị tiếp tân - Bà này mà mà kêu bằng em á ? Mù à

- Mà im đi - Nghe nó nói mà nén cười , con ngốc . Khoa vội lời cổ nó đi trước con thịnh nộ của chị tiếp tân trào lên

*****

- Ôn giờ ! Phòng vip 3 đây rồi ! - Nó thờ hờn hờn bước vô phòng trước , Khoa bước vô sau . Chẳng biết Khoa cố ý hay vô tình mà lôi kéo nó đi tùm lùm nửa ngày mới tới được cái phòng . Mồ hôi lấm tấm vương trên trán nó . Lấy tay phẩy phẩy cho mát , chẳng để ý xung quanh đang có 1 cục đen thù lù ngòl trên bàn ăn . Nó gào lên :

- Cái thằng bạn khốn nạn này ! Hôm nay phải giết chết người - Vừa gào vừa xông lên như lính xuất trận , nó lao vào đánh Khoa tới tấp . Khoa phát hoảng , vội ngồi xuống ôm mặt để bảo vệ nhan sắc trời sinh của mình

- Mà có 2 tội . Tội thứ nhất : Hời sáng lừa tao . Tội thứ 2 : Dẫn tao đi vòng vòng đứt cả hơi - Nó ngừng đánh , đứng thẳng người tay chống hông hùng dũng phán tội của Khoa

- Êo ! Chuyện hời sáng là do ... tao .. tao ... ừ thì tao troll mà thật á ~~ Còn hồi nãy là do tao cũng bị lạc đường chứ bộ , cơ mà như thế giúp mà giảm cân ~ - Khoa đứng lên hồi tội nhưng vẫn không quên tuyên dương công sức mình dắt nó đi tùm lùm

- Còn dám cãi lí cùn à ?? - Vừa mới định tha cho Khoa , ai dè ... Nó cầm đầu cầm cổ đánh Khoa tới tấp

- Khụ .. Khụ - Tiếng ho khan của ai đó vang lên lẫn át tiếng đánh đấm của nó . Ánh mắt lạnh lùng quét lên 2 con người đang xung đột phía trước . Ngón tay nhàn nhá rót thêm 1 ly rượu whisky , nhấp thêm 1 ngụm , nó vẫn không ngừng đánh . Nhưng không có nghĩa Khoa không nghe tiếng ho khan đó , Khoa vùng đứng dậy , chộp lấy tay chân nó đang khua khua đánh mình

- Thôi , tao hông giỡn nữa . Mau lại ăn đi , mà kêu đói mà - Nói xong , Khoa sai bước kéo nó đến bên ghế , Khoa cũng ngồi xuống , nói với hấn - Xin lỗi mà nhá

Sau 1 tiếng bàn luận về công việc , Khoa và hấn dần hiểu nhau hơn . Có lẽ , sau cuộc gặp mặt hôm nay , 1 tình bạn giữa hấn và Khoa sẽ nảy mầm (Bật mí luôn , sau này nó hấn Khoa sẽ là bộ ba thân thiết)

- Thôi , không sao - Hấn nhếch môi cười nhạt , nhấp thêm 1 ngụm rượu nữa .. Có lẽ , sự hiện diện của ai đó làm hấn hơi bị vui (biết ai đó là ai không ??

đoán đi=)))

Vẫn chưa hết băng hoàng sau khi Khoa thay đổi 180 độ thì nó suýt hét lên khi thấy hấn ngồi thù lù trước mắt mình

- Ủa ... Cái tên máu lạnh này .. Sao ở đây ? - Nó tròn mắt hỏi , tay chỉ về phía hấn

- Vẫn ở đây này giờ . Do 2 người lo việc riêng quá mà không để ý thôi - Nhếch môi thêm 1 tí nữa lộ ra cái răng khểnh đẹp hút hồn . Bây giờ , khối băng lạnh lẽo đeo bám hấn hơn 3 năm nay đang dần phai , nếu muốn gạt bỏ khối băng đó .. cần có 1 người sưởi ấm . . Nhưng hấn rất tiếc , người đó đã thuộc về Tuất Vỹ rồi (biết ai chưa :D=)))

- Ô ! Câu nói dài 17 chữ luôn ha ! Cười nhếch môi lộ răng khểnh luôn ha ! - Nó hí hửng cầm muỗng lên cười tinh nghịch . Rồi vùi đầu vào ăn

... Khoa và hấn suýt té giữa , nó đếm từng chữ hấn nói á ?? Nó quả là cao tay

*****

Ngồi nhìn đồ ăn trên bàn dần hết , nó vẫn ùi đầu ăn sạch . 2 chai whisky được hấn và Khoa thi nhau uống đã hết

- Đi Bar không ? - Khoa nẩy ra 1 ý kiến . Vì từ này giờ ngồi chỉ có rượu mà không có nhạc . Có vẻ hơi buồn ...

- Ủ . - Hấn bỏ ly rượu uống dở xuống bàn .

- A .. Ngon quá - Rót cuộc đồ ăn trên bàn cũng hết . Buồng múỗng nĩa xuống . Nó vợ đại ly rượu trên của Khoa lên uống

- “ Phụt “ - Vừa nhắm vào 1 tí thôi nó đã phun trào ra hết rồi , nhăn mặt nhăn mũi , nhìn chằm chằm ly rượu có vẻ soi mói , nói - Nước ngọt sao đắng thế nhở ?

Khoa nghe thế cười to lên . Nó tròn mắt nhìn về phía hấn cần 1 lời giải thích

- Rượu - Hấn phun ra 1 chữ đầy mùi giễu cợt . Khẽ cười nhạt 1 tí . Lòng thầm rủa “ Đồ ngốc “

- Hờ ? Rượu á ? - Nó vội chùi chùi miệng . Ôi , hèn gì nó đắng ghê tởm

- Thôi , đi - Khoa đứng lên nói rồi chậm rãi đi ra phía cửa phòng

- Ủa ? Đi đâu .. á - Vừa nói xong bị hấn túm chặt tay lôi đi . =.=

*****

Xe Audi của hấn phanh dừng trước quán Bar Black . Hấn và Khoa mở cửa bước xuống trước , 2 người đã cởi bỏ cái áo vest ra rồi , bây giờ chỉ đọc cái áo sơ mi phong cách và cái quần tây hàng hiệu . Nó ngây ngốc ngồi trong xe , cái đầu chui qua ô kính nhìn vào quán Bar

- Còn ngồi đó làm gì ? Bước xuống - Khoa lôi đầu nó xuống xe

*****

Mấy trang web khác không được copy những dòng chữ dưới đây

Gửi Quyên

Quyên à , hôm qua 24/5 là ngày tình bạn của tụi mình đó .Mì có nhớ không ? Còn mấy bữa nữa thôi , là tụi mình chính thức nghỉ học rồi á , Chuyện tụi mình tan vỡ rồi đúng không ? Hai đứa hết làm bạn rồi đúng không ? Mì có buồn không ? Ta buồn lắm !

Ta biết mì sẽ không đọc cuốn truyện ni nữa đâu nên ta mới ghi tâm trạng ta vô đây .. Truyện ta viết tặng mì ... ta thề ta sẽ viết hết .

Nếu mì có còn đọc truyện ni , chắc trong mì vẫn còn động sót là 1 tí tình cảm bạn bè . Mà ta biết .. mì không đọc đâu nhở ?

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Lần Đầu Đi Bar

3 người bước vào trong Bar . Những âm thanh DJ bắt đầu dồn dập vào lỗ tai , ánh mắt nó nhũn nhũn khi bị ánh đèn led đủ màu chiếu vào mặt . Cần dùng 2 chữ xa hoa và hào nhoáng để miêu tả Bar Black . Bởi nó được trang trí theo phong cách hiện đại , rộng rãi . Bàn ghế sang trọng , đầy đủ các loại rượu . Những con người nơi đây có lẽ toàn dân chơi , trai thì quần áo rách bụi , gái thì áo khoét sâu ngực , hở hang vô cùng , lộ ra vòng 1 khủng bố , váy ngắn ôm sát vòng 3 để lộ đôi chân thon dài quyến rũ

Có lẽ Khoa và hấn là con cái nhà thượng lưu , ra vào những quán Bar sang trọng như thế này là bình thường . Nhưng đây là lần đầu tiên nó vào 1 nơi theo nó nghĩ là ghê rợn như thế này . Cả 3 kéo nhau ngồi ở cạnh sàn nhảy . Người như kiến , đông kinh khủng .

- Dạ , các anh chị dùng gì ạ ? - Người phục vụ lễ phép hỏi

- 1 chai Vodka - Hấn nói , ngả ngửa người ra sau ghế có vẻ nhàn nhã

- Vâng - Người phục vụ đi vào

Nó ngồi đối diện với hấn và Khoa , nơi này quá lạ lẫm . Cảm giác ngồi mà nguy hiểm vẫn luôn rình rập xung quanh . Ôn lạnh xương sống

Nó như cái máy , ngồi bất động tại chỗ , ngơ ngác nhìn những con người đang nhảy điên loạn theo dòng nhạc . Phía xa xa còn có cặp nam nữ hun hít nhau cuồng nhiệt . Nó vội lơ mắt đi chỗ khác , mặt đỏ xầu hổ , bất chấp cả đau mà dùng tay véo mạnh vào đùi để tỉnh táo ra hơn

- Xấu hổ hả ? - Hấn nhìn chằm chằm vào nó , khuôn mặt vẫn lạnh tanh như mọi lần . Đôi mắt thâm thúy có chút trêu chọc lẫn muốn cười

- Ờ .. nghĩ sao không xấu hổ ! Chỗ đông người mà hun hít nhau Mất nết .. Không có não hay sao mà làm mấy cái chuyện bậy bạ ở đây .. Có gì thì về nhà làm . Hại não những người có tâm hồn trong sáng như tao .. Ghê - Nó được dịp nói , tung ra hết tron suy nghĩ của mình . Tay hơ hơ để minh họa đủ điều . Tiếng nhạc sàn vẫn dồn dập nhưng đối với giọng nói như cái loa phát thanh của nó thì cả Khoa và hấn đều nghe hết

- Vậy mấy hồi coi trong phim Hàn Quốc sao mày không nói đi . Chả những không che mặt mà còn xem đấm đuổi chạy cả nước miếng nữa cơ mà - Khoa nói móc lại . Nhỏ này đúng là nhiều chuyện . Xem phim Hàn người ta hun là ghiền lắm mà . Bữa nay còn bày đặt xấu hổ

- Ờ ơ .. Người ta trong phim hôn nhau rất thơ mộng , nhẹ nhàng . Nam chính ôm lấy nữ chính 1 cách ấm áp , nữ chính sẽ ngượng ngùng đỏ mặt , hôn môi chàng 1 cách then thùng đầy yêu kiều .. Ôi thật là lãng mạn quá .. - Nó bắt đầu ngồi chấp tay , ngồi tựa vào ghế mà mơ mộng . Đầu óc lại bắt đầu mở ra những khung cảnh 2 nhân vật đang hôn nhau thơ mộng trong vườn bông . Rồi bật dậy phán quyết - Chứ ai như mấy người kia , hôn nhau 1 cách thô bạo , hôn mà như muốn ăn luôn môi của đối phương . Tao nói có ngày 2 người sẽ có 1 người bị đối phương cắn đứt cái môi luôn cho coi . Đến lúc đó hãy khóc . Hừ

Hấn cười khẩy với sự thơ ngây của nó , từng câu nói ngọt ngào hóa thành dòng nước ấm lòng tan chảy trái tim băng giá của hấn . Khoa thì khò khò , có cái con bạn không ngừng điên điên như vậy quen rồi .

Người phục vụ mang 1 chai rượu và 3 cái ly ra . Khoa rót 3 ly đưa cho nó và hấn

- Gì đây ? - Nó cầm ly rượu màu đỏ lên . Đôi mắt to tròn sẫm soi ly rượu , lơ chừng là cái thứ rượu đắng chát uống hồi nãy thì sao

- Rượu - Khoa nói , nâng ly lên nhấp 1 ngụm . Sau đó thở ra 1 hơi đầy hương thụ

- Ngon hông ? - Thấy Khoa không nhăn mặt , trái lại còn tỏ vẻ thích thú . Nó tò mò hỏi . Trên đời có nhiều loại rượu , tất nhiên sẽ có vị đắng vị ngọt . Lỡ đầu rượu này ngọt sao ... Bỏ thì phí , phải hưởng thụ như Khoa mới được

- Tất nhiên là ngon - Khoa cười tươi như bông hoa , cầm ly rượu uống thêm 1 tí nữa để chứng minh

Chớp chớp hàng mi đen dài thơ ngây , tay mân mê ly rượu nửa muốn nửa không muốn uống . Cứ sợ sẽ bị Khoa lừa như lúc sáng . Hấn vẫn ngồi im lặng nghe cuộc đối thoại của 2 người , vì hướng hấn ngồi trong tối nên nó không thể nào thấy được đôi môi hấn đang mỉm cười . Nó thì ngồi trước đèn led nên nhất chỉ nhất động của nó đều bị hấn tịch thu trong tầm mắt . Thấy nó có vẻ chán chừ không muốn uống , Khoa xúi thêm

- Mày uống thử đi , có mùi vị trái dâu tây ngon lắm . - Khoa dụ khi nó , tay đẩy ly rượu lên ngang tầm với mặt nó

Nó nhìn chằm chằm vào ly rượu , thôi thì thử 1 tí . Đôi môi bé nhỏ mở ra , 1 dòng rượu đỏ theo miệng ly mà chạy vào trong chiếc môi ấy . Mùi đắng đắng của rượu xông vào miệng làm nó nhũn nhũn , nó không thể chịu nổi cái vị cay cay đắng đắng này , không kịp nuốt rồi ..

“Phụt” Toàn bộ rượu lẫn nước bọt của nó văng lên áo hấn . Khoa kịp né qua bên nên không bị gì hết á . Chả để ý gì , nó lấy khăn giấy chùi chùi miệng

- Thằng bạn khốn nạn , rượu đắng chết - Nhăn mày chê , mùi đắng cay của rượu vẫn còn ẩn vị đâu đó trong miệng nó .

Hấn đưa tay vuốt áo , may là chỉ ướt tí thôi . Khoa cầm khăn giấy đưa cho hấn

- Ờ - Lạnh lùng phun ra 1 tiếng , nhận lấy khăn giấy từ Khoa mà lau .

- Gì vậy ? - Nó neho mắt về phía hấn , tối qua , chẳng nhìn thấy cái gì hết . Hừ , phải đề nghị cái bar này gắn thêm điện vô mới được

- Không có gì - Hấn trả lời như chưa từng xảy ra chuyện gì hết . Tay cầm ly rượu nốc cạn hết 1 ly

Nó nghe được trong giọng nói có chút bức mình , cũng lấy làm lạ , nhưng thôi . Tiếng nhạc quá lớn , có hỏi cách mấy cũng để gì nghe

- Tội quá - Nó ngửa lưng dựa vào ghế , mở banh con mắt ra mà chả thấy khuôn mặt của hân như thế nào . Nhưng chỉ thấy Khoa đang chăm chú nhìn sang 1 hướng

- Tội vầy mới thuận tiện cho bọn họ làm việc chứ - Đôi mắt hân nheo lại nhìn theo hướng Khoa . Nhìn từng cô gái đang nhảy điên cuồng theo dòng nhạc . Từng động tác toát lên vẻ dâm chơi quyến rũ . Đôi chân thon dài nhịp nhàng nhảy cuồng , thân hình bốc lên 2 chữ quyến rũ

- Tội mày biến thái - Nó hét to khi phát hiện hướng Khoa đang nhìn là cặp nhân tình vẫn còn hôn nồng nhiệt lúc nãy

- Gì biến thái ? Nhìn gái cũng có tội hả ? - Khoa trêu cười , cũng chả hiểu ý nó đang nói biến thái cái gì . Mắt Khoa đang nhìn những cô gái sexy nhảy quyến rũ trên sàn . Rõ ràng Khoa nhìn gái , sao nó nhìn lệch lạc sang hướng 2 người hôn cơ chứ

- Hừ , hết chuyện nhìn hay sao mà nhìn người ta hôn nhau , hôn bạo lực muốn chết - Nó trề môi , mắt đảo sang nhìn mấy người đang đánh DJ trên sàn . Có cho tiền nó cũng không dám quay mặt về hướng 2 người đang hôn nhau 1 lần nữa

- Cua nhỏ đó đi - Hân nâng ly rượu đưa cho Khoa , đôi mắt nheo lại nhìn về phía sàn nhảy

- Ok .. Để tao .. Tao mà lên là cả khối em chết dưới chân tao - Khoa tự tin vuốt tóc , cầm lấy ly rượu đi thẳng lên sàn nhảy

Nó ngu ngơ nhìn theo dáng Khoa , cũng chả biết hân và Khoa nói cái gì mà lên lút vậy . Thật hối hận khi vô đây , ngồi chẳng có gì chơi hết . Hừ ! Đã vậy Khoa còn bỏ nó ngồi với tên lạnh lùng đáng ghét này nữa chứ .

Khoa nhếch môi cười với cô gái mặc chiếc áo cúp ngực màu đen , làn da trắng sáng , mái tóc màu đỏ bồng bềnh . Thân hình gợi cảm lắc lư theo từng điệu nhạc . Thỉnh thoảng Khoa còn dùng tay vuốt vài sợi tóc của cô ấy nữa . Nó nhìn thấy mà rung cả mình . Bây giờ nó mới nhận ra bấy lâu nay nó chơi với 1 thằng bạn sát gái

Một lát sau .. Khoa ôm eo cô gái ấy đi ra phía cửa , lúc đó Khoa có quay lại cười khẩy phía hân . Sau khi bóng Khoa đi khuất , nó mới sực tỉnh . Trời .. trời ơi .. Khoa đi rồi ai đưa nó về !!!!!

- Ố .. ơ .. - Nó ú ớ không ra tiếng nhìn theo bóng Khoa .. huhu thật tình nó không muốn về nhà với hân đâu mà ... Help me ..

- Sợ tao hả ? - Tiếng nói trầm thấp vang lên , đưa đôi mắt nhìn nó đang lằm bằm bức bối

- Hờ ? Gì sợ ? Sợ gì ? Nói to lên đi , nhạc lớn mà nói nhỏ xú hả ! - Thoát ra cảnh ú ớ lúc nãy , hùng dũng nói chuyện với hân . Suy nghĩ lại rồi , thôi dù gì hân cũng là bạn của mình , chắc không làm gì bậy bạ đâu . Đi với nhau mấy lần , nó nghĩ không sao đâu .

- Đi về - Bóng dáng cao lớn đứng đây , tản ra hơi thở băng lạnh .

- Mối cô quá - Ngước mặt lên tận trời xanh mới nhìn thấy hân , Trời ạ , bây giờ mới để ý , hân cao xấp xỉ Khoa luôn

- Có về không ? - Cúi mặt xuống sát mặt nó nói , giọng điệu đe dọa

- Về về .. về chứ - Nó gật đầu lia lịa . Hức , cái tên thú này đang đe dọa nó đây ... Hành động rõ mờ ám mà .. Bụng dạ nó nổi lên 1 trận chửi rửa hân ..

Đặt tiền lên bàn , hân sai bước chân dài đi trước , tay đút vào túi quần . Nó cũng hóng hót chạy theo sau , vừa nãy thấy xấp tiền hân đặt ra mà đau lòng , 1 chai rượu chưa uống được bao nhiêu mà trả tiền tới mấy tờ 500k , người giàu chả biết tiếc tiền gì hết mà . Vừa đi vừa suy nghĩ bậy bạ mà nó không để ý hân đang cực khổ để đi ra khỏi vòng vây của những cô gái , Nhưng đôi mắt lạnh nhạt đã nhìn thấy rõ đôi tình nhân hun hít lúc nãy đang đi ra . Không thể tin được .. khuôn mặt ấy là ..

Vừa khắc nó ngước mặt lên nhìn thì đã bị bàn tay của ai đó kéo lui về bên phải , ép nó phải nhìn lên mặt mình . Sợ hãi tràn trề , nó định hét lên thật to nhưng đã bị bịt kín miệng . Hừ , đôi mắt trợn to .. trời ạ .. là hân .. cái tên này rõ là mờ ám mà

- Suyt .. - Hân dần buông lỏng tay ra , để nó quay lưng với hướng cặp tình nhân đó . Không nỡ để nó nhìn thấy .. sự thật này đối với nó không thể chấp nhận được .. Nó đang yêu 1 con người dối trá

- Tao biết mày đẹp trai rồi .. mày buông tao ra đi .. cần gì ép sát mặt tao vào mặt mày thế kia - Nó định rời khỏi vòng tay hân quay mặt đi , nhưng bị hân giữ chặt lại . Nhìn đôi mắt hân , rõ là chẳng biết hân đang suy nghĩ gì nữa

- Sao mày mập quá vậy Quyên - Cũng chẳng biết cố tình hay vô tình mà hân buộc miệng nói ra những lời này . Trời ạ hân không biết nói chuyện gì để thu hút sự chú ý của nó

- Mày .. - Nó bặm môi tức giận , sao nữ đừng chạm vào nỗi đau của nó chứ . Do thức ăn hấp thụ quá tốt chứ bộ . Hất cánh tay hân ra khỏi người mình , nó giậm chân hậm hực bỏ đi

Đôi mắt nó cũng vô tình lướt nhìn thấy bóng lưng cặp tình nhân đang ôm eo nhau định rời khỏi bar . Chợt nhận ra chính là 2 người hôn cuồng nhiệt lúc nãy , và đáng vấp người con trai ấy .. Nó nhủ mày nhẹ .. sao .. sao giống anh Vỹ

Đôi chân chạy được vài bước về phía cửa thì đã bị hấn lùi đầu lại . Mất chớp thất vọng mà nhìn theo bóng dáng đã khuất

Biết nó đã nghi ngờ rồi , hấn cũng chả có gì để nói hết . Kéo nó ra thẳng xe , ấn nó vô trong và nổ xe đi ,. Trên xe , không khí cực im lặng , chỉ nghe thấy tiếng thờ dài của nó thôi . Rốt cuộc có phải là Vy không ? Nó hi vọng là không phải . Nhưng bóng lưng ấy rõ ràng rất giống cơ mà .Người đó còn hôn cô gái kia nồng nhiệt vậy ... Nó phải làm sao đây , tối nay nó gọi cho Vy không được . Hôm qua Vy bỏ nó về với Kiều , cũng chả điện thoại xin lỗi nó . Trời ạ , mong sự thật không như nó nghĩ . Những suy nghĩ cứ theo nó vẩn vơ đến khi chiếc Audi dừng trước cổng nhà . Mở cửa , bước xuống , quay mặt lại cảm ơn rồi thẳng tiến vô nhà . Hấn chăm chú nhìn theo lưng nó , hấn biết đó chính là Vy . Nửa muốn nó biết đó chính đó là Vy , nhưng nửa kia lại không đành . Thờ dài chán nản , móc điện thoại ra , nhìn vào bức ảnh kia .

- Em và Quyên .. 2 người có liên quan gì với nhau không ?

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dồi Theo Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Hoàng Linh

Cái lớp cả biệt bữa nay xôn xao hơn cả bình thường . Từ bên ngoài bước vào , Khoa và nó đã phải bịt lỗ tai vì những tiếng hét dồn dập . Trên bảng là dòng chữ lớn “Yêu Khoa” . Trên bục giảng , một cô gái với mái tóc nâu thả bồng bênh , tay cầm 1 bó hoa hồng tươi tắn , nụ cười dễ thương trên khuôn mặt cực baby .

-“Ừ” - Khoa bất ngờ ôm chầm lấy cái cánh cửa ,đôi mắt tròn to hết cỡ nhìn cô gái . Sao lại ở đây ? Ông trời ơi giết con đi .. Khoa cười khỏ

Nó ngược mặt nhìn cô gái , nhìn qua cũng hơi quen quen , hình như đã gặp ở đâu rồi . Để ý nha , cô gái cũng mặc áo dài giống nó , mà có bảng tên phù hiệu trường nó nữa . Học trường này á ? Sao giờ nó mới biết ta ?

-“Mày quen hả Khoa ?” - Nó quay mặt sang nhìn Khoa đang chảy mồ hôi ôm cánh cửa , bộ dạng anh chàng ngay cả đứng cũng chả nổi . Tiếp tục đưa đôi mắt to tròn đọc dòng chữ trên bảng , rồi bất ngờ không thể tin được mà cười to lên - “Trời ạ .. Khoa có người yêu .. thế mà mày giấu tao .. bạn bè thế đó hử ? Yêu Khoa luôn mới chịu .. Mau đáp lại tình cảm của người ta đi .. Ngại gì mà ngại”

Khoa bị nó xô về phía cô gái . Tay Khoa lúng túng đang chặt vào nhau , mặt đau khổ nhìn cô gái

Đến lúc này thì cô gái nhẹ tiến lên , đưa bó hoa cho Khoa -“ Tặng Khoa nè , bất ngờ hông”

Nở nụ cười tình nghich nhét bó hoa vào tay Khoa . Học sinh cả khối ủa nhau về đứng trước cửa lớp xem kịch , hotboy khối 11 có người tỏ tình , tin hot .. tin hot

Khoa cầm bó hoa mà vẫn chết trân , nhìn sơ qua thì cô gái ấy chả giống với những gì Khoa đã thấy hôm ấy . Lần trước là 1 bộ đầm cúp ngực sexy , má hồng môi đỏ nhảy quẩy rữ trên sân nhảy . Còn hiện giờ là thanh lịch đáng yêu trong tà áo dài trắng tinh khiết đứng trên bục giảng . Không thể tin được đây là cùng 1 người

- “Sao em lại ở đây ?” - Rốt cuộc sau mấy phút làm mọi người chết đứng vì sự im lặng của mình thì Khoa đã mở lời được . Nở 1 nụ cười e ngại trước cô gái

- “Sao đêm hôm ấy , em điều tra anh học trường này . Vậy nên em chuyển tới đây học chung với anh nè . Em cũng không ngờ người con trai chứng chạc ra đáng bad boy ấy lại chỉ 17 tuổi .. Em cũng 17 tuổi” - Mím cười nói chuyện với Khoa 1 cách tự tin . Cô gái thu hút mọi tầm mắt về phía mình

- “Ờ ? 17 tuổi sao xưng anh em ..Bỏ đi” - Khoa cười khẩy vuốt tóc .. Trời ạ , ai biết được trong lòng anh rồi ren thế này . Tường chỉ có duyên gặp nhau 1 lần thôi , ai dè lần này vì Khoa mà chuyển tận tới đây học .. Cô gái này khá chủ động .. Đến bây giờ Khoa mới nhớ lại dòng chữ trên bảng , Yêu Khoa á ? Có ý gì !?!

- “Hi hi .. Dù sao sau này cũng là người yêu của em .. Xưng anh-em bình thường thôi ... Đúng không ?” - Đôi môi hồng vẫn không khép nụ cười lại , lần này còn chủ động bước tới ôm cánh tay thon dài của Khoa .

2s sau hành động của cô gái làm Khoa đứng bất động , 1 cái ôm tay nồng thiết như đã quen từ lâu .

Nó mím cười thích thú vỗ vai Khoa như chúc mừng , nhưng vẫn không hiểu nổi cô gái này là ai !!

- “Hoàng Linh ạ .. ! Người yêu gì chứ .. !” - Khoa vội vàng giải thích rồi quay mặt sang nhìn xem phản ứng nó như thế nào .. Nhưng Khoa chỉ thấy nó đang cười khì khì .. Lòng 1 trận nhói đau , Khoa vẫn không muốn có người yêu chút nào . Vì nó ... vì Khoa trót đã yêu ai đó rồi ...

- “Anh nhất định phải là chồng tương lai của em! Tụi mình ra căn tin nói chuyện nhé ! Ở đây đông người quá , em ngại”

Ngại gì chứ ! Khoa kêu khổ trong lòng , nếu Hoàng Linh ngại thì này giờ đâu có nói hươu nói vượn tầm bậy công bố tình yêu gì đó ở cái lớp cá biệt đây bà 8 này -.-

Suy nghĩ tới đây , 1 tay cầm hoa , 1 tay kia bị Hoàng Linh kéo thẳng ra cửa . Nó quay mặt lại nhìn theo thì bắt gặp hán đang đứng dựa lưng vào cánh cửa nhàn hạ xem kịch . Hừ , hóa ra này giờ hán cũng đứng xem ở đây . Trong lòng khinh bỉ 1 trận ‘ Tò vè lạnh lùng chứ chuyện thiên hạ cũng nhào đầu vô mà xem . Đồ bà 8 !’

- “Của thành công nhanh nhĩ ?” - Tay vỗ vai Khoa , miệng nhếch môi khen ngợi nhưng đôi mắt lại giống như trêu chọc . Xem này giờ cũng đoán được phần nào . Hừm , cũng hơi bất ngờ đấy =))

Khoa cũng định mở miệng nói lại nhưng lại bị Hoàng Linh kéo tay đi 1 hồi không ngoảnh mặt lại

- “Ai thế Minh Khánh ?” - Vẫn chưa hết thắc mắc , nó tiến tới hỏi hán

- “Cô gái lần trước trong bar !” - Thân nhiên trả lời , đi lướt qua người nó , hán đưa tay cốc 1 cái rõ đau lên đầu nó - “Đăng trí !”

- “Ui da ... cái tên này” - Bấm miệng quay lại nhìn theo bóng dáng ung dung cầm cặp đi tới ngồi trên bàn mà nó muốn nhào tới xé xác ra .. Hừ , cộc đầu có nhẹ , đau chết đi được .. Rồi suy nghĩ lời hán nói , cô gái trong Bar ? Là cô gái Khoa ôm eo đi ra á hả ? Phải cùng 1 người không , trời ạ cô gái hôm ấy trong Bar sexy chết đi được , mà Hoàng Linh lúc này vô cùng dễ thương

~~~~~

Nguyễn Hoàng Linh (17t) : Có 2 bộ mặt -> Sexy quyến rũ chết người và Nhí nhảnh hồn nhiên hút hồn đối phương . Là người theo đuổi Khoa dưới mọi hình thức . Nhà giàu , tốt bụng , thân với nó

~~~~~

Nó hùng hồn bước vô chỗ ngồi , chỉ thấy hán ngồi ôm điện bấm bấm gì ấy .. A , hán mới đổi điện thoại . Bữa trước dùng Iphone 6 , mà bữa nay đổi thành chiếc SamSung Galaxy S6 Edge (hơn 20 triệu -.-) Nhà giàu sướng thế nhờ ! Hán cũng phung phí y Khoa , đổi điện thoại lia lịa . Hừm ! Cái oppo nó đang sài là Khoa mua tặng sinh nhật đó chứ , tiền đâu mà nó dám mua mấy cái loại smartphone đắt tiền thế này

Đang chìm trong dòng suy nghĩ miên man thì tiếng hét ào ập của bọn bạn kéo nó về thực tại . Gì chứ chuyện thiên hạ thì không thể bỏ qua được , tưởng có gì hot , nó ngược mặt lên nhìn thì 1 bó hoa hồng được đưa trước mặt nó . Ngờ ngàng theo bàn nâng mà đưa tay nhận , phát hiện chính là Tuấn Vỹ , phía sau còn có Kiều đang cười rạng rỡ nhưng tận sâu trong đôi mắt lại hán lên sự tức giận

- “Cám ơn anh !” - Nó cười hí hửng nói với Vỹ . Nhìn anh từ đầu tới chân .. tự nhiên tặng hoa cho nó .. chắc có lý do ..

- “Hoa xin lỗi đó ! Mấy bữa nay anh bận thay ba đi tiếp đối tác .. Không liên lạc với em được “ - Vỹ cười hiền che giấu sự ngại ngùng trong câu nói . Tất nhiên 1 tí sơ sót của Vỹ đã được hán nắm gọn trong tầm mắt .. Hừm ~ Rồi là nói dối .. Có thời gian đi bar chứ làm gì có thời gian đi chơi với người yêu

- “Anh à ! ...” - Nó ngập ngừng 1 tí rồi ngưng , nó không thể nào quên được bóng lưng hôm ấy trong Bar . Hít 1 hơi lấy cam đảm , nó nói nhỏ - “Tối chủ nhật vừa qua anh đi đâu ạ ?”

- “Chủ nhật á hả .. ! ...” - Vỹ thoáng giật mình , rồi trả lời - “À .. anh .. anh .. anh ..đi tiếp đối tác”

Thấy Vỹ đang lâm hoàn cảnh khó khăn , Kiều nhanh miệng vào giải cứu - “Đúng đó chị , tối ấy anh Vỹ đi tiếp đối tác với ba em ..”

- “À .. vậy à ..” - Nó cười trừ ngại , tay mân mê cái bó hoa đỏ rực tươi tắn .. Trách mình thật ngốc sao lại nghi ngờ anh ấy thế cơ chứ

Vỹ thót tim , cũng không ngờ nó sẽ hỏi như vậy . Đúng lúc ấy trống đánh vang lên . Trong lòng Vỹ 1 hồi vui mừng ,

- “Anh về lớp nhá !” - Vỹ cười hiền , đưa tay nheo nhẹ đôi má mồm mồm của nó rồi bước đi . Kiều cũng tiếp bước theo sau

Bấy giờ hán mới quay lại , kéo tay nó như muốn hỏi điều gì đó ,. Nó buông bó hoa xuống , nhúm mày quay lại nhìn hán

- “Cô gái ấy là ai ?” - Hỏi 1 cách trống rỗng nhưng có vẻ rất nôn nao . Nó hơi ngạc nhiên , chả lẽ hán thích Kiều hả ? haha

- “Em gái kết nghĩa của Vỹ á .. Thân như anh em ruột vậy !” - Nó cười nham hiểm trả lời .. Há há .. Cứ cho rằng hán hỏi để tìm kiếm thông tin về Kiều .. Nghĩ là sẽ năn nỉ nó đủ điều .. Há há .. lúc đó nó sẽ chảnh mặt lên cho hán cầu xin .. Nhưng sự thật lại không như nó nghĩ ...

Buông 1 chữ -“Ồ”- vô nghĩa , hán xoay người nhìn sang hướng khác . Đi tiếp khách ư ? Em gái mà hun hít nhau trong Bar ư ? Kể chuyện hài nhảm ? Nếu nó biết được tối đó Vỹ không hề đi tiếp khách mà đi Bar thì nó sẽ phản ứng sao đây ? Còn tệ hại hơn nữa , cặp tình nhân hôn nhau mà nó chê bai lại chính là người yêu nó và em gái kết nghĩa người yêu nó .. thì nó có chịu nổi không ? Trong lòng hán trỗi dậy 1 sự bức xúc .. Hừ ! Cái con người đáng để

người ta quăng vô mặt 2 chữ KHINH BỈ

Trống đánh vô lớp thì cặp đôi Vĩnh Khoa - Hoàng Linh cũng lon ton chạy vô lớp . Khuôn mặt Hoàng Linh vui mừng lắm , nhưng Khoa thì khác , mặt âm u như giông bão vậy . Nhìn thấy mà nó tức cười dễ sợ . Tay ôm bụng cười ngoắt ngoắt mặc kệ bàn dân thiên hạ đang nhìn chăm chăm mình

Linh kéo Khoa ngồi xuống chiếc bàn sau nó .Khoa có chủ ý định bỏ đi nhưng Linh lại ôm khư khư cánh tay của Khoa . Trời ạ , Khoa đau khổ mà muốn thét lên . Lúc này nó mới ngừng cười , cái bàn này ở đâu ra thế ? Chắc là có sắp xếp trước rồi . À , hôm nay không có tiết cô chủ nhiệm , chủ động như vậy cũng tốt

Cô bước vô , nhìn cái bảng im dòng chữ to Yêu Khoa rồi quay mặt xuống lớp . Ngồi huy hoàng trên bàn giáo viên , cô bảo

- “ Con nít hi mũi chưa sạch mà yêu với đương ? Khoa lên đây dò bài”- Cô lật sổ đầu bài ra , hướng mặt xuống chỗ Khoa . Cô cũng biết hôm nay có nhân vật mới trong lớp nhưng không thêm mây may để ý tới

Nghe cô nói mà hần và nó đều muốn cười hét lớn lên . Chết mày Khoa ớiiii . Nó liếc mắt xuống thấy mặt Khoa giờ như con giông cấp tính .. Haha tức cười quá đi

Vâng , kết quả như các bạn đã biết . Khoa không thuộc bài .. Mà đáng lẽ chỉ có mình Khoa bị phạt ra đứng hành lang thôi , nhưng đằng này Hoàng Linh cũng bám đuôi theo

- “ Dạ cô cho em đứng chung với bạn ấy cho vui” - Hoàng Linh nói xong thì cầm tay Khoa tung tăng ra khỏi lớp . Cô giáo há hốc tròn mắt nhìn đôi học sinh tung tăng bị phạt mà như thể đi chơi ấy . Nó cũng khá bất ngờ về hành động của Hoàng Linh . Cả lớp -“Ồ”- lên phản kích

Kết quả là cặp đôi bám dính như sam vậy bị cô bắt

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Bộ Tứ Diên Khùng

“ Reng ... Reng .... Reng” Tiếng chuông giải lao vang lên . Toàn bộ học sinh trong lớp lập tức hết ảm ờ tan bầu không khí căng thẳng này giờ . Thầy giáo ngừng bài học , bắt đầu thu dọn đồ đạc . Nó chống cằm , cảm phần xen lẫn hậm hực , ngồi lì ở chỗ ngồi . Hần nhún vai không hiểu , quay xuống bàn của Hoàng Linh và Khoa

- “Vụ gì vậy ?”-Khoa tròn mắt nhìn hần , tay xoay tròn cây bút bi . Đầu óc bắt đầu hoạt động không ngừng nghỉ .. Lí do sao mà hồi sáng tới giờ nó im nín không nói tiếng nào nhỉ ? Có ai chọc giận nó đâu

Hần nhướn mày , nhún vai .Đơn giản là lười nói! Ánh mắt lại liếc về phía nó . Bản thân cũng không quen quan tâm tới ai . Mặc ai có ra sao , hần vẫn rất ít khi bận tâm đến . Khoa hỏi cái này , hần không biết là tất nhiên rồi .

Hoàng Linh cầm lấy nhúm tóc nâu che miệng , thì thầm với Khoa - “ Chờ ơi ! Mấy người đứng là chả hiểu tám lý con gái gì hết á ! Bữa nay Bảo Quyên mới cắt tóc mái đó ! Hồng có ai khen nên nó giận chắc luôn .”

Hần cũng nghe na ná được chút ít . Nghe Hoàng Linh nói xong , Khoa và hần đồng thời chồm về trước mặt nó

Tóc mái của nó bây giờ đã cắt theo kiểu 2 bên mái chia tẻ ra , chỉ chừa vài sợi phấp phới phía trước (hao hao giống Hari Won á) .

- “Ồi hot girl hôm nay có tóc mới đẹp nhờ ? Trông cứ giống người Hàn Quốc ý ! Ồi chào như 1 nàng tiên giáng trần . Quyên cắt tóc ở chỗ nào vậy ? Khoa cũng muốn cắt kiểu giống Quyên !?” - Khoa chồm người lên phía trước nện nọt nó . Đôi mắt cứ như ngưỡng mộ mà nhìn nó đắm đuối

Hoàng Linh ngồi phía dưới cứ vuốt ngực , rủa thầm : Buồn nôn chết đi được !

- “ Nhìn giống chum lông heo nái thì có !” - Hần chép miệng phun ra câu nói làm đổ vợ hết công sức Khoa nện nọt này giờ .

Nó khóc ròng trong bụng . Hồi ơi thần linh ơi , sáng giờ mới có thằng bạn thân khen mấy câu mát ơi là mát . Tại sao tên thói tha này làm tan nát hết hình tượng trong lòng nó vậy ?? Đồ đáng ghét , xấu tính , mặt dày , khó ưa , máu lạnh , vô sỉ . Ông trời ơi , con có nên cầm cuốn vở đập vào khuôn mặt cái tên máu lạnh đáng ghét này không ? Như thế chắc không đủ “liều” đâu nhỉ ?? Đúng rồi , hay là con nên vô nát mái tóc bóng mượt của của hần ta , rồi nhỏ từng cọng cho tới khi còn vài sợi như chòm lông heo nái !?... bla .. bla ...

Lúc nó đang chìm trong dòng suy nghĩ miên man thì phía bên này Khoa và Hoàng Linh thì nhau nín thở nhìn

- “Trời ơi, Minh Khánh ơi là Minh Khánh !Mày hông khen nó thì thôi đi , đã vậy còn phá chuyện nữa .. Mày làm ơn khen nó vài câu đi!”

-“...”

- “Đúng rồi á Minh Khánh , tao cũng là con gái nên tao hiểu . Con gái ai cũng thích được khen hết á !”

-“...”

- “Trời sinh nó bị chập mạch . Tính tình mưa nắng thất thường / Nó đã nổi điên lên rồi thì chỉ có nước chết quỷ lấy nó . Còn khi nó ức chế khóc lên rồi để gì đồ nó nín được .. Mày nói ngọt với nó vài câu dùm tao đi ..”

-“...”

-“Đúng rồi ! Quyên là con gái , tao cũng là con gái . Mày xúc phạm Quyên cũng là xúc phạm tao . Mau xin lỗi cả tao đi !”

....

Một bên bị Hoàng Linh lôi nhải , bên kia thì thằng quỷ Khoa kéo kéo cánh tay . Hai lỗ tai hắn muốn nổ tung ra . Khoa nói vừa xong , định trả lời thì bị Hoàng Linh nhảy vào nói . Hoàng Linh nói xong , hắn chưa kịp nói gì thì Khoa lại tiếp tục kéo tay áo hắn nói tiếp . Khuôn mặt đẹp trai ngay lập tức tối đen âm u như giếng bèo . Nuốt ngum nước bọt cho thông cổ . Quay mặt lên đối diện với nó

- “Quyên .. hôm nay mày cắt tóc đẹp lắm ! Đẹp ghê hồn ! Đẹp một cách lạ lùng ! Đ --“ Chỉ mới mở miệng nói tới đây thôi thì Khoa và Hoàng Linh nhanh chóng bịt kín miệng hắn lại . Hắn trừng mắt lớn ngáy thơ không hiểu chuyện

Nó nghe hắn khen mà giận tím mặt , Cái này giống bị ép buộc nên mới nói . Mà nói cứ như có ẩn ý mỉa mai trong đó vậy !

Khoa chấp tay lấy hắn -“ Dạ thưa ba , ba khen nó thì khen đàng hoàng ! Làm ơn bỏ xuống cái bộ mặt sát thủ dùm tao đi !”

-“ Hừ , lắm chuyện . Không nói nữa !” - Hắn nhăn mày hi mũi quay lên trên . Bỗng thiếu gai đã hạ mình nói vậy rồi mà còn không chịu . Vậy thôi , hừ , có mơ ta đây cũng không bao giờ khen nữa đâu .

Nhưng Hoàng Linh đâu có tha cho hắn . Cô nàng quyết tâm trả thù cho nó , lấy lại danh dự cho con gái . Hoàng Linh nảy ra ý kiến , kéo cả lũ chuẩn học đi ăn . Khoa đồng tình ngay lập tức , học cả buổi chán lắm ! Nó gạt ngay cái mặt âm u , cười tươi hơn hờ , còn gì hạnh phúc hơn là ăn !

Cả 3 kéo nhau cầm cặp đứng lên , Hoàng Linh lôi luôn hắn đứng dậy

Hắn hất tay ra , lạnh mặt -“Gi”

“Đi ăn , mày trả tiền . Bù lại lỗi lầm gây ra cho tụi con gái--“ Đáp lại ngắn gọn , cô nàng cầm cặp hắn lên , dúi nhanh vào tay hắn . Sau đó hắn liền bị lôi đi trong tình trạng còn mơ màng . Tụi con gái ? Gái nào ? Hắn đã gây ra cái gì ? Hừ , Hoàng Linh đáng ghét !

Bộ tứ trèo tường ra khỏi trường , cũng may là lúc sáng cả 4 không đi xe nên khỏi cần lấy xe . Cả 3 người Khoa , hắn , Hoàng Linh đã vượt qua bức tường vĩ đại 1 cách nhanh chóng , chỉ còn mình nó chiếm thời gian tới 10 phút mới trèo xong

“-Ôi mẹ ơi , tao nguyên rủa ông nào xây cái bức tường này !”

Trong quán bà Năm , cả 4 ngồi trên cái bàn nhựa đỏ chứa đầy đồ ăn . Bánh tráng trộn , trà sữa , coca cola , khoai tây chiên , ốc trộn , xoài dầm ớt , cóc dầm ớt , chè hoa quả , mực khô nướng , cá viên chiên , ...

Nhìn thức ăn trên bàn , Khoa nuốt từng ngụm nước bọt -“Đứa nào gọi món vậy !”

-“ Tao với Linh đó ? Sao nào ?” - Nó chớp mắt ngây thơ hỏi

-“Bộ 2 người tính gọi hết món của quán bà Năm hả ?”

- “Đâu có , còn vài món nữa . Nhưng bàn không đủ chỗ chứa nên chút ăn hết mang món khác lên !” - Hoàng Linh đáp , tay cầm đũa bắt đầu ăn

Hắn và Khoa đưa mắt nhìn nhau , ánh mắt đầy phức tạp hỗn loạn. Khoa nháy mắt với hắn 1 cái , cả 2 thằng con trai cũng vui đùa vào tranh dành ăn với tụi con gái

- “ Ê cái tên lạnh lùng khó ưa này , trả đĩa bánh tráng trộn lại cho tao “

- “ Không !” - Hắn vui đùa ăn đĩa bánh mới cướp được từ nó

- “Hừ ! Tên đáng ghét ! Cho mày chết nè .. haha !”
- “Cái bà heo này , ai mượn xịt tương ớt vô đĩa của tao !”
- “Hắc hắc , do ăn ở ! Ai mượn cướp đĩa bánh trân trộn của tao .”
- “Hừ , tạm tha cho mày á heo .”

5 phút sau ....

- “Á Quyên ơi , Khoa cướp miếng cóc cuối cùng trong đĩa rồi !” - Hoàng Linh kêu la om sòm
- “Giết nó .. yaaaa .” - Nó nhảy vào đánh miếng cóc giúp Hoàng Linh
- “Minh Khánh , cứu .. heo mi ... heo mi (help me)”- Khoa giơ tay lên cao bảo vệ miếng cóc , quay mặt cầu cứu hân
- “Xuất quân .. “- Cầm trên tay 2 cây dừa , hân xông vào trận chiến ác liệt

5 phút sau ...

- “Hơ .. mệt quá ! Bỏ thí cho hai người đó !” - Hai cô gái ngồi ngả ngửa trên ghế , thờ hờn hờn
- “Ha ha .. hô hô . hế hế .. há há .. “- Hai tên con trai bệnh hoạn ngồi dưới đất , Tên lạnh lùng thì có vẻ tứ chi thân hình bình an vô sự . Còn cái tên cầm miếng cóc thì toi tã , từ đầu tới chân đều lấm lem , nhưng khuôn mặt vẫn nở nụ cười đắc chí , chỉ cần bảo vệ được miếng cóc , ta đây thà chết cũng cam lòng
- “Nè Minh Khánh , tao chia mày nửa miếng cóc , tao nửa miếng cóc .. Hô hô .. anh em mình chia ngọt sẻ bùi !”

Chiều ....

Cả 4 bắt taxi ra biển chơi . Nó và Linh tung tăng chạy thật nhanh ra biển . Khoa và hân lười biếng đi theo sau

Tiếng rào rào của từng đợt sóng , tiếng vù vù của ngọn gió thoảng qua , tiếng cười đùa thích thú của hai cô gái khiến khung trời trở nên rộn ràng hơn . Nắng chiều in đậm 2 bóng dáng cao lớn kiêu ngạo đang ngồi trên cát . Bầu không khí trong lành mát mẻ , mái tóc đen nhánh nó khẽ bay nhẹ nhàng trong gió . . Đôi chân trần nhảy qua từng đợt sóng , nó đùa rượt chạy với Hoàng Linh . Hai tà áo dài được nó thắt gọn bên hông , quần thì nó xắn lên tận đầu gối . Cứ thế nó và Hoàng Linh tung tăng ngoài biển , mặt kệ 2 chàng trai ở trên bờ . Đôi môi hồng nở nụ cười không 1 giây nào tắt , cứ thi thoảng khoe miệng lại bật ra mấy câu cảnh cáo

- “Hoàng Linh đáng ghét ... Ai cho hất nước vào mặt tao !”
- “Hoàng Linh xấu xa ... ướt tóc tao rồi nè ... grừ !”
- “Mày mà xô tao xuống nước .. tao băm mày ra trăm mảnh !”
- “Yaaaaa .. Lần này tao không tha cho mày đâu ...”

Hoàng hôn dần buông xuống , bầu trời trở nên thơ mộng . Màu xanh của trời nay đã thay thành màu cam . Ông mặt trời lấp ló ở ngọn núi phía xa xa . Nó và Hoàng Linh mệt lả nằm dài trên cát . Và bộ tứ đã quyết định thuê khách sạn , ở lại đây 1 đêm . Dĩ nhiên , tiền toàn bộ hân phải lo . Khi 2 tên con trai trông mắt ngạc nhiên thì nhận ngay lời phán của Hoàng Linh

- “Hân phải bù lại lỗi lầm gây ra cho Quyên !”

Khách sạn ....

4 người ở cùng một phòng . Phòng trang trí rộng rãi , sang trọng , đầy đủ tiện nghi . Trên trần nhà có chùm đèn hoa rữ xuống phía dưới . Bức tường sơn màu xanh hợp với cảnh biển ngoài kia . Gió từ ban công lùa vào làm rèm cửa màu hồng nhạt bay tứ tung . Đêm nay , nó và Linh ngủ cùng 1 giường , cái giường còn lại dành cho 2 tên công tử kia .

Hoàng Linh và nó chui vào xí phòng tắm trước . Tắm xong thì khoác áo choàng có sẵn trong khách sạn đi ra . Hoàng Linh bảo chút sẽ có nhân viên lên lấy quần áo đi giặt , ngày mai sẽ đưa lại cho chúng ta . Nhìn quanh phòng không có hân và Khoa , chắc đã đi đâu đó rồi . Hoàng Linh ngã nhào trên giường , cầm lấy điều khiển mở phim xem . Nó gọi điện xin phép mẹ xong . Ngại vì cái áo choàng quá kì cục không thể ra ngoài . Nó đành đi ra ban công hóng gió .

Đứng đây vẫn nghe được tiếng sóng biển xô nhau vào bờ . Hai tay vịn vào lan can bằng gỗ lim . Gió cứ lùa vào làm tóc náo bay loạn . Ánh mắt lơ đãng

nhìn xung quanh thì thấy 1 cặp trai gái cũng đang đứng hóng gió ngoài ban công . Tay người con trai choàng lên vai người con gái , ánh mắt trìu mến . Cô gái khẽ mỉm cười , đầu tựa vào bờ vai rộng lớn của anh ta . Dù đứng không gần nó , nhưng nó vẫn nhận ra

- “ Anh Vỹ .. Kiều ,, Sao 2 người họ ...” - Nó mấp máy môi . Tay xiết mạnh ban công . Bất thình lình thở ...

....

Đọc xong cho t/g cái nhận xét. Thắng thần nói điểm yếu để t/g khắc phục nha :*

Love All ...

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chia Tay Đi . Anh Chán Em Rồi

Kiều khẽ cười nhếch môi nhìn về phía nó . Đôi tay ôm lấy vòng eo của Vỹ . Khóe môi nhẹ nói :

-“ Đi vô ngủ thôi anh !”

-“ Ừ .”- Vỹ cứng chiều hôn nhẹ lên mái tóc mềm của Kiều . Đôi mắt dừng lại bóng dáng cách đó không xa . Chắc nó cũng đã thấy , thì thôi , Vỹ không muốn giấu giếm nữa

Vừa quay lưng đi được 2 bước thì nghe đằng sau có tiếng nói như hét lên :

-“ Anh Vỹ .”

..Nó hét như muốn vỡ tung toàn bộ cảm xúc khó chịu , như chứa đầy ngạc nhiên không thể tin đó là sự thật..

..Lòng tràn đầy tuyệt vọng khi người mình yêu thương quay lưng lại phía mình ...

Không , nó không muốn tin đây là sự thật đâu ....!!

Nước mắt tuôn trào ...

Sóng biển vẫn rì rào , gió vẫn từng đợt thổi tới , anh vẫn tự nhiên ôm eo cô gái khác đi , không thèm nhìn lấy nó một cái .

Tại sao .. ??! Anh ấy không quay mặt về phía nó ? Là nó nhận lầm người , hay anh vốn dĩ không muốn nó nữa ? Nó đâu làm gì sai . Có gì người ta lại thay đổi nhanh đến như vậy ..

Nghe có tiếng gọi tên mình , nó nhanh chóng cúi qua loa nước mắt . Hít thở vài cái thật sâu , thử nở nụ cười thật tươi rồi quay người lại .

Vừa nước vào phòng , Hoàng Linh đã nhảy xổ ra trước mặt nó , cười thật tươi , hớn hờ nói :

- “ Quên .. xem Linh đẹp không nè ?” - Tay Hoàng Linh cầm lấy tà váy maxi màu hồng nhạt dài tới mắt cá chân , 2 dây áo mỏng manh lộ ra bờ vai trắng nõn , phía trước cổ đính thêm 1 cái nơ nhỏ

- “ Đẹp .” - Nó cười tươi như hải long . Đưa mắt nhìn xung quanh thấy Khoa và hân

Hân mặc cái áo phông màu xám tôn lên nước da đẹp như con gái , cái quần jean lửng màu đen lộ ra đôi chân dài như người mẫu . Hiện tại thì tên đáng ghét này đang nằm chênh chếch trên nệm nghịch điện thoại . Tự nhiên như không thấy nó vô .

Khoa chọn nguyên 1 cây đen , áo thun đen và quần jean lửng đen

Khoa cầm lấy cái túi màu trắng đưa cho nó

- “ Tao mua 2 bộ cái đầm đó . Linh thay đồ rồi , giờ mày đi thay đi .”

- “ Ừ .” Không nói nhiều , nó trực tiếp cầm lấy cái túi , lách qua người Khoa đi thẳng vô nhà vệ sinh

Khoa đưa mắt nhìn theo dáng nó đi vô WC , dấy lên 1 sự nghi ngờ .

1 chút sau ...

“Cạch..”

Cửa nhà vệ sinh hé ra 1 lỗ nhỏ, cái đầu nó lấp ló chui qua khe hở nhỏ trên cửa .

Hắn buông điện thoại trên tay , đôi mắt nhìn chăm chăm nó - “ Gì đấy ! Ra đây !”

Mặt mũi nó đen sì , ngượng ngịu đi ra ngoài . Chẳng biết ai trong số 2 người - Khoa hay hắn đã lựa cái đầm này cho nó . Cứ tưởng cũng là 1 cái đầm maxi , ai dè...

Khoa bật cười ha hả nhìn sau lưng nó . Hoàng Linh cũng cười theo

- “Gì mà cười ! Tao đập tụi mày bây giờ .” - Nó giờ quả đầm lên hù dọa , nhăn mặt mũi nhìn lại bộ đầm của mình

Với thiết kế đầm suông ngắn ngang đùi , tăng thêm vẻ đáng yêu của nó. Nền là màu trắng tinh khiết , điểm nhấn của bộ đầm là vài hoạt tiết hoạt hình mèo oggy . Nhìn nó ngộ nghĩnh trẻ con , quá ư là dễ thương .

Khoa và Hoàng Linh vẫn che miệng cười khúc khích . Hắn mỉm môi hơi cười nhìn sau lưng nó .

Cảm thấy có gì đó không đúng , nó vẹo cổ nhìn sau lưng mình ..

Trời đất ơi ..

Cái quái gì thế này !?

Phía sau lưng nó ,chính xác là vị trí ngay chỗ cái mông nó , một cái lưới đỏ lôm thè ra .

Rốt cuộc đứa nào lựa cái đầm này cho nó ?

Như biết được nó đang nghĩ gì , Khoa vội quơ quơ tay chỉ về phía hắn , vừa cười vừa nói - “ Không phải tao lựa , thằng Minh lựa đó .”

- “Mày xạo vừa thôi , chính mày lôi cái đầm đó ra hỏi tao mà .” - Hắn hí mũi chồm bay chồm biến

- “ Mày cũng đồng tình mà .” Khoa liếc xéo

- “ Ừ thì tao cũng đồng tình chứ sao ? . Thôi tóm lại là 2 tụi tao lựa cho mày đó heo . Sao ? Xấu thì lột ra trả lại đây .” - Hắn lạnh lùng tuyên bố

Nó liếc xéo Khoa và hắn , giờ nắm đầm lên hù dọa . Trời mới biết lúc này nó muốn khóc hét lên ra sao . Chuyện lúc nãy , làm sao mà không buồn cho được .

Sau khi trở về nhà , nó vội vàng thay quần áo đến nhà Vỹ . Vừa định bấm chuông thì cửa đã mở ra . Kiều ôm eo Vỹ , hai người trông rất hạnh phúc , nhưng đối với nó , chẳng khác gì đang xát muối lên vết thương lòng .

Sững sờ ..

Cả 3 đều không nói gì , cho đến khi nó không thể chịu nổi nữa , giọng nói yếu ớt vang lên , nghẹn nghẹn chỗ cuống họng - “ Anh ... giải thích đi .”

Chỉ bốn từ ngắn ngủi nhưng cứ như rút đi toàn bộ sinh khí của nó . Nó mong anh giải thích , mong anh dỗ dành bảo chỉ là tình cảm 2 anh em thôi , mong anh bảo đêm đó nó hiểu lầm rồi !

Nhưng không , anh chẳng nói gì , chỉ nhìn chăm chăm nó , là thương hại nó sao ?

Khóe môi đo đỏ của Kiều nhếch lên tạo 1 nụ cười vô cùng khinh bỉ , đôi tay trắng nõn ôm chặt lấy Vỹ như tuyên bố quyền sở

hữu

- “ Chia tay đi . Anh chán em rồi .” Nói xong Vỹ kéo Kiều đi ngang qua nó

Gì ? Chia tay ! Anh ấy bảo chia tay . Không ...

Nó chớp nhanh bàn tay của Vỹ , bàn tay này từng là của nó nè , từng vuốt mặt nó , từng nhéo má nó , từng nắm tay nó ...

Nhưng giờ , chính bàn tay ngày ấy , đang nắm trọn đôi tay nhỏ bé của cô gái khác , không phải là nó .

- “Em làm gì sai ? Cho em cơ hội . Được không ?”

- “Ok , nếu em có thể .”

Nói xong , anh lạnh lùng xoay lưng , ôm Kiều bước lên xe .

Một mình nó chết trân nhìn theo chiếc xe đã đi khuất xa . Nước mắt từng chuỗi dài lăn trên đôi má . Lặng lẽ lê bước trên con đường , xe cộ tấp nập , từng người vội vã đi qua . Sờ đi nó bảo cho nó cơ hội , chính là đang muốn níu kéo , đầu cứ phải bảo chia tay là phải chia tay đầu . Lúc trước anh yêu nó lắm , anh dịu dàng nữa , nó muốn đi đâu anh đều đưa nó đi , ăn gì cũng nhường cho nó . Chắc anh vẫn còn yêu nó . Bằng mọi cách nó phải kéo anh trở về

Còn Kiều , ngay từ đầu nó đã không ưa rồi . Biết là Kiều không phải người tốt đẹp , nhưng vẫn là em gái kết nghĩa với anh .

Trong cháo có thuốc xổ , chắc chắn là Kiều rồi , chỉ có Kiều mới làm chuyện đó thôi !

Trời ơi tại sao nó ngu thế này

Bị người ta cướp người yêu mà vẫn yếu đuối như thế . Tại sao lúc này không tiến lên cho cô ta một bạt tay .

Vô hồn mà bước trên con đường , lúc này mới nhận thức được trời đã bắt đầu mưa bay bay , mây đen kéo đầy mù mịt .

Lơ tơ mơ nhìn trời , rồi nhìn xung quanh , bỗng một cách tay ôm lấy nó nhét lên xe hơi

Quay đầu lại nhìn , là hấn . Tại sao trong hoàn cảnh nó đau khổ đều gặp hấn nhỉ ? Là do ông trời , muốn kẻ nó ghét nhìn thất nó yếu đuối thế này à .

- “Tao biết tao đẹp trai , mày không cần nhìn lâu thế đâu . Điện hay sao mà thích tắm mưa thế ? Rõ điên .” Hấn quát , nhưng cũng không có gì ác ý cả , nó như thấy được cái quan tâm của hấn trong lời nói

- “Sao mày khóc thế ?” Hấn quay người tập trung lái xe , nhưng đôi mắt lâu lâu vẫn nhìn qua nó

- “Không có gì .” - Nhân nhật trả lời , đôi mắt sưng húp nhìn phía cửa sổ

- “Tao nói nghe nè .. mày nên coi lại anh Vỹ của mày đi , thằng đó không phải dạng vừa đâu . Cái chủ nhật lần trước trong Bar Black ý , đôi tình nhân hôn cuồng nhiệt chính là thằng Vỹ và con em họ .” - Thanh âm vừa phải nhưng đối nó chẳng khác gì sét đánh ngang tai ~~~~

- “Cái gì .. mày biết mà mày giấu tao .”

- “...” Im lặng

- “Mày có biết đêm đó tao bồn chồn bức bối như thế nào không hả .?”

- “...” Im lặng

- “Mày nói cho rõ ràng đi . Máy người ai cũng lừa dối tôi hết . Bộ tôi là gì nên tôi sao ?” - Nói tới đây , nước mắt không nhịn được rơi xuống . Bóng lưng đó , nó đã nhận ra là anh mà . Thế nhưng anh lại nói dối nó . Hấn cũng lừa nó . Đáng ghét . Nó hận , ai cũng tệ bạc với nó .

Hấn đập mạnh tay lên vô-lăng , hét lên - “Vì tao không muốn mày buồn , không muốn mày tổn thương , Hiểu chưa ?”

Lần đầu tiên hấn nổi giận một cách đáng sợ như vậy , nhìn khuôn mặt giận dữ mà nó lạnh sống lưng .

Không muốn nó buồn ...

Không muốn nó tổn thương ...

Là có ý gì ?

- “Thằng đó có gì tốt ? Rõ ràng nó lừa dối mày . Chuyện lúc này , tao thấy hết . Yêu một thằng khôn nạn , có đáng không ?”

Tiếp tục nói , lần này giọng có vẻ nhẹ hơn , nhưng nó biết , hấn đang đè nén .

Hấn đưa mắt tập trung lái xe , hai hàng lông mày nhíu chặt , môi cũng mím lại .

- “Dừng xe .”

Xe lập tức dừng lại ven đường

- “ Dù có ra sao , tao vẫn không buông .” - Nói xong , nó mở cửa bước xuống

Hắn hiểu ý nó , chính là không buông tay cái tình yêu đó .

Shit !..

Ngồi trong lớp học , mỗi người làm mỗi việc . Cô giáo cứ nói một mình cô giáo , chả ai thèm nghe . Khoa với Hoàng Linh đeo tai phone xem phim . Hắn xoay lưng về phía nó , mắt chăm chú đọc sách . Cả sáng tới giờ , hắn và nó đều nói chuyện . Khoa hỏi thì hắn bảo ‘không có gì’ .

Nó chăm chú soạn vở vô cặp , chờ chút nữa bay sang lớp Vỹ , hẹn chiều đi chơi .

Tiếng chuông giải lao vang lên , Khoa và Hoàng Linh , mỗi người chia nhau kéo hắn và nó . Nó nhăn mày , nhưng Hoàng Linh không chịu buông , kéo nó ra căn tin .

Ngồi ăn mà Hoàng Linh với Khoa cứ thấy sao sao ý ! Nó và hắn , mỗi người đều cúi đầu ăn , thật ra nó không muốn ăn , chỉ gắp gắp cái bánh trong tay thôi .

- “ Hai người sao thế ?” - Khoa lên tiếng

- “ Không sao cả .” - Giọng nói lạnh lẽo âm độ C

- “ A ha , chào chị Quyên , trùng hợp quá nhỉ ? Ngồi cùng bàn được không .?” - Giọng nói ồ ạt vang lên nối tiếp lời hắn .

4 cặp mắt ngước lên nhìn . Là Tuấn Vỹ và Kiều .

- “ Được .” - Lần này , là nó mở lời

Nhưng không

- “ Anh không thích ngồi đây , thôi anh về lớp trước .” - Nói xong , Vỹ quay lưng đi

Nó đưa mắt theo nhìn , chuyện gì vậy . Vừa nãy , anh nhìn Hoàng Linh xong thì nói . Có chuyện gì giữa hai bọn họ vậy .

- “ Chị ..- “ Kiều nhếch môi khinh bỉ -“ .. hãy ngoan ngoãn mà biến xa anh Vỹ đi . Chị không xứng .”

Khoa tròn mắt lên nhìn , cô gái này trắng trẻo thế

- “ Thằng Vỹ đó làm gì mày rồi ?” - Khoa thu tay thành nắm đấm , đôi mắt nhìn chằm nó

Nó im lặng , tay nín chặt cái bánh

- “ Còn ra sao nữa . Bị đá rồi mà vẫn bu bám theo . Cho chị cơ hội à ? Mơ đi .” - Lời nói của Kiều vừa dứt ...

‘Chát’ ..

Tiếng va chạm giữa da thịt vang lên rõ mồn một , thu hút mọi ánh nhìn của toàn bộ người nơi đây

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Mệt Mỏi ...

Đầu Kiều nghiêng về phía bên trái , tóc dài rối loạn dính lên mặt , trên má in đậm 5 ngón tay đỏ rục

Đau ...

Bỗng rất ..

Đôi mắt tròn thật to như muốn ăn tươi nuốt sống Hoàng Linh . Thật khổ nạn , cô ta lấy tư cách gì đánh mình . Mắt mặt chết đi được .

-“ Cái tát này , tôi thay Bảo Quyên đánh cô . Cướp bỏ người ta rồi còn lên mặt . Biến .” - Hoàng Linh đưa tay hướng cửa căn tin . Lòng bàn tay Linh đỏ rực , chứng minh cái tát lúc này Linh đã dùng hết sức , ngay cả Linh cũng cảm thấy đau rất .

- “ Con mẹ nó , lấy tư cách gì mà đánh tôi . Cùng lắm chỉ là một con bạn của kẻ bị ruồng bỏ .” - Kiều ôm lấy mặt , lảo xược nói .

Nó ngược mặt lên , được rồi , nó không chịu nổi nữa rồi .

“ Chát ..”

Bên má phải của Kiều nhận thêm 1 cái tát nữa từ nó . So với Hoàng Linh , nó tát mạnh gấp đôi .

Kiều ngẩn người , không thể tin nó dám tát mình . (Sao lại hông dám , gặp chụy là chụy đập em tàn sắc - _ -)

Cô đưa mắt nhìn xung quanh , mọi người đang bàn tán xôn xao , dường như 5 người họ chính là trung điểm của căn tin . Nhận 2 cái tát , vô cùng nhục nhã . Được rồi , Bảo Quyên , chị hãy đợi đây . Sẽ có ngày tôi trả lại gấp đôi , à không , gấp ngàn lần mới đủ .

- “ Tôi nói cho cô biết , cô xúc phạm tôi cũng được , đừng đụng tới Hoàng Linh . Còn nữa , chuyện của tôi và anh Vỹ , cô cũng đừng mong phá hoại . Hạng người như cô , không XỨNG .” Nó nhấn mạnh chữ cuối cùng , giọng nói đã hơi run run , ngay cả ngón tay đang chỉ lên mặt Kiều cũng run rẩy .

Nói xong , quay bước bỏ đi , lệ hoen đôi mi , từng giọt nước mắt thấm đẫm khuôn mặt đã sạm đỏ vì tức giận . Lòng bàn tay đau rất , rất đau , nhưng không bằng trái tim nó bây giờ .

Không được buông ..

Nhất định phải giữ lấy cơ hội ..

Mọi người xung quanh nhìn một màn như vậy , cũng không khỏi thương xót cho nó .

Mưa bắt đầu nặng hạt , từng giọt rơi trên bàn tay mồm mồm của nó . Trong lúc đợi Vỹ , nó coi như hứng nước mưa là thú vui quên thời gian . Ngồi trong quán cafe , nó vận lên người bộ đầm xòe màu đen không mấy là mắc tiền

Lòng buồn hiu hắt ...

Một người ra sức níu giữ , trong khi đó người kia lảng lơ không biết quý trọng . Nó không biết tình yêu của chính mình sẽ ra sao .

Nó thật sự mệt , mệt mỏi vô cùng . Vì chuyện này , Khoa gắng hỏi , nó lại không muốn nói , Khoa vẫn bám dai để hỏi , kết quả là nó chửi anh chàng vài câu , trong đó có cả ‘ Mày không có tư cách cầm cân tao quen Vỹ , trừ khi mày là ba tao’ .

Nó hiểu , nói như vậy chẳng khác nào bảo quan hệ giữa nó và Khoa là người dung . Lúc ấy Khoa bỏ đi một hơi tức giận , để lại nó thần thơ với bóng lưng dần xa . Nó không cố ý mà ...

Nâng cốc cacao nóng lên hộp một ngụm , không may đổ 1 tí lên cái đầm , nó vội lấy khăn giấy lau lau . Lúc ngược mặt lên thấy Vỹ đang ngồi đối diện , nó hơi giật mình

- “ Anh đến khi nào thế ?” - Nó ngạc nhiên hỏi , đôi mắt tròn xoe lấp lánh nhìn người đối diện

- “ Mới tới thôi .” - Anh nhàn nhạt trả lời kèm theo nụ cười tỏa nắng .

Trời đang mưa , hơi lạnh se xung quanh , nhưng nhìn anh cười , lòng nó ấm dần lên .

-“ Vậy à .” - Nó cũng cười , một hành động trái ngược với lòng mình bây giờ : buồn , mệt mỏi

Chỉ 3 câu ngắn ngủi , anh với nó rơi vào trạng thái im lặng , có thể nghe luôn được hơi thở đối phương .

Nếu như còn là lúc trước , rất nhiều chuyện để nói . Và lúc ấy , nó cũng vô cùng tự nhiên , không có như thế này .

-“Em có thấy mệt mỏi không ?”

Nó bất ngờ ngẩn người khi nghe câu hỏi của anh . Nó hiểu anh nói gì , nhưng vẫn vờ như không hiểu .

- “ Mệt mỏi ? Chuyện gì ạ ?”

- “ Chuyện hai tụi mình . Đúng là anh có lỗi khi đã xem em như trò chơi . Anh thú nhận em là đối tượng đáng được mọi người yêu . Em là người yêu duy nhất anh chưa từng làm tổn thương . Lúc mới bắt đầu , anh cứ tưởng em cũng sẽ như những cô gái anh đã quen , sẽ mưu mô tham lam . Nhưng không , em hồn nhiên , trẻ con , ngây thơ , trong sáng không nhiễm một chút bụi trần . Em không phải là đối tượng của anh . Anh không muốn làm em buồn , tổn

thương đâu . Hai ta dừng lại nhé !”

Anh tuôn ra những câu nói rất nhẹ , nhẹ tựa như lông hồng khiến tin nó nhói nhói . Anh lại hồi tưởng về những ngày bên cạnh nó . Vô cùng bình yên . Nhưng đôi khi mọi thứ không như mình nghĩ , tất cả đều phụ thuộc vào duyên nợ

Nó dường như muốn ngừng thở . Lại một lần nữa anh muốn kết thúc .

Khó chịu vô cùng ...

Trái tim như muốn vỡ nát . . .

-“ Không , em không muốn kết thúc đâu . Em sẽ làm mọi cách làm anh yêu em .” - Giọng nói như cầu xin . Nước mắt , nó cố nuốt hết vào lòng . Cứ khóc thế này , không phải là một cách hay .

-“ Còn Kiều ?” - Anh thân nhiên hỏi

-“ Cô ấy không yêu anh bằng em đâu .” - Nó tự tin trả lời

- “ Vậy à .. “ - Anh đứng lên , tay bỏ vào trong túi quần -“ Anh đi về trước .”

Nó nhìn theo bóng anh khuất xa . Lòng nặng trĩu . Có phải anh hẹn với Kiều không ? Có phải vị trí của nó trong tim anh dần phai . Nó biết , sao với Kiều , nó thua cô ta nhiều thứ lắm , thua cả sắc đẹp và sự giàu có .

Nỗi đau của em , liệu anh có hiểu không ? Khiến nước mắt tới nổi mặt đỏ bừng , vậy anh cũng không động lòng một chút nào ư ? Tình yêu một năm của em , so với chút tình cảm của cô ấy , vẫn không đáng giá ? Anh bảo không muốn làm em tổn thương , vậy ngàn ấy câu nói và hành động của anh , đó là cái gì ? Bao nhiêu tình cảm lẫn niềm tin em đặt vào hết anh , thế mà bảo chia tay là chia tay à ?

Anh tệ lắm ...

Tệ vô cùng .....

Vỹ một tay rút túi quần , một tay ôm lấy bờ vai trắng ngần của Kiều . Cả hai tiến vào bar Black .

Những tiếng nhạc DJ sôi nổi làm con người muốn xáo động cả nơi đây . Vài cô gái trẻ ăn mặc sexy nhảy quanh cây trụ bằng sắt (ôi rồi cuộc cây trụ nhảy trong bar làm bằng gì ? T/g bó tay --)

Vỹ và Kiều không vào ghế ngồi , trực tiếp lên luôn sàn nhảy . Cả 2 điên cuồng trong mọi động tác , không ngừng lắc lư đủ kiểu . Kiều uốn nhẹ vòng ba đây đấy , vòng một như ẩn như hiện dưới cổ áo khoét sâu . Cô ôm lấy cổ Vỹ , nhún nhảy mê say , khoe môi nở tươi nụ cười . Vỹ nhếch môi làm mê hoặc cả những cô gái trên sàn . Anh cũng nhún từng điệu nhảy với Kiều , bàn tay ôm lấy cái eo thon gọn của Kiều . So với nó , Kiều rất ư là quyến rũ . Không ai có thể nhận ra Kiều chỉ học lớp 10

Đôi môi của anh nhẹ nhàng lướt qua đôi môi hồng đào của Kiều , rồi mạnh mẽ hôn . Anh thưởng thức đôi môi ngọt ngào , có chút nóng nực trong người , muốn nhiều hơn thế nữa (tự hiểu /)

Một màn nóng bỏng này lọt vào đôi mắt lạnh lùng . Hắn ta ra nói thầm với quản lý bar vài câu . Lập tức toàn bộ điện trong bar đều tắt phụt hết . Chỉ là , nhạc vẫn còn xập xình . Cả bar vẫn đắm chìm trong điệu nhảy mê say .

Vỹ đang say sưa thưởng thức môi Kiều , bỗng nhiên lại bị một cánh tay kéo bả vai , 1 giây tiếp theo liền bị kéo ra khoảng không , vì tối quá , Vỹ không biết đây là đâu .

“Bóp”

“Bình”

“Chát”

Mấy tiếng động vang lên trong một góc khuất của bar . Bởi tiếng nhạc nơi đây quá lớn , cộng thêm đèn điện bị tắt , cả bar vẫn đắm chìm trong những cơn khoái lạc .

Kiều ngỡ ngàng nhìn xung quanh , anh Vỹ đâu rồi ? Tự nhiên lại chạy đi đâu mất , bỏ Kiều ở đây . Tối quá , chả thấy gì cả . Nhưng sao cô cảm thấy có điều gì đó hơi bất ổn .

Vỹ đau đớn nằm dài trên đất sau trận chiến vừa qua . Đèn điện vừa bật lên , anh không nhìn thấy nhìn được kẻ nào đã đánh mình . Khóe môi tanh tanh , anh đoán là đã chà máy .

Mẹ kiếp ..

Rốt cuộc thắng nào cả gan đánh anh ...

Phía quầy bar , đôi mắt lạnh lẽo nheo lại nhìn Vy đang tức giận dưới nền , khóe môi nhếch lên khinh bỉ lộ ra cái răng khểnh mê người . Nâng ly rượu lên , hóp một ngụm . Đặt mạnh xuống bàn . Thông thả đi về

Tuấn Vy ..

Lần này vì cô ấy , tôi nhẹ tay với anh !

Dám làm tổn thương cô ấy à ? Mớ tưởng !

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dồi Theo Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Mặt Anh Làm Sao Thế ?

Bầu trời đen kịt , mưa rơi tí tách trước hành lang . Bàn tay mồm mồm vịn lên lan can lạnh lẽo , đôi mắt vô hồn nhìn những giọt mưa tung tăng ngoài sân . Gió đông từng đợt ủa về khiến mái tóc mềm đen bay loạn .

Đã một ngày không liên lạc với anh nhưng cảm thấy nhớ lắm . Anh giờ đang làm gì nhỉ ? Chắc đang ngồi trong lớp học , nhẩn vơ tin với Kiều , như nó và anh đã từng . À , nếu có thể , hai người ấy chắc đang hẹn nhau ở chỗ nào đấy trong trường , ví dụ như căn tin chẳng hạn .

Chính nó cũng không thể hiểu được bản thân mình , rõ ràng còn yêu anh , thế nhưng lại ngấm ngầm rời xa anh . Lời anh nói trong quán cafe hôm trước , nó vẫn còn nhớ như in . Anh nói đúng , chia tay chính là giải thoát cho cả hai người . Nhưng sao , nó thấy đau khổ như thế này .

Sắp thi học kì , thế nên việc duy nhất cần làm chính là tĩnh tâm , không để bất cứ chuyện gì lung lay tâm trí .

Phải quên anh bằng mọi cách .

Không được nhớ đến anh dù chỉ một phút giây .. ! Rõ chưa hả Quyên ??

Nó quay trở lại trong lớp , lôi mớ sách ra ngồi học bài . Hấn lạnh lùng với nó từ hôm cãi nhau trên xa tới giờ . Không nói , không quan tâm tới nó . Khoa cũng thế , cũng giận nó luôn , chẳng nói chuyện hay hỏi han gì , ngay cả đưa đón đi học cũng không , mấy ngày nay nó đều đi bộ đến trường .

Nghĩ đến nó ức chế kinh khủng .!

Hoàng Linh thấy tình hình hơi căng , vội vàng kéo tay cả Khoa và hấn lên . Hai người con trai cũng chẳng màn hỏi đi đâu , để cho cô nàng tự biên tự diễn .

-“ Quyên , đi ra căn tin ăn chút gì cho ấm bụng đi .!”

Không để nó trả lời , Linh cũng kéo luôn nó đứng lên .

Nó cũng chợt thấy , ánh mắt lạnh lẽo của hấn , ánh mắt hờ hững của Khoa , không nhìn lấy nó một cái .

Mệt quá ..

Ai ngờ chuyện ra thế này ..

Nếu chỉ lỡ miệng , Khoa cũng đâu có giận nó như thế này đâu .

Đôi mắt to tròn nhẹ lướt qua vết xước trên cổ của hấn , không dài , không sâu nhưng cũng đủ nổi bật trên làn sau trắng nõn .

Đội mưa ra tới căn tin , Khoa và hấn đều tránh né nó , hai thằng con trai chọn ngồi bên cạnh Hoàng Linh , mặc dù chỗ chật . Chỉ còn mình nó ngồi một dãy , đối diện với 3 người . Linh sợ nó buồn , vội bước qua ngồi bên nó . Nó cảm thấy khóe mắt cay xè , rất muốn khóc thật to cho đỡ ức , nhưng lại thôi , đầu cúi gằm xuống che đi những giọt mi sắp trào .

Khoa đã nhìn thấy cô bạn thân của mình rung rung nước mắt , đau lòng quay đi nơi khác , không được mềm lòng . Rõ ràng nó không coi mình là bạn ,

thậm chí chỉ là người dung mà . Lo lắng cho nó thế nào , nó cũng chả thấu được . Ngốc thế này , toàn bị người khác làm tổn thương

Hắn lơ đãng nhìn đi nơi khác , chợt thấy Vỹ trong đám đông , nhìn khuôn mặt của Vỹ , nơi bầm nơi tím , thật đáng khinh !

-“Anh ...”- Nó ngược mặt lên , chạm phải ánh mắt của Vỹ . Quá hoảng hốt với những vết bầm trên mặt anh , nó nghẹn lời .

Suy nghĩ một lát , rồi nhìn xung quanh , không thấy Kiều . Nó yên tâm đứng lên , định kéo tay anh ngồi chung

-“Ngồi im ...”- Khoa gầm lên , tay kéo nó ngồi xuống .

Hơi bất ngờ , nhưng nó vẫn gạt tay Khoa ra , kéo Vỹ ngồi xuống chiếc bàn trống bên cạnh.

Mong thẳng bạn thân - Khoa hiểu mình một chút .

Bàn tay Khoa bơ vơ trên không , hai giấy tiếp theo thu lại một nắm đấm đầy gân xanh , nện một cái trên bàn ,

Shit , nó lại như thế , lại không coi mình ra gì cả .!

Nó nhìn huôn mặt của Vỹ , những vết bầm , giống như cây kim chổi mắt , khiến nó không muốn nhìn đến một chút nào .

Một giây trước , tự nhủ phải quên anh .

Một giây sau , khi nhìn thấy những vết thương trên khuôn mặt tuần nỷ của anh , lòng không nhịn được quan tâm .

Thật nực cười cho chính bản thân mình .

-“ Không sợ bạn em giận à .?”- Anh cười hiền .

Đấy , nó thích nụ cười ấy của anh , rất đẹp , rất ấm áp .

- “ Mặt anh làm sao thế ?”

- “ Không sao . Cũng chẳng biết ai đã đánh anh , lúc ý cúp điện tối quá .”

- “ Cúp điện ? Ở đâu cơ ?”

-“ Trong Bar Black . Một trong những thằng đánh anh , có một người bị anh cào cấu lên vùng mặt hay cổ gì đó .”

-“ Thế anh cũng không biết là ai luôn à ?”

-“Ừ , không biết ..”

Khoa nhìn nó và Vỹ một hồi , tức giận đứng đùng đứng lên đi về lớp . Nhìn hai người họ như thế , Khoa càng tức giận hơn . Tại sao Vỹ là người gây ra tổn thương cho nó , xem tình yêu của nó như trò tiêu khiển , vậy mà vẫn ngu ngốc dính lưới thêm một lần nữa .

Hắn cũng đứng lên , tốt , rất tốt , mặc dù đang tức giận , nhưng vẫn hoàn hảo giấu cảm xúc bên trong , khuôn mặt bình lặng như bình thường , chỉ là , đôi mắt càng thêm âm u lạnh lẽo

---

Ra về , trời vẫn còn mưa , thậm chí càng to hơn lúc nãy . Nó chán nản dựa vào cổng trường , né một bên khỏi bị ướt .

Đáng ghét , lúc sáng vẫn quên không mang theo dù (dù = ô) .

Chợt thấy chiếc Audi màu vàng đi ra khỏi trường , trên đó có cả Khoa và Hoàng Linh . Họ họ muốn bỏ mặt nó thật sao ?

Đôi mắt buồn bã nhìn xung quanh một hồi , quyết định tắm mưa về nhà

Nhưng vừa bước được 2 bước , chiếc xe màu đen sang trọng của hãng Lamborghini đậu ngay trước mắt nó .

Bất ngờ ...

Tác giả biết mọi người rất ghét thể loại con gái mềm yếu nhu nhược như Quyên (hiện tại) , nhưng mọi người yên tâm , vài chương sau chị ý không hiền như vậy nữa đâu . Ước chế nhiều quá sẽ bùng nổ mà :))

Tại đang vui mà phải viết chương buồn , chả nhập tâm gì hết . Thông cảm .

Love all ...

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Máy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Lướt Qua Nhau Một Cách Vô Tình

Khoa lặng lẽ nhìn những hạt mưa phùn bay lất phất ngoài đường . Tâm hồn căng cứng như sợi dây đàn sắp đứt.

Lúc này , nó không mang dù theo , liệu có ướt không ?

Mình vô tình thế này , có khi nào ... sẽ tạo khoảng cách giữa nó và mình không ?

AAAA , điên quá !

Khoa gãi vò mái tóc mình một phen . Phải làm sao đây ?? Có nên trở lại hay không >?<

AAA , càng nghĩ càng rối ..

Thở dài một hơi , liếc sang nhìn hấn đang chăm chú lái xe , rồi lại đưa mắt nhìn Hoàng Linh đang ngồi ghế sau nghe nhạc .

Định mở lời nói thì nghe Hoàng Linh bảo :

-“Minh Khánh , Đăng Khoa à , hay chúng ta quay xe lại chờ Quyên đi . Mưa thế này , nó cũng không mang dù , làm sao mà về .”

Cô nàng nói nhỏ nhẹ thuyết phục , sợ Khoa và hấn không đồng ý .

Nhưng mưa to thế này , dù nó có tắm mưa về tới nhà thì cũng sẽ cảm lạnh mất . Sắp thi rồi ..

Hấn quay mắt nhìn Khoa như chờ câu trả lời . Thật ra , hấn cũng nóng ruột lắm rồi .

Khoa nhanh chóng gật đầu . Dù gì Khoa vẫn là con người , đâu có sắt đá trơ mắt nhìn nó như thế được .

Hoàng Linh mừng rỡ khi thấy Khoa đồng ý , cô nàng liên tục hỏi hấn quay đầu xe lại .

Chiếc xe Audi màu vàng chạy vun vút trong mưa .

Bóng dáng đứng trước cổng trường nhanh chóng hiện gần trong mắt ba người (hấn - Khoa - Linh)

Bàn tay đang nắm vô-lăng chợt siết mạnh , đôi mắt hung ác nhìn người con trai đang bước xuống từ chiếc xe Lamborghini sang trọng .

Tuấn Vỹ !

Lại là tên khốn đó ...

Bị đánh một trận trong Bar , vẫn còn tươi cười được như thế !

Hà ! Lần sau Minh Khánh tôi có nên đập anh một trận mạnh hơn không nhỉ ?

Tiếng cười khinh khỉnh vang lên trong xe , nhưng rất nhỏ , chỉ đủ để hấn nghe .

Khoa cũng như hấn , bất ngờ trộn lẫn điên tiết .

Nhìn nó bước lên chiếc xe Lamborghini mà Khoa cứ như muốn nhảy xổ ra xé xác tên Tuấn Vỹ kia .

Khi chiếc xe chờ nó bắt đầu lăn bánh , cũng chính là lúc hấn đạp mạnh chân ga , phóng nhanh về phía trước bằng tốc độ ghê người .

Nó đang yên vị trên xe , ánh mắt lơ đãng nhìn thấy chiếc xe màu vàng hãng Audi quen thuộc .

Nó thất thần ..

Hai chiếc xe lướt qua nhau một cách vô tình ..

Tối ..

Mưa đã tạnh , chỉ còn cơn gió thoảng qua mang hơi se lạnh .

Nó cặm cùi làm mấy câu hỏi đề cương .

Thật sự nó không siêng năng chăm chỉ như thế này đâu . Chẳng qua là không có gì làm và không muốn bận tâm đến bất cứ cái gì nên mới ngồi vào bàn học thôi .

Nhìn những dòng chữ nghiêng nghiêng được ghi bằng bút máy màu tím , nó khẽ cười hạnh phúc .

Đây là chữ của anh Vỹ

Lúc chiều anh có ghé vào nhà chơi , và giải giúp nó vài bài Toán nâng cao . Phải công nhận , anh học rất giỏi .

Nó cũng biết được một điều , chính là Kiều đã vào Nha Trang thăm ba đang công tác trong đó .

Hèn gì , nó và Vỹ cứ vậy ở bên nhau cả buổi chiều mà không bị quấy rối .

Cố gắng làm nốt bài cuối cùng , nó leo lên giường trùm chăn ngủ .

Đêm nay , giấc ngủ rất yên bình . Nó có mơ về anh , mơ về những ngày hạnh phúc khi trước . Anh cùng nó nắm tay đi trên con đường đầy hoa . Thỉnh thoảng còn nhéo nhẹ lên đôi má mềm mại của nó .

Thật hạnh phúc ...

Khóe miệng nó chợt cười , nhanh chóng rơi vào giấc ngủ no say .

Lúc khuya có mưa , đến sáng lại tạnh khiến trên phiến lá xanh đọng đầy những giọt nước .

Nó cầm giỏ xách màu hồng bước ra khỏi cổng nhà , trên miệng còn nhai nhồm nhoàm miếng thịt chưa kịp nuốt .

Aida ~~~ mẹ nấu ăn ngon quá .

Hà !!!!!!!!!

Đôi mắt mở to khi thấy chiếc xe Lamborghini đang tiến sát lại phía mình . Cửa xe mở ra , Tuấn Vỹ bước xuống xe với bộ quần áo học sinh phẳng phiu . (T/g : đề tiện đề tiện đề tiện *gâm rú*)

Ặc , miếng thịt nghẹn lại cổ họng ..

-“ Khụ ..”- Ho khan vài tiếng , rốt cuộc cũng lọt miếng thịt xuống bụng .

-“Mời tiểu thư lên xe ..”- Vỹ khom người , ra động tác ‘mời’ với nó .

Ôi chào , thật giống hoàng tử trong tiểu thuyết .

-“Cám ơn anh.”

Nó nở nụ cười thật tươi , khóe mi hơi đỏ đỏ .

Rất cảm động ...

Nếu nó và anh không có chuyện gì xảy ra , khẳng định hai người họ chắc chắn là cặp đôi đẹp nhất .

Nó nhanh chóng bước lên xe .

-“Mùi trần nè ...”- Vỹ nhăn nhó , ngay lập tức trên đầu họ không phải là mái xe , mà là bầu trời xanh bao la .

Anh tươi cười nhìn nó , nó cũng lẳng lặng nhìn anh .

Nó ước , những chuyện vừa rồi không hề xảy ra .

Nó muốn thời gian quay trở lại .

Nhưng ...

Nó hiểu , không thể

Và bây giờ , hạnh phúc chỉ đến với nó một cách ngắn ngủi . Khi nào Kiều về , mọi thứ sẽ chấm dứt .

Cho mọi người chiêm ngưỡng nhan sắc con quế Bảo Quyên . Chuẩn bị xô đề ới điiii . Chết mi chưa Quyên :)))))) Đừng trách chị ác , chương 23 ta đang tẩm đim lên . lều lều

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Làm Hòa Với Vĩnh Khoa

Chương 23 :

3 đôi mắt sắc bén nhìn Tuấn Vỹ đưa nó đến tận lớp rồi mới đi về khối 12 của mình . Nó mỉm cười bước vào phía chỗ ngồi của mình . Khi nó vừa đặt mông ngồi xuống thì thấy hấn , Vĩnh Khoa và Hoàng Linh vào lớp . Hoàng Linh hùng hổ đi đến phía trước mặt nó , cất cao giọng :

- “ Sao mày lại đi chung với tên đó ?.”

- “ À , Chỉ là tiện đường thôi .”

Nó cười cười nhăm thối bay con nóng giận của Hoàng Linh.

Hoàng Linh ngồi xuống chỗ , kéo nó quay xuống bàn mình , giọng nói vốn nhí nhảnh nay lại chứa đầy nghiêm túc , bảo :

- “Lúc trước khi chưa quen tụi mày , có một lần tao vào Bar , tên Tuấn Vỹ nhảy xổ vào cửa tao , mà tao đâu có chịu . Tao thấy tên đó hay nhảy nhót ôm eo mấy con gái nhảy . . .”

Nói tới đây , Linh ngước lên nhìn sắc mặt nó , nhưng chỉ thấy vẻ mặt bình lặng của nó thôi .

Nó chớp chớp mắt nghĩ lại , thì ra lúc trước Vỹ tránh né Linh là chuyện này (Ai nhớ cái chi tiết nhò này không nhỉ ? chương 19 nhé !)

Nhưng thôi , dù gì cũng không còn là gì của nhau nữa , không nên bận tâm nhiều .

- “ Kệ đi .” - Nói xong nó quay người sang Khoa , nũng nịu kéo tay áo anh chàng - “ Khoa đừng giận Quyên nữa mà .”

- “ Buông .”

Lạnh lùng tuôn ra một chữ ngắn gọn .

- “ Khoa .. đừng giận mà ..”

- “ Làm ơn nhớ lại kỉ niệm thời còn con nít cời ‘chuồng’ tắm mưa mà đừng giận tao nữa mà .”

- “ Khoa đẹp trai ời .. hòa nhé !”

- “ Đừng giận mà ..”

- “ Trả lời đi .. tao hỏi miệng quá rồi nè .”

- “ Khoa ời ... đừng giận Quyên nữa mà .. chút Quyên mua kẹo cho ăn .”

- “ Nếu mày không hết giận , tao kể cho Hoàng Linh nghe cái thời trẻ trâu của mày á nha”

- “Linh, thằng Khoa lúc nhỏ nghịch lắm. Đi học về là chui tọt qua nhà tao chơi siêu nhân, búp bê. Có lần trèo cây bị kiến chích sưng mông, đến cả ngồi cũng không ngồi được. Lúc học mẫu giáo, thừa lúc cô giáo ngủ trưa, nó lấy bút lông vẽ bậy lên mặt cô giáo, kết quả là bị ba đánh sưng mông. À, còn một chuyện nữa, lúc lớp 1 Khoa thích nhỏ lớp trưởng, giờ ra chơi hôn trộm nhỏ đó, mà nhỏ đó đang cầm cây thước gỗ kẻ bảng, thế là Khoa ôm trộm mấy phát đau điếng...”

Hoàng Linh ôm miệng cười khúc khích. Nhưng Khoa vẫn im lặng.

- “Mồm miệng quá.!”

- “Đừng thờ ơ với tao thế chứ! Tao hứa sẽ không qua lại với anh Vỹ nữa đâu.”

Nghe tới đây, Khoa ngược mặt lên, giọng nói trầm ổn

- “Có thật không?”

- “Thật.. Thật mà..”

Nó cũng không cam đoan có thể thực hiện đúng lời nó nói

Khoa cười nhẹ, vẻ mặt lạnh lùng biến tan đi.

- “Chối ời mày cười dõ! Tao yêu mày quá xá..” - Nó nhảy xổ ôm chầm lấy Khoa

- “Biến thái.. Cút.. tránh xa tao xa..”

- “Tao không buông.”

.....

Hắn gục mắt xuống bàn, cũng là bạn nó, mà sao nó không năn nỉ hay nói gì với hắn.

Là con người, hắn cũng biết buồn, biết đau khi yêu đơn phương chứ!

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Minh Khánh Là Người Yêu Quyên À ?

CHƯƠNG 24 :

Hoàng Linh chống cằm nhìn cặp đôi ngựa mất trước mặt.

Thật khổ nạn ! Tên thú Tuấn Vỹ cư nhiên lại quay về thân thiết với nó như vậy.

- “E hèm, Quyên à, làm gì thì làm nhanh rồi tiễn khách về lớp đi nhá. Khoa với Minh Khánh sắp vô lớp rồi đấy nhé !”

Linh hạ giọng, giống như muốn tống cổ Vỹ đi

- “Ừm ! ... Bài này đúng chưa anh.” - Nó chăm chú nhìn vào vở bài tập hỏi Vỹ

- “Để anh xem..”

Cô nàng Hoàng Linh điên tới cực điểm, thật tình nể nó lắm mới không nhảy xổ ra đập tên khổ đó một trận.

Lạy trời Khoa với hắn khoan hãy vào lớp, nhìn thấy cảnh này chắc Khoa với nó chia lìa tình bạn luôn quá !

- “Bảo Quyên..” - Linh gằn giọng thật to

- “Im đi Linh, tuần sau thi học kì rồi. Còn mấy chỗ tao không hiểu.” - Nó quay xuống liếc cô nàng một cái rồi quay lên lại

- “Hừ ! Tao mặc kệ mày . Làm sao thì làm đừng để Khoa buồn” - Linh bước ra khỏi chỗ ngồi , hướng cửa mà bước đi - “ À , còn nữa , coi chừng Minh Khánh ghen đấy nhé ! Mới yêu đừng để vì một chuyện nhỏ nhặt này mà cãi nhau .”

Vỹ vì lời nói này mà buông cây bút trong tay , nhanh như vậy đã có người yêu mới rồi à ?

- “Minh Khánh là người yêu Quyên à ?”

- “Đâu có , anh đừng nghe nhỏ Linh bịa chuyện .”

Nó khẽ thở dài một hơi , Hoàng Linh đáng ghét lại đi vẽ chuyện giữa nó và hấn . Hừ ! Tên lạnh lùng đó à ! Không có cửa đâu .

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tâm Sự Của Hai Chàng Trai

CHƯƠNG 25 :

Đằng sau cây phượng cao bự là hình dáng của hai chàng trai khôi ngô đang ngồi chòm hóm trên đất .

Vĩnh Khoa nhai chớp chớp miếng bánh trong miệng . Hấn cầm ly cafe liên tục khuấy đảo đến nỗi rót cả đá ra ngoài .

- “Tấm ảnh đó là ai vậy ? Người yêu mày à Khánh ? Vĩnh Khoa vút vỏ bánh sang cái sọt rác bên cạnh

Lúc này vô tình nhìn thấy tấm ảnh cô gái cực đáng yêu được hấn đặt làm hình nền điện thoại .

- “Không biết .” - Vẫn là trạng thái khuấy đảo ly cafe không thay đổi . Ánh mắt có vẻ mông lung tà mị .

- “Ồ Thăng dờ hơi này .”

- “Tao nói thật . Tao đã không còn nhớ gì sau vụ tai nạn ấy .”

- “Tai nạn ? Tai nạn gì ?” - Khoa ngồi bật dậy

- “Tao nghe ba mẹ tao kể rằng tao bị tai nạn giao thông . Vì quá nặng nên phải chuyển ra nước ngoài . Khi tao tỉnh lại đã là sau một tháng kể từ cái ngày tai nạn ấy . Bác sĩ bảo tao mất trí nhớ và cần ở lại bệnh viện điều trị thêm . Lúc ấy tao cực kỳ tuyệt vọng , đầu óc trống rỗng , muốn nhớ lại không nhớ được . Tao gào, tao hét như mãnh thú nổi điên vậy . Đến ba mẹ tao còn không nhận ra nữa . Sau đó thì tao đành chấp nhận sự thật , sống với cái đầu trống rỗng không một trí nhớ . Ba mẹ tao kể cho tao nhiều điều lắm . Nhưng họ lại không kể cho tao về cô gái trong điện thoại . Tao cố gắng cách mấy họ cũng chịu kể , họ bảo chỉ là một người bà con xa thôi . Tao cảm thấy đối với tao , cô ấy như rất quan trọng vậy ..”

Hấn vừa kể vừa ngược lên nhìn bầu trời trong vắt không một gợn mây . Sự thật là ... hấn vẫn không nhớ nổi cô ấy là ai cả .

- “Có khi , cô ấy là bạn gái mày chăng ?” - Khoa hoài nghi hỏi

- “Tao cũng chưa chắc được điều đó . Đợi khi tao lớn lên , tao sẽ có đủ điều kiện để kiếm cô ấy hơn ..” - Hóp một ngụm cafe , hấn nói .

- “Tao thấy , cô ấy giống ..” - Khoa ngập ngừng

- “Tao cũng nghĩ giống mày ..” - Hấn khẽ nhếch môi như biết được Khoa đang suy nghĩ chuyện đó vậy

Khoa cũng ngờ ngác , không phải chứ ? Chắc không đâu !

- “À tao lớn hơn mày 1 tuổi đấy nhé ! Vì lúc tao bị tai nạn phải nghỉ học . Bây giờ tao lại học tiếp lớp 11 .”

Vậy ra , năm nay hấn 18 tuổi rồi .

- “Ừm , á quên ,ạ . em chào anh Khánh ạ .” - Khoa dờ giọng trẻ con trêu hấn

- “Thôi đi thăng khùng , mày càng ngày càng nhí nhố giống hệt con Quyên .” - Hấn bật cười lộ ra chiếc răng khểnh mê hồn . Thật lâu mới có người nào

đó ngồi im cho hấn tâm sự như vậy .

- “Haha . Tao với bà heo là bạn thân từ nhỏ mà .”

- “Hình như .. mày thích nó đúng không ??” - Hấn khề hỏi

Khoa giật nảy mình , không tin hấn lại thẳng thắn hỏi như vậy .

- “Sao mày biết ...?”

- “Nhìn là biết .”

- “Cứ cho là như vậy đi . Trai gái là bạn thân từ bé , ắt hấn sẽ nảy sinh tình cảm đặc biệt thôi .”

- “Còn Linh ?”

- “Tao không thích Linh chút nào cả . Tao không thích một đứa con gái ăn chơi , ngày là trường học , đêm là vũ trường ..”

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nỗi Lòng Của Hoàng Linh

Một phía ở bên cây phượng to ấy , Hoàng Linh ôm mặt ngồi bệt xuống dưới đất , đầu ngả ra dựa vào thân cây . Đôi mắt to tròn long lanh thần thờ .

Sự thật , chính là cô yêu đơn phương . Cô cứ ngỡ Vĩnh Khoa đơn thuần là chưa yêu , nên cô muốn cố gắng cận kề bên anh . Chờ một ngày nào đó sẽ làm trái tim Vĩnh Khoa tan chảy vì mình .

Hóa ra , là do tim của Khoa đã dành trọn cho cô bạn thân thuở nhỏ .

Cô thật khờ mà ! Giờ khắc này , tim cô như vỡ vụn .

Muốn khóc , nhưng có gì đó ứ nghẹn lại chỗ họng , rất khó chịu .

Khoa không thích cô , vì cô là cô gái chỉ biết lao đầu vào ăn chơi . Nhưng đâu ai biết được , đằng sau những cuộc vui chơi , là những giọt nước mắt đau khổ thiếu tình thương của mẹ , thiếu sự quan tâm của ba . Tuy ngoài mặt cô luôn tỏ ra vui vẻ hồn nhiên , nhưng thực ra , thế giới của cô là một mảng màu đen tối . Cô sống nội tâm , nên chẳng hề ai hay biết về chuyện gia đình cô .

Đến khi đánh trống vô lớp , Hoàng Linh vẫn cứ như vậy , ngồi im , thần thờ dưới tán lá của cây phượng lớn .

Chợt nhận ra , tình cảm của cô đối với Khoa không đơn giản là thích , mà chính là yêu .

Yêu một cách điên rồi không lý trí

Trời càng về chiều càng âm u , có vẻ như sắp mưa . Tiếng sét đanh ầm ầm giữa trời quang khiến cô giật mình .

Lúc này , giọt nước mắt trong suốt rơi dài trên má cô , Linh đưa tay gạt tai lại , khó chịu lắc đầu . Nước mắt theo đà mà chảy nhiều hơn .

- “Mẹ ơi , Hoàng Linh sợ sấm . Mẹ ơi , mẹ đâu rồi .?”

Kí ức ủa về khiến cô càng thêm đau khổ .

- “Hoàng Linh .” - Bỗng đâu đó trong không gian vang lên tiếng nói dịu êm .

Cô chợt ngẩn người ra . Giọng nói rất quen , quen lắm ..

Phải rồi , là mẹ ..

- “Mẹ ơi ..” - Cô uất ức lên tiếng gọi , đôi mắt chứa chan niềm nhớ nhung nhìn đi xung quanh . Không thấy mẹ đâu cả .

- “Mẹ ơi , con mệt lắm lắm .”

Một là chuyện tình cảm của mình dành cho Khoa , hai là bỗng chốc trời sấm sét làm cô nhớ mẹ khiến cho cô giờ phút này mệt mỏi vô cùng .Giả như , có thể gục ngã ngay tại lúc này , tiến tới một giấc ngủ yên bình thật no say , ngủ mãi luôn cũng được . Nghĩ là làm liền , Hoàng Linh từ từ nhắm mắt lại , ngã đầu ra phía cây phượng đằng sau .

Hạt mưa nặng trĩu rơi trên khóe mi cô , chảy dài theo cùng giọt nước mắt , rơi xuống bờ môi hồng hồng . Mặn ! Đắng .!

- “ Hoàng Linh ..” - Tiếng nói vội vã đầy lo lắng rơi vào tai cô .Hình như là Khoa .

Nhưng lúc cô định mở mắt ra , thì ý thức của cô dần chìm sâu ..

Lúc cô tỉnh lại , mới biết mình ở bệnh viện . Trên tay là kim tiêm chuyển nước . Nhìn đi xung quanh , chính là Khoa , hần và nó đang ngồi trên ghế sofa .
Trông mặt họ vô cùng hình sự .

- “ Linh tỉnh rồi ! ..” - Nó nhận thấy Linh khẽ động đập cánh tay , liền phát hiện cô đã tỉnh .

Theo lời nó thì Khoa và hần cũng sốt sắng ngược mắt lên nhìn .

- “ Mà sao rồi .. cảm thấy khó chịu ở chỗ nào không ?..” - Khoa khẽ hỏi .

Hoàng Linh không trả lời , chỉ chớp mắt nhìn Khoa . Điều này khiến mọi người ngạc nhiên vô cùng .

Bác sĩ nữ nhẹ bước vào , theo sau là cô y tá trẻ . Bác sĩ mở tài liệu xem một tí rồi nói

- “ Bị suy nhược cơ thể , suy nghĩ quá nhiều , tâm trạng không tốt , ăn uống không đúng giờ giấc , uống rượu quá nhiều .”

- “ Hà .. cái gì .. gì mà suy nhược . ?” - Nó đơ người hốt hoảng

- “ Im nào ..” - Hần nhíu mày giật nhẹ tóc nó .

Nó bấu môi khinh bỉ . Dám giật tóc chị à ?

- “ Ngoài ra , theo tôi nhớ thì lần trước cháu đã phải cấp cứu khẩn vì ngộ độc rượu mà . Lúc ấy cứ khấn khấn mà đòi về , còn cam đoan là sẽ nghỉ ngơi thật tốt mà . Sau chỉ mới 2 tuần mà lại chạy vô nằm viện tiếp vậy ?..” - Bác sĩ đẩy gọng kính , khẽ trách mắng . Nhìn Hoàng Linh , bà cảm thấy rất thương xót

Nghe bác sĩ nói mà hần , nó và Khoa cả kinh . Hoàng Linh bị như vậy khi nào bọn họ cũng chẳng hề hay biết ..

Hoàng Linh nghiêng đầu , lòng dâng tràn chua xót .

- “ Cho tôi xuất viện đi .”- Cô khàn khàn giọng lên tiếng

- “ Không được ...”- Khoa vội nói

- “ Tôi muốn xuất viện , không ai cản được đâu ..”-Linh ngồi dậy , bứt cây kim chuyển nước ra , mang giấy vào .

- “ Cháu nên ở lại theo dõi thêm qua đêm này đi ..” - Bác sĩ khẽ nói .

- “ Không ạ .. Cháu muốn về ..”

.....

Cuối cùng , không ai ngăn cản được sự bướng bỉnh của Hoàng Linh . Họ đành dìu Hoàng Linh đi về .

Trước khi cô về , nữ bác sĩ còn xoa mặt cô , nhẹ nói

- “ Bản thân là của mình , là của ba mẹ tạo ra .. Đừng tự hành hạ mình như vậy . Cháu còn nhỏ , hãy luôn lạc quan yêu đời , rồi điều may mắn sẽ đến với cháu .”

Hoàng Linh cười với bà , cảm ơn rồi nói đi về

Nữ bác sĩ luyến tiếc nhìn theo bóng dáng gầy yếu của Linh , lòng hụt hẫng xót xa . Giả như con của bà còn sống , thì chắc hẳn cũng bằng tuổi cô bé này rồi .
Khóe mi bà đỏ rực . Giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt trung niên ....

Chương 27: Ai Cướp Bò Ai?

Chương 27 :

Đồng hồ điểm đúng 7 giờ sáng , Minh Khánh bật dậy vệ sinh cá nhân một cách nhanh chóng . Trong căn phòng lộn xộn có chứa đầy sách vở . Hấn xoa nhẹ mi tâm , khẽ thở dài mệt mỏi . Đêm qua có lẽ thức khuya học bài nên tinh thần còn uể oải . Hấn thẳng lưng đứng dậy , lắc lư vài cái đầu để xương khớp trong người kêu ‘rắc’ rồi cầm lấy chiếc balô quen thuộc sai bước xuống nhà .

-“Cậu chủ à.. ă..” - Lời nói bà vú còn chưa xong thì hấn đã đi ra tới tận cửa nhà .

Bước chân dần chậm lại , hấn quay mặt lại phía bà vú

-“Vú à !Chút lên phòng dọn sách vở giúp con.” - Lời nói lạnh lùng nhưng cũng tràn đầy lễ phép.

-“Ừ! Con có đi đâu thì đi nhưng trưa nay nhớ về.”

Bà khẽ gật đầu nhìn bóng dáng hấn xa khuất đằng sau cánh cửa . Cậu chủ là một tay bà chăm sóc từ nhỏ tới giờ . Tính khí thế nào bà đều hiểu rõ .Trước trận tai nạn oái ăm kia , cậu chủ vẫn là một người ấm áp hay cười . Nào ngờ nay lại thay đổi như vậy ...

Thư Viện Thành Phố

Hấn vừa bước vào cửa thư viện , đảo mắt vài cái qua lại để tìm Khoa. Vài cô gái trong thư viện nhìn chăm chăm khiến hấn không thoải mái. Chậc lưỡi một cái. Toàn là lũ mê trai !

- “ Hú hú .. Ê Minh Khánh ..”

Tiếng Khoa lãnh lút vọt vào tai hấn, đưa mắt nhìn thì thấy Khoa đang ôm mớ sách ngồi phía góc khuất cạnh bên cửa sổ . Thằng này ! Vụng trộm cái gì trong bóng tối đây ?

Minh Khánh bước lại gần, đặt balô lên bàn, ngồi xuống chiếc ghế đối diện với Khoa.

-“Mày làm gì ngồi tận vào trong này ?” - Hấn nghi hoặc hỏi

-“Mày ngu .. ngồi ở ngoài , gái vây quanh xin nick faceboook , số điện thoại làm quen thì làm sao mà học !” - Khoa nói khẽ rồi đưa mắt nhìn xung quanh. Các cô gái bây giờ lo học, nên không chú ý tới hai chàng trai xinh đẹp ngồi trong góc khuất này.

-“Bớt mơ đi ba, cỡ này ai thèm” - Hấn hỉ mũi khinh bỉ

-“Này , tao cũng thuộc dạng hot boy đó nha . Khinh nhau vừa thôi .”

-“Thôi im học bài .”

-“Tại mày khơi lên chứ bộ. Người ta đẹp trai đáng yêu như vậy....”

-“Giờ mày có im lặng ôn bài không?”

Mặt nghiêm u ám

-“Đáng ghét, cứ thích bắt nạt người ta a~ ừ chịu”- Mặt nũng nịu, mắt liếc đưa tình

-“. . .”- Im lặng, trực tiếp cầm cuốn sách đập vào mặt tên đang diễn kịch kia

-“. . .”-Cũng im lặng sau cú ầm sách, nghiêm túc học bài ngoan ngoãn. Ghi lại trong lòng, sau này có dịp sẽ trả thù.

.

.

Kì thi học kì đang tới dần. Bộ tứ chỉ lo chăm chỉ học bài. Nói gì đi nữa ăn chơi thì cũng phải nghỉ tới học. Mà học mới có một tương lai tươi sáng.

Đúng! Cực kì tươi sáng. Sáng tới nỗi mắt nó thâm quầng như con gấu trúc. Đây chính là cái kết của chăm chỉ, thức khuya học bài.

Ngày thi . . .

‘Ring. . .ring’ Tiếng chuông tin nhắn liên tục vang lên lúc 5h30 sáng. Nó loay hoay ngồi dậy xoa đôi mắt bị thiếu ngủ liên tục. Lật đặt cầm điện thoại lên. . . Đôi mắt lập tức mở to, là 4 tin nhắn. Gồm của Khoa, Hoàng Linh, Tuấn Vỹ và một số lạ.

Cả 4 tin đều cùng nội dung là chúc thi tốt . Nhưng nó cảm thấy tin nhắn của cái số lạ rất kì cục.

“Con bạn thân của Khoa đẹp trai thi tốt nha.”

“Bạn Quyên dễ thương thi tốt nhé”

“Chúc em thi tốt!”

Còn tin nhắn số lạ kia . . .

“Thi tốt” Ngắn gọn hai chữ.

Hừ! Không quen không biết nhắn tin chúc thi tốt. Nó chẳng màng quan tâm, liền nhắn tin cảm ơn và chúc thi tốt với mấy người kia. Còn số lạ đấy thì . . . thôi khỏi nhắn.

Nhắn tin xong, nó nhảy cái vèo vào WC vệ sinh cá nhân. Làm nhanh gọn trước khi Khoa đến.

Lớp học vắng tanh. Chỉ duy nhất Minh Khánh là người đi sớm nhất. Bàn tay nắm chặt chiếc điện thoại. Lòng thấp thòm sợ bỏ lỡ một tin nhắn của người nào đó.

Nhưng thời gian dần trôi qua, lớp đã hơn 20 học sinh đến thì hắn vẫn không nhận được cái tin nào. Thờ dài bỏ điện thoại vào balô. Đút tay vào túi ưu nhả đi ra khỏi lớp.

Đến sân trường thì bất ngờ bởi một đám đông. Bước chân rời đi chỗ khác thì nghe một tiếng nói quen thuộc

-“ Tôi làm gì nào? Tôi đã nhường anh ấy cho cô rồi cơ mà.”

Minh Khánh sững người, quay gót chen vào đám đông. Như hắn đoán, chính là nó, phía đối diện còn có cả Vũ Ngọc Kiều.

Dường như nó cũng có cảm giác hắn đứng ngoài sau nên lòng đỡ run hơn.

-“ Hừ! Thờ lúc tôi đi vắng. Chị lại dụ dỗ anh ấy quay lại. Đi học anh ấy cũng đưa đón chị. Học bài cũng anh ấy giúp. Còn tôi tận lớp giảng bài cho chị. Nói đi . . . chị có âm mưu gì hả?”

Kiều nâng cao giọng hống hách, tay vòng trước ngực như đang thăm vấn một người bần hàn nào đó

Nó cười nhếch môi, lòng tràn đầy kinh bỉ cho con người Kiều

-“Em gái à, em đừng có tưởng ai cũng đầy mưu như em. Trình độ của chị đây còn phải học ở em nhiều.”

-“ Chị . . . chị là cái đồ cướp bỏ người ta. Thiếu hơi trai . . . ”

Kiều lấp bấp chi tay vào mặt nó. Khuôn mặt cô ta cũng đỏ lên vì tức.

Hắn nhui mày, lẩm nhẩm : một con người thật thô tục !

-“ Diễn hơi sâu rồi đó cô gái à! Ai cướp bỏ ai, chính em là người rõ nhất. Em đừng tự cho mình là nữ chính yếu đuối luôn bị ức hiếp, còn tôi đây là nhân

vật phản diện độc ác. Trong chuyện này, tôi mới là kẻ chịu nhiều uất ức nhất . . .”

Nói tới đây nó nghẹn họng, uất ức nó gánh chả ai thấu cả.

-“Đồ chó . . .”

Kiều tức giận phun tục. Mục đích hôm nay của cô là làm nó bị xấu mặt trước trường. Nhưng không ngờ lại hại chính mình.

Kiều bước lên trước mặt. Bất ngờ cho nó một cái tát đau rất. Ngay cả hắn cũng không kịp can ngăn. Có lẽ cô ta đã quá tức nên dồn hết lực về cái tay của mình.

Nó loạn choang ôm má đau đón lùi về phía sau, liên đụng trúng một bờ ngực vững chắc. Ngược mặt lên nhìn là . . . là hắn.

Hắn cúi mặt nhìn xuống nó, tự nhiên trong lòng tức điên lên, trái tim nhói nhói khó chịu không hiểu lí do.

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dối Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Rung Động?!?

Khoa nhún nhảy đi ra khu vực giữ xe, tay lắc chìa khóa trong tay. Chẳng hiểu ngu ngơ thế nào mà đâm trúng người ta. Ngược mặt lên nhìn. . .

-“ Xin lỗi, tôi đang vội!”- Tuấn Vũ lùi húi phui bụi trên quần rồi cầm đầu chạy như ma đuổi

-“Hơ . . . ơ ơ”- Bỏ lại anh chàng Vĩnh Khoa ú ớ không ra tiếng ở đằng sau. . . . .

Đây là tình huống gì vậy?

Phải đuổi theo.! Nghĩ là làm, anh chàng quyết tâm giáo huấn tên khốn Tuấn Vũ một trận nên người.

-“Bóp..”

Một cái tát như cuồng phong rơi trên má cô gái trẻ. Kiều thút thít ôm lấy mặt, tay chỉ vào mặt người vừa tát mình

-“ Tôi khinh, con trai mà đánh con gái, nhục nhã, hèn hạ, ghê ____”

-“ Nói từ nữa đi? Há?”- Minh Khánh uy hiếp, đôi mắt đỏ ngầu, gân xanh bên thái dương cũng nổi lên.

Một bên là nó đang bị kẹp dưới nách hắn, biến hóa thành một chú gà con đang được che chở trong cánh gà mẹ (=)))

-“Đồ hèn nhát”- Kiều không sợ mà hét lên thêm lần nữa.

Hắn lập tức túm lấy cổ áo Kiều, giơ cao nắm đấm chuẩn bị hạ xuống nhưng bị cánh tay nào đó mạnh mẽ cản lại.

Minh Khánh nhủ mày không vui, hất tay người đang cầm chặn tay mình ra thật mạnh. Hắn hất cằm nói

-“ Tuấn Vũ, giữ chó cho cẩn thận, đừng để đi ăng bậy ngoài đường.”

Kiều tròn tròn mắt, tính nói lại nhưng bị Tuấn Vũ đen mặt lời đi thật nhanh -“Em làm tôi mất mặt quá đấy”

Vừa lúc này Vĩnh Khoa chạy tới, tay chống lên gốc cây bàng thờ phỉ phò vì mệt. Đám đông thấy thế liền dần giải tán khi hết kịch vui. Nó cũng vùng vẫy thoát ra “đôi cánh gà mẹ” của ai kia.

-“Lần sau đi đâu nhớ dắt theo bà heo này, thả đi lon ton cứ bị ức hiếp mà không chừa! To xác vô dụng”

Hắn không đợi Khoa hỏi gì đã mở miệng, nói xong bỏ tay vào túi quần đi thật nhanh đến lớp.

Nó hậm hực liếc xéo bóng lưng đó.

-“ Chuyện gì?”- Khoa nghi ngờ hỏi-“ Mặt mày sao đỏ thế kia?”

-“ Không có gì, qua rồi. Mau vào lớp ôn bài đi, sắp tới giờ thi rồi”

Một cơn gió vi vu thoảng quá tung bay mái tóc mềm của nó. Tay trái tóm tóc qua một bên, tay kia kéo Khoa vào lớp. . .

Ý nghĩ giờ này của bà heo mập ú : Kéo lẹ cái tên này vào lớp thôi, kéo suy nghĩ bấy bả hỏi chuyện lúc này là chết. Nếu ông biết thì Tuấn Vỹ không lết xác ra khỏi trường mới là lạ... Đi lẹ đi lẹ

Nhưng không ai chú ý rằng đằng sau cây phượng phía xa xa kia, có một chàng trai lẳng tửm mặt đỏ như trái cà, tay ôm lấy ngực hồng giữ cho trái tim ngưng đập loạn xạ. Bao nhiêu cảm xúc hỗn loạn chạy loạn xạ trong não bộ.

Cảm giác lúc này ôm bà heo kia. . .thật. . . thật khó nói.

Khuôn mặt vốn xưa nay luôn lạnh lùng chết người thế kia lại có giây phút ngu ngơ đỏ mặt như thế. Khóe miệng còn cong lại một nụ cười hoàn hảo lộ ra chiếc răng khểnh trắng bóng.

Chẳng lẽ nào. . là rung động vì tình yêu!?

Lời tác giả làm nhảm :

Mấy bạn ngủ chưa voiiiiiiiiiiii. Hình như giờ này mình tui ngồi ôm máy tính tự kỉ thì phải,

Tui lạnh quá ngủ hông nổi nè. Chỗ mấy bạn bao nhiêu độ thế? Ở Hội An 17độ mà lạnh chịu hông nổi , mà nghe ns Hà Nội Hải Phòng gì đó 8độ 7độ luôn. Gần tết rồi mà thế này đây. Tường tết nay nóng nên sắm mấy chục bộ bikini sặc sỡ sợ cảm rồi mà ai ngờ lạnh thế này =)))) Uàyyyyyyyyyyyyyyyy

Ghê thiệt!!!!!! Sao mấy người đó chịu được hay vậy ta

Mà chương này hơi ngắn, thông cảm nhen, tại lạnh quá tê công hết cả tay chân luôn.

Thôi tui đi ngủ đây ! Cả nhà ngủ ngon :*

#Nói-bỏ-nhưng-không-nỡ-.-Bởi-vì-còn-lưu-luyến-rất-nhiều-kỉ-niệm-.-

BQ heo ngủ ngon. Mai đi học nhớ áo ấm đầy đủ, mỡ tích tụ chưa chắc là ấm hơn người thường đâu đấy :))

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chuyến Du Lịch Bí Mật

Tùng. . .Tùng. . .Tùng. . .

Tiếng trống vang lên lãnh lớt khiến tất cả học sinh thờ dài đặt bút xuống, nộp bài cho thầy giám thị.

-“Khoan nào thầy, cho em làm nốt bài này đi đã.”- Nó phụng phịu khoanh lung tung vào các ô tròn, tay núm lấy góc tờ giấy để khỏi bị thầy giật.

-“Hết giờ rồi.”- Ông thầy kéo tờ giấy nó lên rồi ngoảnh mặt quay lưng bước đi.

Thật là. . . AAAA

Nó hét to lên cho thỏa nỗi lòng. Tên thầy này là người đáng ghét nhất trong hệ mặt trời.

-“Bực quá, nghĩ sao mà ra đề mở thế, lại còn đề riêng nữa.”- Nó chau mày tức giận ôm lấy cái balô.

-“Ai bảo không học bài?”-Khoa và Hoàng Linh cầm cặp đi tới trước mặt nó. Hấn cầm lấy balô đi ra cửa không thèm chào hỏi

Nó chống cằm lên bàn thờ dài một mội. Ngày thi cuối mà thế thảm vậy đây. Tên khốn ngồi bên cạnh lại không biết giúp đỡ gì hết. Uể oải ườn mình vài cái, nó cũng ôm balô lùi thối ra về với Khoa và Hoàng Linh.

Vài ngày sau đi học trở lại, nhà trường thông báo rằng tất cả học sinh được nghỉ học 4 ngày nhằm giảm áp lực cho các học sinh sau kì thi (trường mình được vậy thì còn gì bằng :3)

Nó, Khoa và Hoàng Linh quần quít bàn bạc địa điểm du lịch cho 4 ngày tới. Khoa và Hoàng Linh liên tục đưa ra các đề xuất du lịch biển ở khách sạn 5 sao hay đi thám hiểm núi thung lũng gì đấy nhưng bị nó cố chấp từ chối. Nó không thích tham gia mấy cái tốn tiền như vậy, biết là sẽ có Khoa lo nhưng nó rất ngại khi xài tiền của bạn.

Rồi nó chợt nảy ra ý kiến khiến cả Khoa và Hoàng Linh gật gù khen hay.

-"Còn về phần thằng điên Minh Khánh đó cứ để tao lo."- Khoa vỗ ngực chắc chắn.

Chuyến du lịch bí mật bắt đầu từ sớm hôm sau. Do xe buýt chạy lúc 5 giờ sáng nên Khoa đã tới nhà nó từ 4giờ rồi.

-"Mày làm gì tới sớm thế."-Nó vẫn còn say sưa trên chiếc giường ấm áp.

-"Ngồi dậy mau nào. Hoàng Linh và Minh Khánh chờ sẵn ngoài bến xe rồi"

Lần này Khoa cực kì trách bản thân mù đường, không biết đường đến địa điểm nên đành phải đi xe buýt, với lại tới chỗ đó chắc không có nơi để xe hơi đâu.

Bằng sức mạnh huy hoàng của mình, Khoa đã thành công lôi nó dậy vệ sinh cá nhân thay đồ một cách nhanh chóng.

Xuống nhà khóa cửa nhẹ nhàng cho ba mẹ ngủ, nó leo lên chiếc xe đã có sẵn tài xế của nhà Khoa chờ đợi.

-"Oao lạnh ghê. . . Let's gooo."- Nó hứng khởi reo hò trên xe, tay xuyết xoa nịu lấy cánh tay Khoa cho bớt lạnh.

-"Ngồi im, ngưng não loạn, mặc thêm áo vô đi kéo cảm lạnh bây giờ."- Khoa nghiêm mặt nạt cô bạn của mình.

-"Thôi mặc cái áo ấm này được rồi."

-"Mặc vào."

-"Thôi ấm rồi mà"

-"Cố chấp, bướng bỉnh."

-"Kệ taooo"

Khi xe tới đã là 4h45' sáng. Sáng sớm lạnh lẽo, sương mù giăng kín bao vây cái bến xe Thành phố. Lác đác chỉ có vài người ngồi ngủ gật trên xe buýt. Nhìn quanh nhìn quèo như thế nào mà chẳng thấy Minh Khánh và Hoàng Linh đâu cả. Khoa với nó quyết định lên xe trước. Khi đi ngang qua lùm cây xanh bên cạnh ghế đá, nó phát hiện ra có một vật thể lạ màu hồng và màu đen. Banh mắt nhìn rõ, hóa ra lại là. . .

-"Khoa ơi Khoa, xem nè. . .hahaha. . . mắc cười quá. . .hahaha. . . 2 ông bà đó nằm ngủ gục ở bệ cây xanh nè. . .haha. . ."

Tiếng cười trong trẻo đầy ngây thơ của cô gái đánh thức 2 vật thể lạ kia. Đen và hồng chính là màu áo khoác của hấn và Hoàng Linh. Hai người bò dậy ngáp ngáp ngáp dài, xuyết xoa ôm lấy thân người vì thời tiết lạnh.

Khoa chạy tới gần bên nó, góp chung tiết mục bằng một giọng cười nghe mà muốn đắm vào mặt -_-

-"Hehe. . .Hấchắc. . .Ồi gười ơi. . .Thần linh ơi. . .Trời ơi. . .Haha. . ."

-"Im ngay."- Hấn lên giọng cảnh cáo rồi khoác chiếc balô lên vai đi tới chiếc xe buýt.

Cả 3 người còn lại thấy thế cũng nổi đuôi lên xe theo hấn.

Khoa và Hoàng Linh an tọa ở ghế sau cùng, nó say xe nên chui lên hàng đầu ngồi. Đang chỉnh sửa lại tư thế thì bất thành bị cái bóng đen nào đấy xâm chiếm ghế bên cạnh.

-"Cái gì thế này?"- Nó méo mó hỏi, tại sao đi đâu vẫn không tránh được tên này thế nhỉ?

-“Hết chỗ”-Ngắn gọn 2 từ, hần lòi ra một cái chần nhỏ phủ lên người rồi nhắm mắt lại.

-“ . . .”- Nó đen mặt quay ra phía cửa sổ, hít hà không khí lạnh lẽo sáng sớm.

Xe cũng bắt đầu lăn bánh trên con đường, hướng về một vùng quê sông nước đông đầy

-“Đóng cửa lại. Không biết lạnh à.?”- Tiếng nói phát ra từ ghế bên cạnh

Bảo Quyên hậm hực đóng cửa lại, 2 tay ma sát vào nhau để tạo hơi ấm cho mình. Sau khi xoa xoa tay vài cái thì nhận ngay một cái chần ấm phủ lên thân mình.

Hơi ngạc nhiên vì hành động của hần, nó cũng ngoan ngoãn chui rúc vào cái chần đã có sẵn hơi ấm của hần.

-“ Cám ơn.”- Gật gù nói ra hai tiếng rồi ngả đầu ra phái sau gối. Tự nhiên tâm trạng rồi ren kinh khủng

-“Đi đâu thế?”- Giọng nói vẫn ngắn gọn nhưng đã dịu dàng hơn nãy rất nhiều

-“Cà Mau” - Thành thật trả lời

-“Ừ, ngủ đi.”

5’ sau. . .

Bụp

Tiếng đầu của nó đập mạnh vào cái cửa kính bên cạnh. Dù đau đến mức nhũn mảy nhưng nó vẫn không hề có ý muốn tỉnh dậy.

Hần quay người, bàn tay ấm áp nhẹ đỡ đầu nó ngả về phía bờ vai của mình.

Như cảm nhận được hơi ấm, nó khẽ cựa mình một tí rồi mỉm cười ngủ tiếp, cánh tay thuận thế ôm lấy cái được nó cho là “gối ôm”.

Khóe mắt sưng sốt nhìn cánh tay của mình bị nó chiếm đóng một cách trắng trợn, hần đành thờ dài bất đắc dĩ. Nhẹ nhàng chỉnh sửa lại chần cho nó rồi bản thân cũng ngả đầu ra sau ghế, khóe môi còn vương vẩn một nụ cười nhẹ mà nhắm mắt ngủ, trái tim giờ phút này ấm áp hạnh phúc một cách kì lạ. . .

Bác tài xế nhìn qua gương chiếu hậu nhìn đôi trai gái trẻ ôm nhau ngủ, trên người phủ chung chiếc chần thật hạnh phúc biết bao. Ông ngẫm nghĩ một lúc xem mình đã bao lâu rồi không ôm ấp người vợ của mình như vậy. Một lát sau ông rút điện thoại nhắn tin cho người vợ mình rằng “ Mai anh xin phép nghỉ 2 ngày dẫn em đi du lịch cho khuây khỏa” <3

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Đến Nơi

CHƯƠNG 30 :

30/3/2016 21:15

Lúc mặt trời đã nhô lên cao, ánh nắng len lỏi qua ô cửa soi vào mặt nó là lúc xe vừa tới nơi.

Bánh xe dừng lại một bên lề rồi lần lượt từng người trật tự xuống xe. Trong xe, từng âm thanh tách tách tách của máy ảnh xen lẫn với vài tiếng gầm nhẹ

-“Mày có ngưng chụp không hả?”

-“Tách..tách”

-“Tao bảo mày dừng. .Hoàng Linhhhh”- Hần cao giọng kéo dài tên của Hoàng Linh ra, đáy mắt dường như có một trận sóng thần mãnh liệt ập vào tâm hồn của cô.

-“Thôi mấy ông bà, gọi bà Quyên dậy rồi xuống xe.”- Khoa ở một bên nhắc nhở xong rồi bước chân xuống xe.

-“Hehe, chỉ có vài tấm ảnh thôi mà làm gì keo kiệt thế? Ôm nhau ngủ đò, đưa nhau ánh mắt triu mến đò. . . ặc nghĩ mà gato dễ sợ. . .”- Hoàng Linh cậ hần không thể đứng lên mà to giọng chảnh chọe, rồi cô quay gót chạy theo Khoa để lại hần tức điên ngồi ở đó.

Mình Khánh đen mặt, quay đầu sang nhìn cô gái đang nằm trên vai mình, hàng lông mi đen nhánh rung rung. Thật khốn nạn, cử động mình tí thì vai sẽ nhưc chịu không nổi.

Hần chịu đau ngồi thẳng người dậy khiến nó mất trọng tâm ngã nhào xuống đất

-“Cái người này. . .”

-“. . .”-Bình tĩnh đứng dậy, chỉnh trang phục rồi thẳng tiến xuống xe

-“Đánh chết nguoiiii. . .”- Nó ôm balô xông thẳng xuống xe, nâng cao vật trong tay đánh thẳng vào cái lưng ngạo nghệ kia.

Đúng lúc hần xoay người lại thì “Bốp”

Trán nàng đụng cằm chàng =)))

Cả nhóm đi vào một khu xóm nhỏ, tuy trời đã lên nắng song không khí quanh đây cực kì âm u khó thở.

Hoàng Linh nhẹ liếc hần ở đằng sau với cái cảm đồ chót, rồi quay lên nhìn nó đang đi dậm chân hậm hực. Thật ra thì nó cũng đang gánh chịu 1 cục u trên trán. Hoàng Linh ôm trán thở dài, Ôi hai cái con người này không cái cọ là chịu không chịu được à?

Rốt cuộc đi chưa tới 10 phút thì tới nhà cậu của nó, Cậu nó tên Tâm, là con thứ 8 nên người trong xóm gọi là tám Tâm, là một người đàn ông trung niên, dân quê mộc mạc thật thà vui tính, sống một mình để lo nhang khói cho tổ tiên.

Nó dẫn cả đám vào nhà, lại gặp ngay cậu đang cầm cái giỏ nhựa đi ra cửa. Thấy tụi nó, cậu vui mừng vẫy tay, vừa cười vừa nói

-“Mèn đét oi. . . tụi bây địa gồi đó hồ. . .thôi vô nhà rửa mặt đi, cậu định đi chợ mua ít đồ địa mần con gà cho tụi bây. . .” (thật tình ghi tới khúc này mấc cười đã man, tui người miền Trung nên cũng chẳng hiểu chi nhiều, ghi vậy đó nha)

Cậu nói xong thì vớ tay lấy cái nón treo trên cây sào, gương mặt phúc hậu nở nụ cười mãi không thôi.

-“Cậu, đây là bạn con. . .”- Nó giới thiệu từng người cho cậu rồi quay sang bọn Khoa vỗ ngực khiêu chiến-“Cậu tao đó nha mậy, tao là cháu gái cưng của cậu, đưa nào đừng vô tao là chết.”

Cậu cười khà khà xoa đầu thằng Khoa đang đứng bĩu môi, nói:

-“Thôi, lần này đừng cầm gấn (rắn) dí nhát con Quyên nữa nha mậy, nó khóc tao không đỡ được”.

Vì Khoa đã từng xuống đây vài lần nên cậu rất hiểu những trò quậy phá của bọn này.

-“Hehe, con đâu dám”- Khoa chớp mắt ngây thơ nói.

-“Được rồi, vô nhà đi, cậu đi chợ tí địa liền”- Nói xong cậu quay lưng đi nhanh.

Cả đám bước vài căn nhà cũ nhưng đậm nét cổ kính, hai cây trụ gỗ to sừng sững, ở giữa nhà là bàn thờ tổ tiên, nền nhà lát bằng gạch men hoa văn màu xanh ngọc bích, một cái bàn gỗ và vài chiếc ghế, còn có một cái ti vi. Đi vào thêm tí nữa là 2 buồng ngủ nhỏ, tiếp đến là bếp.

Bỏ hết balô, nó dẫn cả đám ra sau rửa mặt.

Khoa quân tâm cầm giúp nó cái khăn lau mặt khiến Hoàng Linh thoáng buồn.

Bơm nước giếng lên, xối từng dòng nước mát lạnh lên mặt, tay, chân khiến cả đám thích thú. Rồi lại nảy sinh ra trò tạt nước. Riêng hần thì vẫn “ta làm gì kệ ta, người làm gì kệ người”, rửa xong xuôi thì hờ hững quay người đi thay đồ. Tạt qua tạt lại đến khi tiếng “ọc oạch” trong bụng nó vang lên làm cả đám mới thức được lúc sáng vẫn chưa ăn gì. Khoa vội lấy khăn trùm lên cho nó rồi quay lưng chạy đi thay đồ, Hoàng Linh cũng đi thay đồ luôn.

Nó cũng định đi vào thay đồ nhưng lại bị hần chặn lại. Ngược mắt lên nhìn, là ý gì đây? Định trả thù mình chăng?

Nhưng không, hần cầm ra chai dầu, nhẹ nhàng sứt lên chỗ sưng đỏ trên trán nó, ánh mắt dịu dàng nghiêm túc làm nó ngạc nhiên đến bất động.

Môi mỏng mím chặt kiêu ngạo, cái mũi cao thẳng, đôi mắt nghiêm túc, hàng lông mày kiếm, làn da trắng không tí vết. . . Ôi nó kêu thầm trong lòng, mình đang làm gì đây? Mình đang bị sắc dụ, cứ thế này mà nhìn tiếp không chừng sẽ tuôn máu mũi mắt. Nó vội cúi mặt xuống, cảm nhận sự ngại ngùng lan tới tận mang tai. Cầm cúi lao đầu vào nhà thì nghe đằng sau có tiếng nói nhỏ như muỗi kêu.

-“Nói gì đó?”- Nó nghi hoặc hỏi

-“ Không nhắc lại lần 2”- Nói xong khuyến mãi cái nhếch môi rồi quay đi khiến nó càng ghét hơn.

Đôi chân dài thon bước nhanh trên con đường đất, tay siết chặt chai dầu kia, đôi mày kiếm như muốn dính chặt vào nhau. Hắn thật muốn nói ra, nhưng ngại . . .

Bảo Quyên, ý là tao định xin lỗi mày đó!

Lúc cậu tám Tâm đi chợ về liền nhìn thấy bốn cái đầu cắm cúi vào một cái nồi to. Đến hồi tụi nó ăn xong thì cậu mới bật cười to vì biết tụi nó đói bụng tới nỗi không kịp múc mì tôm ra tô mà cứ cắm đầu vào cái nồi ăn chung. Nhưng rốt cuộc ăn xong nó vẫn là người thu dọn chiến trường, cái bọn khôn công từ tiểu thư kia ăn xong rồi bỏ đấy. .Grừ

Thằng Khoa lau mép rồi chạy tới bên cậu, nhìn vào cái giỏ đầy ắp kia, cất giọng nói trên chộc

-“Ồi giờ ả, cậu mua gì nhiều thế ? Tụi con ở đây vài ngày luôn đó, vài bữa sau hết tiền phải ăn mì tôm à?”

Cậu nghe thế chau mày, gắt yêu -“Cái thằng oắt con này, mày thêm đòn phải không?”

Nghe thế cả đám cười khì, Hoàng Linh ngoan ngoãn cầm lấy cái giỏ cho cậu, nhìn sơ qua có rau, thịt heo hay thịt bò gì đó với mấy con cá tươi.

-“Mang danh là đi chợ nhưng cậu chỉ mua ít thịt heo thôi, mấy con cá là thằng Tèo cho, còn rau là cậu đi hái ở vườn nhà bà Tư đó”

-“Ừa, thằng Tèo hôm nay không đi học hả cậu”- Nó hỏi cậu

-“Má nó lại bệnh, nó phải nghỉ học vài bữa đi mần thuê lo thuốc men. Nghĩ mà tội cho thằng nhỏ. À, mấy hồi nó hay nhắc con lắm đó.”

-“Thế chút con sang, sẵn nấu ít cháo gà mang sang cho đi”

-“Nè, có hai con gà cột sẵn chân để gần bếp đó, tụi con gà (ra) mần đi, cậu gà (ra) ruộng mần tí”

Lời cậu mới dứt là 4 đôi mắt lác qua lác lại nhìn nhau. Đến cả người khó gần như hắn cũng khẽ nuốt nước bọt

Khoa cô gắng vớt vát, nhăn mặt làm nũng “Cậu, cậu có nói lộn không?”

-“Tụi bây nghe không sai đâu, thôi tao đi đây” - Cậu trả lời rồi quay lưng bước đi

-----
Lời lẽ (đừng ai quan tâm, lướt qua đi ==)))

Hôm nay ngày 30.3.2016 : H gửi lời chúc mừng sinh nhật đến con bạn tên Bảo Quyên. Người ta thì nhau đăng tus đăng ảnh lên fb chúc mi nhưng ta thì khác,t kh thích úp lên fb không có nghĩa là ta kh chúc mừng sinh nhật mi.Ta muốn úp lên này vì ta nghĩ mi sẽ không đọc được, vì ta đã tuyên bố nghĩ viết truyện từ lâu rồi, t nghĩ mi cũng tin điều đó nên chắc kh vào xem đâu :)

Sang tuổi mới ngày càng mập ú nha mậy, t không thích mi ốm lại, vì mập ốm sướng hơn (rất tiếc t kh thể làm đc điều ni), học giỏi hơn, xinh gái hơn nghe.

Thần linh ban phước cho mi :) Mọi người sẽ luôn yêu quý mi, bạn bè sẽ luôn yêu thương mi và kh có ai đối xử tệ với mi như ta đã từng :)))

Xong, chấm hết :)

나는 매우 피곤느낌

Cô đơn là bạn - chả có gì buồn hết :))) chaiyo :))) cô lên tôi ơi

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Nấu Ăn

Up : 6/4/2016 23:00

Phía sau bếp nhà cậu, tụi nó bối rối nhìn 2 con gà liên tục kêu dưới đất. Vĩnh Khoa khốn khổ ngồi bệt xún đất than thở

- "Làm gì đầu tiên? Tao không muốn sát sinh đâu."

Hắn đưa mắt nhìn quanh bếp, rồi sải tay với lấy con con trên tủ, nói- "Hình như đầu tiên là chặt chân nó ra trước"

- " Chắc không vậy, thôi tao sợ tao đi nhặt rau."- Cô nàng Hoàng Linh trốn việc làm gà, thay vào đó là cầm rổ rau ra ngồi nhặt.

- " Quyên, mày vào trong tra Google xem nào!."- Khoa bắt đầu mở dây thừng trói gà ra.

Hai con gà được giải thoát vội vàng cong chân chạy, nhưng rốt cuộc vẫn không thoát nổi "móng vuốt" của hắn. Đôi gà quấy quấy lên, kêu to điếc tai, lông gà bay tán loạn. Minh Khánh nhủ đôi mày kiếm, thật rất muốn buông tay ra khỏi 2 con dơ bẩn này, từ nhỏ đến giờ đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với con gà trong khoảng cách gần như này.

Chịu không nổi hắn vội vàng nói- " Mau giữ nó lại cho tao."

Nó bắt đất dãi nhả mặt liếc xéo, có hai con gà mà giữ không được. Đồ công tử bột!

Nó lấy cái lông nhót hai con gà lại, Khoa đi vào trong lấy điện thoại ra.

- " Ở đây không có wifi mày ơi, đợi tao đăng kí 3G đã nào"

Hắn nhìn hai con gà kêu tán loạn, ngứa mắt bảo- " Cứ đem hai cái chân con gà cắt đi"

- " Cứ từ từ, à có rồi nè, đầu tiên là cắt cổ gà.." - Khoa cười lạnh nói- "Mày cắt cổ đi, tao không sát sanh"

Hắn hừ nhẹ, cầm con dao và cái chén, lôi một con gà ra, đè nó nằm xuống, kê cái chén dưới cổ gà rồi đưa con dao vào cổ gà

- " Ấy khoan, nhỏ ít lông ở vùng cổ nó rồi hãy cắt"-Khoa

- "Ghê quá mày ơi, thôi tao đi nhặt rau với Hoàng Linh"

Nó quay người đi vô, lại thấy Hoàng Linh cũng đang ngồi ôm cái điện thoại, rổ rau vẫn chưa có nhặt cộng nào

- " Mày nhắn tin với trai hả con kia?"- Nó trêu ghẹo Hoàng Linh

- "Làm gì có, tao đang xem cách nhặt rau í mà."

Nghe Hoàng Linh nói xong mà nó suýt xỉu. Ôi mẹ ơi, cái hoàn cảnh gì vậy nè? Làm gà tra Google thì còn đỡ, còn cô nương này nhặt rau cũng phải tra . . . =))

- "Mày tiểu thư vừa thôi Linh ạ, để tao làm mẫu cho xem nè, ở nhà ba mẹ thương quá không cho làm à??"

Ôi chết, nó lỡ miệng nói ra điều cấm kị nhất của Hoàng Linh

Nghe vậy Hoàng Linh cười nhạt, đôi mắt mở lớn bình tĩnh nói - "Mẹ tao mất rồi, người tao kêu bằng ba hiện đang ở bên cạnh bà di ghê, ông ấy không thương tao."

Nó sững sờ, dừng lại hoạt động, tuy Hoàng Linh vẫn bình thản nhưng có thể nhận ra con tim cô ấy đang quặn thắt. Có nỗi đau nào lớn bằng nỗi đau mất mẹ? Có nỗi đau nào ai thấu hiểu khi ba đi theo người khác? Đã từng nghe qua bối cảnh nhà Hoàng Linh, nhưng khi nghe chính miệng cô nói ra thì vẫn bất ngờ, còn có chút cảm thông nữa.

- "Thôi không nói nữa, dạy tao cách nhặt rau đi nè"-Hoàng Linh trở lại cái giọng nhí nhảnh thường ngày

Nó cũng không nói gì nữa, chăm chú nhặt rau.

Nhưng khi 2 con gái tụi nó đang nhặt rau trò chuyện vui vẻ, thì phía đằng sau 2 anh chàng lằng từ khốn khổ đang cắt cổ gà

Cứ cách vài giây lại nghe tiếng nôn ọe.

- "Có lên anh yêu, gần xong rồi!"- Khoa bịt mũi, một tay vỗ cái lưng của hắn

Hắn không tới nỗi yếu đuối như vậy, tại Khoa nôn ói làm hắn cũng muốn ói theo luôn. Cái cổ gà chảy ra những dòng máu tươi, mùi tanh nồng như đang bao phủ cả thân thể hắn và Khoa. Một trận càn quét dạ dày tiếp làm hắn nghiêng đầu qua một bên, mặt dạ dày cũng trực tiếp nôn ra luôn. Khuôn mặt tuần tú đỏ bừng, mồ hôi hột bên thái dương của hắn cũng tuôn rơi.

Hoàng Linh với nó ở trước nhặt rau mà cười nhạt nghèo, còn nghịch ngợm lôi cả điện thoại ra quay video.

Các giai đoạn làm gà sau đều làm theo trên Google hết, nhưng sau cắt tiết canh xong, hấn xém xiu luôn, lẩn đùng vào phòng không thềm làm gì cả!

-----/-----/

Viết bằng điện thoại lâu dễ sợ :(Hồi 7h tới chừ mới xong một chương ngắn cùn ntn :(

Cả nhà ngủ ngon <3

BQ ngủ ngon, tắt điện thoại ngủ đi, onl miết :)))

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dồi Theo Mày* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Kiếp Này Mày Muốn Dựa Vào Thì Dựa Vào, Tao Vĩnh Viễn Không Bao Giờ Chối Bỏ!

Up: 4/6/2016 21:09

Bữa trưa, cả nhóm dọn đồ ăn lên. Nó đội nón vào, cầm hai tô cháo nóng đặt vào mâm rồi định bụng bụng sang nhà thẳng Tèo. Khoa vội đứng lên bước theo

- "Này mày mang được không ấy? Cháo nóng thế, mày còn hậu đậu, lỡ đổ vào người thì sao? Tao đi với mày!"

Nghe vậy nó cười mỉm, vui mừng trong lòng vì có anh chàng bạn tốt như này.

Nhưng Quyên với Khoa lại không để ý đến sắc mặt của Minh Khánh và Hoàng Linh, mỗi người đều có vẻ khó chịu. Tuy hấn không biểu hiện gì nhiều nhưng hàng lông mày của hấn sắp va vào nhau luôn rồi.

Minh Khánh hắng giọng, tay dài nhanh chóng đoạt lấy mâm trong tay nó, giọng thờ ơ.

- "Đề tao đi với con Quyên, tiện thể ngắm nhìn đồng ruộng quê hương luôn!"

Bỗng chốc mặt nó hiện lên ba đường hắc tuyến (là như này nè - _ -). Trưa nắng 12h ra đồng ruộng ngắm gì? Cò bay hay ra phơi nắng nhuộm màu da nâu? Rõ điên. Nó trong lòng mắng thảm!

Tất nhiên Khoa cũng không ngăn cản, vẫn vui vẻ chấp nhận hấn đi với nó.

Cái nắng gắt buổi trưa in rõ bóng hình người đi lại trên con đường quê đất đỏ. Nó hát nhỏ trong miệng, vừa đi vừa cầm nhánh cây khô đong đưa. Hấn kiên nhẫn bước từng bước theo sau, vì không đội mũ nón gì cả nên cả mặt nóng đến đỏ bừng.

- "Đi nhanh lên"

Không chịu nổi nên Minh Khánh dùng khuỷu tay hất nhẹ cánh vai nó. Mồ hôi rơi lã chã trên khuôn mặt soái ca, lộ ra thêm khí chất đàn ông chừng chạc.

- "Sao thế? Nóng lắm à! Ai bảo không chịu mang mũ nón!" - Nói xong móc trong túi áo ra vài tờ khăn giấy, đưa cho hấn - "Này lau mặt đi! Cũng còn vài bước nữa là tới nơi rồi"

Hấn khề nhếch môi lên một tí - "Mày xem tao còn tay không?! Vì giúp mày mà tao cực thế này đấy! Mau ra tay hầu hạ trăm đi"

Lần đầu tiên nghe hấn nói đùa, ô mai gót, nó chẳng tin người trước mặt là Trần Minh Khánh khó ưa ngày thường đâu! Nhếch môi cười nhẹ còn không nói, ánh mắt đùa cợt như đang dụ dỗ vậy! Không được, nó trấn tĩnh mình, không thể bị sắc dụ được!

- "Tao lau giúp mày một lần thôi ấy nhá!"

Thôi rồi, nó đúng là bị sắc dụ rồi! Lại càng cố ra vẻ mặt bà đây chỉ giúp bạn thôi ấy!

Vì chiều cao nó quá "lí tưởng" nên phải kiễng gót chân lên. Khuôn mặt gấn gấn trong gang tấc, đầu nó sắp đụng vào cằm hấn, nó thấy rõ cằm hấn có vết bầm tím mờ nhạt, mắt xụ xuống, chắc chắn là do hồi sáng. Bàn tay cầm giấy nhẹ nhàng chạm vào trán hấn, rồi dịu dàng lau.

Hấn cảm thấy như đang được ngậm mình trong hạnh phúc, đôi khi chỉ cần một việc nhỏ nhoi như thế này là đã kéo gần khoảng cách hai bên rồi. Hấn mở miệng nói nhỏ, chỉ đủ mình nó nghe thôi.

- "Giá như lúc nào quan hệ giữa tao với mày cũng tốt như thế này.." nhưng nửa câu sau hấn lại không nói.

Nó thấy ngại ngùng, cảm xúc hỗn loạn, bây giờ đến nó không nóng mà cũng toát cả mồ hôi, mặt đỏ như trái cà chua.

Lúc này đây, bạn Tèo mới đi vắng về lại thấy hai người đang tình cảm giữa đường, nhìn kĩ mới nhận ra Quyên. Thăng Tèo vội lại gần, mặt méo mó.

- "Quyennnnn, mày hứa sau này làm vợ tao mà. Sao giờ mày lại có người yêu khác."

Thấy có người tới, nó thu hồi hành động, hấn thì gần như bốc hỏa, liếc mắt nhìn người phá đám. Bây giờ hấn mới bất ngờ chàng trai trước mặt, dáng cao gầy, tóc cháy nắng, da ngăm, riêng đôi mắt thì sáng trưng như ánh sao.

Quyên nhận ra người trước mắt, liền đập một phát chuẩn xác ngay trên đầu Tèo

- "Mày điên vừa thôi nha con, lâu ngày không gặp, lầy hơn xưa rồi đó haaaa!"

Bị đánh đau nhưng Tèo vẫn nhường nhịn nó, giọng khoe khoang- "Hi, quá khen quá khen. Mà nay ghê quá, dẫn theo bạn trai địa quê luôn. Thật. . . ai thì thăm lắm mới nhận mày làm bạn gái đó nghe."

Vừa nói xong thì Tèo lại nhận thêm chực cú đấm của nó.

- "Hừ, thằng này tu chín trăm chín mươi chín kiếp mới có phước làm bạn trai tao nha mày. Nhưng giờ chưa chắc được đâu ha. Mau dẫn tao vào thăm đi, cháo nguội hết rồi này."

Thế rồi cả ba bước vào nhà Tèo, căn nhà nhỏ xập xệ, bài trí đơn giản. Di Mơ đang nằm trên cái giường tre nhỏ sát bên cửa sổ.

- "Má, nay con Quyên địa, nó tới thăm má nè."

Nó chào di Mơ, hấn cũng lịch sự chào di.

Di Mơ gầy, nhỏ con, chưa lớn tuổi bao nhiêu nhưng khuôn mặt đã có nhiều nếp nhăn. Di ngồi dậy, nắm tay nó hỏi thăm

Thăng Tèo đi xuống sau bếp rửa mặt.

Thấy thăng Tèo đi xuống, di mới buông mi thờ dài, giọng nói ảm đạm nước mắt

- "Thấy thăng Tèo đi đau xé ruột xé gan, nghỉ học buôn chải gian nan đi kiếm tiền mua thuốc cho di. Ngày nó nghe di ngã bệnh, vội bỏ học chạy địa, nhà không có tiền nên phải đi vay mượn đủ nơi. Di không biết tâm sự với ai. Dù cực dù khổ nhưng nó không bao giờ than phiền gì, di cũng không dám khóc, sợ nó buồn! Thấy mấy đứa cùng tuổi quần áo thơm tươm tất, đi học không lo gì cả, di thấy mà tủi thân thay nó. ."

Nói tới đây di đã khóc đến nghẹn, có lẽ vì sự dồn nén bấy lâu nay đã bùng phát. Cũng vì cái nghèo, cái duyên nên cha thăng Tèo bỏ đi theo vợ khác. Di Mơ cực khổ lo lắng, thăng Tèo thật thà nên cũng không đua đòi gì má nó.

Nó cũng khóc, tâm thương cho thăng Tèo. Bạn bè từ nhỏ nên nó hiểu, cực khổ đến mấy thăng Tèo cũng không bao giờ oán trách má nó.

- "Di đau lòng quá con ơi! Giờ di nghĩ chết đi sẽ khoẻ cho nó, nhưng di chết rồi ai lo cho nó đây con, ai sẽ chăm lo áo quần cho nó, rồi lúc nó đi học nó la to 'má ơi nay con được điểm cao' thì ai sẽ chạy ra khen nó đây? Di sợ giờ di bệnh, đi ra đi đột ngột thì tội cho con đi lắm."

Di càng nói thì nó càng đau lòng hơn, ngay cả hấn cũng hít mũi quay lưng chỗ khác.

Thấy thăng Tèo đi lên, nó vội di vội lau nước mắt.

- "Má, nay con được họ cho thêm mấy chục ngàn, chiều con mua thịt cho má ăn nha. Ủa sao mắt má đỏ thế!?"

Dù Mơ lúng túng, nó vội giải vây cho di

- "Tại tao với di mới ôn kỉ niệm lúc xưa xong, thôi mày với di ăn cháo đi. Tao về, bạn tao còn bên đó."

Nói xong nó chào di rồi vội kéo hấn đi ra.

Đi ra khoảng một tí nó dừng lại chỗ cây sori toả bóng mát. Dựa vào thân cây rồi nó bật khóc thút thít. Nước mắt nước mũi tèm lem đầy mặt

- "Tao thương thăng Tèo quá, tội nó quá! Ông trời không có mắt, nó tốt như thế mà ông trời không chiều cố, còn đầy đọa mẹ con nó nữa."

Nói xong nó lại khóc, tâm can đau xé, bản thân lại bất lực không giúp được gì cho Tèo. Có ước cũng chỉ ước đi Mơ mau khoẻ bệnh, thằng Tèo còn có chỗ nương tựa mà sống.

Lúc nó đang chìm đắm trong đau thương thì đầu được dựa vào một lồng ngực rắn chắc. Nó cũng nghiêng đầu áp vào, nước mắt thấm ướt cả chiếc áo hần. Hần đưa tay xoa nhẹ đầu nó, cũng không mở miệng an ủi, cứ để nó khóc thoải mái.

- "Huhu, tao biết hành động như thế này là sai, người ta nhìn vào sẽ bảo tao là con gái vô duyên không ý tứ, nhưng thực sự tao cần chỗ dựa để khóc. . ."

Ở trong lồng ngực hần, nó khề nói.

Hần nhẹ giọng nói

- "Ngoan, cứ dựa vào khi mày cần. Kiếp này mày muốn dựa thì dựa vào, tao vĩnh viễn không bao giờ chối bỏ!"

Nó nghe có mấy phần cảm động, cũng hiểu được ý vị trong lời nói nhưng không bóc mẽ, bởi lẽ tình cảm nó dành cho Vỹ còn vương vấn vài chút tình thâm, nên đối với việc đón nhận tình mới, nó chưa sẵn sàng. Và hần, cũng chỉ nói vậy thôi, chưa từng nói yêu hay thương gì, nó chưa dám chắc Khánh có thích nó hay không.

Nhưng! Bây giờ, nó đã cảm nhận được sự quan tâm của Khánh, có lẽ một chút thôi cũng đủ lớn lao rồi.

- "Thôi, đi về!"

Nó buông ra khỏi người Khánh, tay lau nước mắt rồi cúi đầu đi trước!

Khánh buông mi mắt, cảm nhận lồng ngực còn chút ít ấm áp, môi mông khắc lên một nụ cười rạng rỡ chưa ai từng thấy.

Vì kh có máy tính nên phải viết bằng điện thoại, thực lòng đã cố gắng lắm rồi !

TNBTC :)))

Add fb H đi : fb.com/hangmiu3bi (Trần Minh Khánh) mà nhớ ib trước để Hăng acc nha :*

Bữa trưa được dọn lên, cả nhóm dọn lên. Nó đội nón vào, cầm hai tô cháo nóng đặt vào mâm rồi định bụng bụng sang nhà thằng Tèo. Khoa vội đứng lên bước theo

- "Này mày mang được không ấy? Cháo nóng thế, mày còn hậu đậu, lỡ đổ vào người thì sao? Tao đi với mày!"

Nghe vậy nó cười mỉm, vui mừng trong lòng vì có anh chàng bạn tốt như này.

Nhưng Quyên với Khoa lại không để ý đến sắc mặt của Minh Khánh và Hoàng Linh, mỗi người đều có vẻ khó chịu. Tuy hần không hiểu hiện gì nhiều nhưng hàng lông mày của hần sắp va vào nhau luôn rồi.

Minh Khánh hăng giọng, tay dầu nhanh chóng đoạt lấy mâm trong tay nó, giọng thờ ơ.

- "Đề tao đi với con Quyên, tiện thể ngắm nhìn đồng ruộng quê hương luôn.!"

Bỗng chốc mặt nó hiện lên ba đường hắc tuyến (là như này nè - _ -). Trưa nắng 12h ra đồng ruộng ngắm gì? Cò bay hay ra phơi nắng nhuộm màu da nâu? Rõ điên. Nó trong lòng mắng thầm!

Tất nhiên Khoa cũng không ngăn cản, vẫn vui vẻ chấp nhận hần đi với nó.

Cái nắng gắt buổi trưa in rõ bóng hình người đi lại trên con đường quê đất đỏ. Nó hát nhỏ trong miệng, vừa đi vừa cầm nhánh cây khô đong đưa. Hần kiên nhẫn bước từng bước theo sau, vì không đội mũ nón gì cả nên cả mặt nóng đến đỏ bừng.

- "Đi nhanh lên"

Không chịu nổi nên Minh Khánh dùng khuỷu tay hất nhẹ cánh vai nó. Mồ hôi rơi lã chã trên khuôn mặt soái ca, lộ ra thêm khí chất đàn ông chừng chạc.

- "Sao thế? Nóng lắm à! Ai bảo không chịu mang mũ nón!"- Nói xong móc trong túi áo ra vài tờ khăn giấy, đưa cho hần- "Này lau mặt đi! Cũng còn vài bước nữa là tới nơi rồi!"

Hần khề nhếch môi lên một tí- "Mày xem tao còn tay không?! Vì giúp mày mà tao cực thế này đấy! Mau ra tay hầu hạ trăm đi!"

Lần đầu tiên nghe hần nói đùa, ô mai gót, nó chẳng tin người trước mặt là Trần Minh Khánh khó ưa ngày thường đâu! Nhếch môi cười nhẹ còn không nói, ánh mắt đùa cợt như đang dụ dỗ vậy! Không được, nó trấn tĩnh mình, không thể bị sắc dụ được!

- "Tao lau giúp mày một lần thôi ấy nhá!"

Thôi rồi, nó đúng là bị sắc dụ rồi! Lại càng cố ra về mặt bà đây chỉ giúp bạn thôi ấy!.

Vì chiều cao nó quá "lí tưởng" nên phải kiễng gót chân lên. Khuôn mặt gần gần trong gang tấc, đầu nó sắp đụng vào cằm hắn, nó thấy rõ có vết tím mờ nhạt, mắt xụ xuống, chắc chắn là do hồi sáng. Bàn tay cầm giấy nhẹ nhàng chạm vào trán hắn, rồi dịu dàng lau.

Hắn cảm thấy như đang được ngâm mình trong hạnh phúc, đôi khi chỉ cần một việc nhỏ nhoi như thế này là đã kéo gần khoảng cách hai bên rồi. Hắn mở miệng nói nhỏ, chỉ đủ mình nó nghe thôi.

- "Giá như lúc nào quan hệ giữa tao với mày cũng như thế này.." nhưng nửa câu sau hắn lại không nói.

Nó thấy ngại ngùng, cảm xúc hỗn loạn, bây giờ đến nó không nóng mà cũng toát cả mồ hôi, mặt đỏ như trái cà chua.

Lúc này đây, bạn Tèo mới đi vác thuê về lại thấy hai người đang tình cảm

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Sao Bạn Gái Mày Giống Tao Vậy?

CHƯƠNG 33:

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tiểu Đệ Của Trần Minh Khánh

Chương 34: Tiểu Đệ Của Trần Minh Khánh

Bạn đang đọc truyện *Heo Ngốc ! Tao Sẽ Luôn Dõi Theo Mày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.